

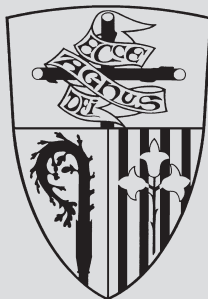

**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2024

**T. CXXX
N. 1-2-3-4-5-6**

BUTLLETÍ OFICIAL DEL BISBAT DE LLEIDA

T. CXXXI - N. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6

Gener - Febrer - Març - Abril - Maig - Juny 2024

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDEX

Diòcesi

Introducció	7
-------------------	---

Actuacions Episcopals:

Nomenaments	8
--------------------------	---

Convenis i acords

Donacions, Cessions, Convenis, Contractes, etc.....	10
---	----

Autoritzacions

Autoritzacions habituals	16
--------------------------------	----

Confirmacions

Primer semestre	18
-----------------------	----

Comunicacions del Sr. Bisbe

Cartes i comunicats diversos.....	19
-----------------------------------	----

Organismes col·legiats:

Consell Presbiteral

Sessió del dia 8 de febrer de 2024.....	25
---	----

Comissió de Patrimoni

Sessió del dia 16 de febrer de 2024.....	35
--	----

Vicaria General:

Comunicats diversos	40
----------------------------------	----

Assemblea Diocesana

Informe - Resum de les aportacions a l'Assemblea.....	62
---	----

Pla Pastoral

Curs 2024-2025.....	78
---------------------	----

Secretaria General - Cancelleria:

Cartra per la Setmana de la Bíblia.....	82
---	----

Autoritzacions ús de Temples i locals parroquials	83
---	----

Cessaments.	85
------------------	----

Vida Diocesana

Necrològiques

Pare Jaume Sidera i Plana.....	87
--------------------------------	----

Recull de notícies de la Diòcesi	
1r semestre 2024.....	89
Glosses dominicals del Sr. Bisbe	
1r semestre 2024.....	105

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicats de la CET:

Comunicat de la reunió núm. 254.....	145
Comunicat de la reunió núm. 255.....	146

Conferència Episcopal Espanyola

124 Assemblée Plenària:

Roda i nota de premsa.....	149
----------------------------	-----

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

57a Jornada Mundial de la Pau	155
X Jornada Mundial de Pregària i Reflexió contra el tràfic de Persones	164
32a Jornada Mundial del Malalt	166
III Congreso Latinoamericano sobre el tema: “Vulnerabilidad y abuso”	168
Quaresma 2024.....	170
Urbi et Orbi. Pasqua 2024	173
61a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions ...	176
I Jornada Mundial dels Infants	181

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

A l'hora de presentar tot allò que ha donat de si aquest primer semestre de 2024, com passa sempre, sempre hi ha notícies positives i esperançadores, i d'altres que ens causen inquietud i fins i tot, tristesa. Entre les primeres, aquests sis mesos ens han deixat el prometedor fruit de l'Assemblea Diocesana, que s'autoexigeix mirar el futur i continuar treballant amb la participació dels laics per una Església que sigui una veritable comunitat de l'Esperança. També hi ha hagut motius d'alegria en l'àmbit patrimonial, des de l'inici del muntatge del nou orgue de la catedral, provinent d'una donació per part d'una fundació educativa japonesa; passant per la restauració de l'altar de la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral, fins a la declaració de l'església del Pont de Suert com a Bé Cultural d'Interès Nacional.

Però també hem conegut l'anunci de la marxa de la comunitat claretiana de Lleida, que es farà efectiva al segon semestre de l'any. Els religiosos, que tenien cura pastoral de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, al barri de Balàfia, posen fi a 140 anys de presència a la ciutat. Justament, al mes de gener va morir als 94 anys el Pare Jaume Sidera, claretia i biblista, membre de la comunitat de Lleida, i un mes després també ens deixava un altre claretia, el Pare Lluís Balaña, natural de Torregrossa, pertanyent a la comunitat de Sallent. Per contra, la diòcesi ha tingut l'alegria de la incorporació per als propers cinc anys del prevere colombià José Jesús Gómez Ospina, provinent de l'arquebisbat de Cali. En un context de falta de vocacions, enguany hem celebrat els 25 anys de sacerdoci dels mossens Casildo Rodríguez i Víctor Martínez, que han de ser inspiració per als joves.

L'Església de Lleida es manté ben viva, com demostra la participació de la comunitat en els actes litúrgics, especialment durant la Setmana Santa, encara que en aquesta ocasió la processó del Sant Enterrament de Lleida es va haver de cancel·lar a causa de la pluja. Aquesta vitalitat també s'expressa en l'acció social de diferents entitats caritatives, entre les que cal destacar Arrels Sant Ignasi, que aquest 2024 ha complert 30 anys al servei dels més necessitats.

I des de l'àmbit comunicatiu també ha estat un semestre amb novetats, com la recuperació de l'estudi de ràdio del Bisbat, o l'èxit aconseguit per les emissions en directe per YouTube de les misses de la parròquia de la Mare de Déu de Gardeny, que van superar les 200.000 visites.

En definitiva, uns primers sis mesos de l'any que, globalment, conviden a l'esperança i a afrontar les dificultats amb confiança en Déu i en el treball constant i generós de tots.

*Delegació de Mitjans de Comunicació Social
del Bisbat de Lleida.*

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Gener

Dia 7

Mn. Francisco José Ribas Fragero, nomenat Degà (President) del Capítol de la Catedral de Lleida.

Mn. Francisco José Ribas Fragero, nomenat membre del Consell Presbiteral de la Diòcesi de Lleida, en funció del seu càrrec de Degà del Capítol de la Catedral.

Mn. Jaume Roca Capell, nomenat Membre de l'equip de la Delegació Diocesana de Pastoral de la Salut del Bisbat de Lleida.

Febrer

Dia 1

Mn. José Jesús Gómez Ospina, nomenat Rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castellans, Sant Julià d'Aspa, l'Assumpció de la Mare de Déu del Cogul i Sant Joan Baptista de l'Albagés.

Febrer

Dia 2

Sra. Montserrat Sánchez García, nomenada Directora del Secretariat Diocesà de Congregacions, Confraries i Germandats.

Mn. Jaime Clusa Barrabés, nomenat Consiliari del Secretariat Diocesà de Congregacions, Confraries i Germandats.

Dia 5

Sr. Rafael Allepuz Capdevila, nomenat Director de Càritas Diocesana de Lleida.

Març

Dia 22

María Carmen Coscolla Romeu, nomenada Presidenta de l'Associació Apostolat de la Lectura de Lleida.

Dolores Salguero Perea, nomenada Secretària de l'Associació Apostolat de la Lectura de Lleida.

Dolores Lizaso Otegui, nomenada Tresorera de l'Associació Apostolat de la Lectura de Lleida.

Dia 30

Sr. Alfonso Medina Rubio, nomenat Administrador de Càritas Diocesana de Lleida.

Abril**Dia 26**

Magdalena Sarramona Miró i Josep Maria Capdevila Torrent, nomenats Delegats Diocesans de Pastoral de Família i Vida.

Juny**Dia 26**

P. Ángel Maria Briñas Gonzalo, ocd., P. Alfonso Díaz Zurdo, ocd, i P. Joan Badia Morera, ocd., nomenats Rectors *in solidum* del Santuari-Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús, de Lleida.

Convenis i Acords

Durant el primer semestre de l'any 2024 s'han realitzat les següents donacions, cessions, convenis, contractes, etc. que s'especifiquen tot seguit.

Donacions

La **Sra. Pilar Tarrats Chordi**, actuant per ella mateixa, fa donació al Bisbat de Lleida d'una imatge de la Immaculada posada en una fornícula, la mida de la qual és 72 cm d'alçada, inclosa la corona, per 34 cm d'amplada del vestit; i la de la fornícula 99x65x23 cm, la fornícula té una tapa-cúpula coronada amb la "A M" símbol de l'Ave Maria que té 39 cm més d'alçada, les quals van pertànyer al seu besavi, amb la finalitat de què sigui guardada, conservada i exposada convenientment, quedant dipositada a la Cúria del Bisbat de Lleida en tant no se li designi un emplaçament concret, quedant, aquest, facultat per trobar un lloc adient on es pugui conservar i tingui una funció pastoral o per facilitar-ne la veneració.

Així mateix dóna un tapis pintat, les mides del qual són 156x111 cm, què representa el Nen Jesús jugant amb Sant Joan, còpia de l'anomenat *El niño de la concha* de Bartolomé Murillo que està exposat al Museu del Prado. Aquest tapís haurà de ser estudiat per tal de trobar la localització més idònia pel mateix.

*Se signa la donació a Lleida,
el vint-i-dos d'abril de dos mil vint-i-quatre.*

Contracte-conveni

Obres i ús de conservació de l'ermita de Sant Antoni, de Vilaller

Lleida, 15 d'abril de 2024

Reunits:

Per una banda, Mossèn **Jofred Antonio Rendón Ramírez**, en nom i representació de la **Parròquia de Sant Climent, Papa**, de Vilaller, amb adreça al Carrer Francesc Farré, s/n, C.P. 25552. Compareix en virtut de la representació que li confereix els cc. 118, 532, 1284; i amb l'autorització del Bisbat de Lleida d'acord amb els cc. 1276, 1277 i concordants del Codi de Dret Canònic (CIC) vigent i com la Normativa Diocesana (Part IV, punt 1.2.).

Per l'altra, la Sra. **Maria Antònia Mateus Gorgues**, en representació del **Col·legi Episcopal - Mare de Déu de l'Acadèmia** amb adreça carrer Doctor Combelles, 38, de Lleida.

Per l'altra, el Sr. **Joan Ramon Saura i Aranda**, en representació de la **Fundació Verge Blanca** amb adreça al carrer Acadèmia, 17, de Lleida.

Intervenien:

Segons intervenen es reconeixen plena capacitat legal per aquest atorgament. Per tant, en la condició que ostenten:

Exposen:

- I. Que l'**Ermita de Sant Antoni**, situada en la DS Vilaller, 16, C.P. 25552, finca Núm. 2.597 de Vilaller, inscrita al Registre de la Propietat de Tremp, en el tom 1.322, llibre 42, foli 74, i amb referència cadastral **204090400CH10C0001OH** és propietat de la Parròquia de Sant Climent, Papa, de Vilaller.
- II. Que totes les parts consideren que l'Ermita és un element religiós d'alt interès històric i patrimonial que cal preservar i conservar.
- III. El Col·legi Episcopal Mare de Déu de la Acadèmia i la Fundació Verge Blanca estan interessats en fer intervencions de conservació i manteniment en aquest edifici, com pot ser pintat de parets, reposició de carreus caiguts, conservació de la teulada, etc.
- IV. Que la Parròquia de Sant Climent, Papa, de Vilaller, com a propietària del immoble, considera convenient i apropiat, juntament amb el Col·legi Episcopal i Fundació Verge Blanca d'executar les actuacions de conservació d'aquest element patrimonial descrites anteriorment i les autoritza.
- V. Que el Col·legi Episcopal amb el concurs de la Fundació Verge Blanca, ha presentat les actuacions proposades a la subvenció

pluriennal per a les millores a locals destinats a centre de culte de la Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya, corresponent a l'any 2024.

VI. Que la propietat autoritza amb aprovació del Bisbat, les actuacions de conservació i manteniment descrites en els punts anteriors.

VII. Que no es generarà cap despesa per a la propietat ni al Bisbat.

Acords:

Primer. Naturalesa del present conveni

El present contracte es redacta i formalitza de conformitat amb el previst en el cànon 1.290 de vigent CDC que remet, de forma general, a la legislació civil.

Segon. De l'objecte del conveni

La Parròquia de Sant Climent Papa, sense renunciar als seus legítims drets dominicals com a propietària de l'edifici conegut com a Ermita de Sant Antoni, autoritza al Col·legi Episcopal a realitzar les actuacions de conservació i manteniment de l'edifici, como són pintat de parets, reposició de carreus caiguts i conservació de la teulada, i també per a la realització de celebracions entre els mesos de maig i octubre amb els diferents grups d'infants, adolescents i adults que hi participin.

Tercer. Durada

Les parts convenen de forma expressa que la durada del contracte abasta fins el 31 de desembre del 2030.

Quart. Autorització d'obres

1. Es permeten les actuacions exposades a l'objecte del conveni, i autoritzades per la Parròquia i aprovades pel Bisbat de Lleida.
2. Les actuacions s'han de fer d'acord amb la normativa civil segons correspon al tipus d'obres, igualment com les responsabilitats i les obligacions que se'n desprenen. En tot cas, seran assumides per l'Entitat.

Cinquè. Condicions per la utilització de l'Ermita

1. L'ús de la Ermita es limita a la realització d'activitats d'interès cultural i visites guiades fora de les hores d'ús pastoral. En tot cas, no es podrà fer servir com a lloc d'habitatge.
2. Les activitats seran d'acord amb les normes de l'Església Catòlica, contingudes en el Cos Legislatiu propi, i en les instruccions del Bisbat de Lleida. No es podran celebrar en aquest edifici matrimonis civils ni d'altres religions. Els usos que se li donin a l'edifici en cap cas, mai atemptaran ni comprometran la vida cristiana i catòlica.

3. L'Entitat ha de presentar al rector de la Parròquia o al Bisbat, amb suficient informació (textos, tipus de música, cartells anunciadors, etc.), i antelació el programa de visites i actes culturals que tingui previst realitzar. Es requerirà l'autorització del rector o del Bisbe o persona en qui delegui. Aquesta s'entendrà concebuda si no es manifesta la negativa en 48 hores.
4. Es prohibeix que es permeti l'ús de les instal·lacions a altres associacions o a tercers. Tampoc no es podrà organitzar actes amb fins de propaganda política de partit ni sindicats.
5. Durant els anys de vigència del conveni, l'Entitat estarà obligada a satisfer totes les despeses que es derivin de la utilització d'aquest immoble. Estarà obligada a formalitzar una pòlissa d'assegurances per responsabilitats davant de tercers, per qualsevol perjudici que es pugui ocasionar.

Sisè. De l'extinció del conveni o les seves pròrrogues

Un cop esgotat l'objecte del conveni i es finalitzen les actuacions autoritzades. Les inversions que es facin quedaran sempre en benefici de l'Ermita de Sant Antoni.

Setè. Dels incompliments del contracte i de les divergències

1. El present contracte es podrà resoldre pels següents motius:
2. Qualsevol incompliment dels pactes precedents, la qual cosa comportarà la rescissió amb la indemnització que procedeixi pels danys i perjudicis que es derivin d'aquest incompliment, a favor de la part no incomplidora.
3. La realització, o l'intent, de les activitats prohibides serà motiu de resolució del contracte per part de la Parròquia.
4. Per voluntat de qualsevol de les parts quan intervingui incompliment de les obligacions pactades.
5. Per acord de les parts per escrit.
6. Per la no realització de les obres esmentades en els acords segon i cinquè del contracte.
7. En qualsevol cas, la part que pretengui resoldre aquest contracte al·legant incompliment de la **contrapart**, li haurà de requerir el compliment de l'obligació de forma fefaent. Per a la comunicació d'incompliment com per a resolució, s'utilitza qualsevol mitjà que acrediti l'acusament de rebut.

Vuitè. En cas de divergències

Per a les qüestions o divergències poguessin suscitar-se en relació amb el present contracte, totes les parts estableixen sotmetre's a la jurisdicció del Bisbe de Lleida.

Novè. Naturalesa jurídica

El present contracte té caràcter civil i es regirà per les seves pròpies clàusules, i en allò que en elles no es disposi, pel previst a la legislació civil i altres lleis especials, incloses les de Dret Canònic.

Desè. Escriptura pública

Aquest contracte pot elevar-se a escriptura pública a instància de qualsevol de les parts, sent de compte de qui ho sol·liciti totes les despeses que es derivin d'això.

Onzè. Domicili a efecte a notificacions

Es designa com a domicili a efecte de notificacions de la Parròquia, la seu del Bisbat de Lleida, situada al carrer del Bisbe, 1, 25002 de Lleida.

Dotzè. Entrada en vigor

El present contracte entrarà en vigor i desplegarà efectes en el moment en que el mateix sigui ratificat pel Canceller-Secretari General del Bisbat de Lleida.

Llegit el present document per ambdues part, i estant conforme amb el seu contingut, en prova de conformitat, signen per duplicat i a un sol efecte, el present contracte.

Durant el primer semestre de l'any 2024 s'han realitzat les següents autoritzacions vendes i compres, que s'especifiquen tot seguit.

Vendes

S'autoritzen les següents vendes:

23/03/2024: Venda d'un pis propietat de la Parròquia de Sant Joan Baptista, de Lleida, ubicat al carrer de Paer Casanovas 3. Van signar Mn. Francisco Javier Navarro Llista, rector i el Sr. Joan Mari Vall com a comprador.

25/04/2024: Venda de dues plaça d'aparcament propietat del Bisbat de Lleida, ubicats a l'edifici de la avinguda Blondel 11. Van signar Mn. Francisco Javier Jauset Clivillé, Ecònom Diocesà i el Sr. Luis Urgel Estangüi com a comprador.

Per tal que hi hagi constància de què així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 30 de juny de 2024.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Autoritzacions

Monsenyor Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, durant el primer semestre de l'any 2024 ha autoritzat la realització de les següents gestions en la data que s'indica.

10/01/2024: Autorització a **Mn. Jaume Pons Bosch** per a què pugui exercir lliurement com a postulador en la fase romana de la causa del Servent de Déu José Soto Chuliá, proposat per la part actora de dita causa; conseqüentment, se li va autoritzar per a què es traslladés a Roma sempre que ho requereixi l'atenció a la causa, deixant ateses degudament les petites parròquies rurals al seu càrrec como ho ha vingut fent sempre que ha hagut d'absentar-se.

02/02/2024: Autorització a **Mn. Ramon Prat Pons**, prevere d'aquesta diòcesi, per a exercir el seu apostolat a l'estranger, a la diòcesis "Arundel & Brighton", Regne Unit, durant el mes d'agost.

29/02/2024: autorització a **l'Ajuntament de Torres de Segre**, després d'haver conegut el parer positiu del rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'aquesta localitat, per a celebrar *un concert de caire familiar que vol aprofitar l'espai del turó i lligat amb l'espectacle de colors que ens ofereix la floració dels arbres fruiters*, programat pel dia 9 de març de 2024 entre les 11:30 i les 13:30 h, en l'espai al voltant de l'Ermida de Carrassumada.

26/03/2024: Autorització a la **parròquia de la Transfiguració del Senyor de Juneda** representada pel seu rector in sólidum, Mn. Adrián Bulai, tot seguint l'assessorament i orientacions del Consell de Pastoral i d'Economia de l'esmentada parròquia, per a la venda de la casa parroquial que consta de planta baixa i vivenda.

12/04/2024 Autorització a la **parròquia de Sant Climent, papa, de Vilaller** i al seu rector Mn. Jofred Antonio Rendón Ramírez com a representant de la mateixa, per a què doni permís al Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida per a signar el corresponent contracte-conveni per a la realització de les actuacions de conservació i manteniment de l'edifici i us de l'ermita de Sant Antoni de la que n'és propietària la parròquia (pintat de parets, reposició de carreus caiguts i conservació de la teulada), i també per a la realització de celebracions entre els mesos de maig i octubre amb els diferents grups d'infants, adolescents i adults que hi participin.

27/04/2024: autorització a les **Missioneres Auxiliars de l'Església** a modificar els articles 114, inclosos els apartats 1, 2 i 3, el 115.1, i el 116.1 dels seus estatuts amb el nou redactat que s'incorpora a ells.

15/05/2024: Autorització a la **parròquia de Sant Llorenç màrtir de Soses**, declarada BCIL, i al seu rector, Mn. Casildo Rodríguez Bravo,

per a poder signar un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Soses i la Parròquia de Sant Llorenç de Soses amb el Bisbat de Lleida per al desenvolupament del projecte de *Manteniment i conservació de l'església parroquial de Sant Llorenç de Soses*.

22/05/2024: Autorització a la **parròquia de Sant Salvador de Lleida**, per a realitzar la valoració inicial de la intervenció prevista a la teulada de la parròquia.

22/05/2024: Autorització a **Mn. Jofred Antonio Rendón Ramírez** per tal que pugui signar el contracte-conveni amb l'Ajuntament del Pont de Suert que permeti, a aquest, l'ús de l'Església Vella d'aquesta localitat durant un període de tres anys, segons les condicions especificades al punt cinquè de l'esmentat contracte-conveni, per tal de potenciar els elements patrimonials del municipi, tot permetent la visita pública del bé, tal com preveu l'article 25.3 de la Llei 9/1993 de Patrimoni Cultural Català.

22/05/2024: Autorització a la **parròquia del Sagrat Cor** de Raimat per tal que pugui realitzar el projecte que ha presentat amb l'objectiu d'eliminar la presència dels coloms al porxo del temple.

22/05/2024: Autorització a **Mn. Joaquim Blas Pastor**, per a absentar-se de la diòcesi pel període d'un segon any, per tal de recuperar-se en la seva salut, i cuidar els seus pares, fixant la seva residència amb ells.

06/06/2024: Autorització a **Mn Joshua Enrique Carrillo Saldaña** per a desplaçar-se als Estats Units de Mèxic entre els dies 10 de juliol i el 3 d'agost per a assistir al casament de la seva germana, podent exercir el seu ministeri sacerdotal celebrant la Sta. Missa sempre que les autoritats eclesiàstiques del lloc no disposin res en contra.

12/06/2024: Autorització a **Mn. Gerard Soler Quintillà** per a què es realitzi la intervenció lumínica en el sostre de l'oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia, en el ben entès que, tal com ha manifestat en la seva sol·licitud d'autorització, el cost de la intervenció (5.557'74 € segons el pressupost presentat) ho haurà d'assumir íntegrament amb mitjans seus sense que l'Administració del Bisbat hagi d'aportar cap quantitat.

Per tal que hi hagi constància de què així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 4 de juliol de 2024.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Confirmacions

Confirmacions Bisbat de Lleida 1r semestre 2024

Dia	Parròquia o Col·legi	Hora	Núm. nois/es
Divendres 26 gener	Col·legi Episcopal a Sta. Teresina	18:00 h	23 nois
Dissabte 20 abril	Parròquia Sant Ignasi	19:30 h	25 nois
Divendres 26 abril	Col·legi Institució Lleida-Terraferma a Sant Llorenç	20:00 h	25 nois
Divendres 3 maig	Col·legi Mater Salvatoris a la Catedral	19:00 h	35 nois
Dissabte 4 maig	Parròquia de Juneda	19:00 h	5 nois
Diumenge 5 maig	Parròquia de Torregrossa	10:30 h	5 nois
Divendres 17 maig	Col·legi Santa Anna a Església de St. Llorenç	20:00 h	8 nois
Dissabte 18 maig	Parròquia de Sant Pau	19:30 h	6 nois
Diumenge 20 maig	Parròquies d'Alfarràs	11:00 h	9 nois
Divendres 24 maig	Col·legi Lestonnac a l'Església de Sant Martí	19:30 h	5 nois
Dissabte 25 maig	Parròquia de les Borges Blanques	20:00 h	6 nois
Diumenge 2 juny	Parròquies El Carme i St. Joan	12:30 h	12 nois
Dissabte 8 juny	Parròquia d'Alcarràs	20:00 h	4 nois
Diumenge 9 juny	Parròquia Montserrat	12:00 h	20 nois
Diumenge 23 juny	Parròquia de Casteldans	12:00 h	2 nois
Total			190

Comunicacions del Sr. Bisbe

**Als sacerdots, comunitats religioses, delegats
i responsables d'institucions diocesanes.**

Lleida, 24 de gener de 2024

Benvolguts germans:

En el desig de satisfer la necessitat de respectar i protegir els altres, en especial les persones menors i aquelles que puguin ser vulnerables, i tot accentuant més, si n'és possible, el fer-ho en l'àmbit de l'Església, tinc la satisfacció de presentar-vos aquest petit llibret intítulat *Protocol per a la prevenció i tractament dels abusos a menors i persones equiparables legalment* que ha redactat la nostra diòcesi per tal de poder abastar aquesta necessitat. En la seva elaboració han participat el Consell Episcopal, els Arxiprestes de la diòcesi i el *Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'abusos a menors i adults vulnerables* del Bisbat de Lleida.

Recordareu que el 15 de febrer del passat any us vaig escriure una altra carta sobre aquest tema en la que us anunciava que redactaríem el present protocol i que, fins que no el tinguéssim enllestit utilitzaríem la proposta que va presentar la Conferència Episcopal Espanyola. Ara ja tenim el nostre protocol i cal que a totes les parròquies, col·legis, esplais, i qualsevol institució de l'Església en la que s'atenguin infants o adults equiparables legalment, es porti a la pràctica per tal de prevenir i evitar possibles abusos i, si fos el cas, actuar davant dels que es puguin detectar, demanant Déu, però, que ens lliuri d'aquesta darrera situació.

Cal ressaltar que aquestes accions són molt punyents, doloroses i perjudicials per als menors i les persones adultes vulnerables, així com també ho són per a l'agressor i la resta de la societat que es veu afectada per aquest desordre que destrueix la integritat de la persona (colpint les seves realitats física, social, mental i espiritual), ataca la seva dignitat, oprimeix la llibertat i provoca mals, moltes vegades irreparables. L'Església està compromesa en la protecció dels menors, en la prevenció dels abusos i en l'actuació davant els ja comesos, especialment en el marc de la seva activitat i, en general, en tota la societat.

Aquest protocol està aprovat per un Decret de l'1 de desembre de 2023 en el que us vaig demanar que entrés en vigor al dia següent, havent estat publicat a la pàgina web del Bisbat (molts de vosaltres us ho heu imprès). Ara, tenint-lo físicament a les mans, us serà més còmode a l'hora d'utilitzar-ho.

Esperant que Déu nostre Senyor ens ajudi a erradicar aquesta lacra que tenalla la nostra societat, rebeu la benedicció del vostre bisbe.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Rvdo. Sr. D. Luís Alfonso Urrego Monsalve

Administrador Diocesano de
Santa Rosa de Osos (Antioquia)
Cl128, Santa Rosa de Osos, Antioquia (Colombia)

Lleida, 21 de abril de 2024

Querido hermano Luís Alfonso:

Siento que mi respuesta se ha demorado más de la cuenta ante la petición suya para acoger en nuestra diócesis a un sacerdote proveniente de la suya, el Padre Héctor Adriano Restrepo Álvarez. Diversos servicios pastorales me han impedido responder antes.

He conversado con mucha sinceridad con el Padre Casildo Rodríguez, sacerdote de la diócesis de Santa Rosa y con varios años de servicio en la nuestra, sobre esta cuestión y sobre las características personales del Padre Héctor Adriano, cuyo conocimiento y amistad son intensos y prolongados entre ambos. Eso me ayuda a tomar una decisión acertada. Ya contaba con la opinión de Vd. que, en estos momentos tiene la responsabilidad de la diócesis por sede vacante. Le agradezco sus referencias y la valoración positiva de la persona y la actividad pastoral del mencionado presbítero.

Con la petición de Vd. se adjuntaba un breve Currículum Vitae del interesado. Hemos tratado este tema concreto en el Consejo Episcopal y parecía conveniente y positiva la incorporación de un nuevo sacerdote a nuestra diócesis.

Con esta respuesta mía va incluida la autorización para que el Padre Héctor Adriano Restrepo Álvarez pueda incorporarse cuando lo estime oportuno al servicio pastoral de la Diócesis de Lleida. Creo que es oportuno la fijación temporal de su estancia aquí, cinco años, con posibilidades de renovación si ambas diócesis lo acuerdan y el interesado está conforme.

Sería oportuno que las secretarías de las dos diócesis dispusieran la documentación necesaria para iniciar los trámites que la legislación de ambos países exige.

Reciba un atento saludo en Cristo, el Buen Pastor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els membres de l'Església Diocesana

Lleida, 2 de maig de 2024

Estimats germans:

El dissabte **dia 25 de maig** celebrarem l'**Assemblea Diocesana** anual a la **Casa de l'Església** de Lleida. L'inici serà a les 9:30 hores per acabar a les 13:30 h.

Serveixin aquestes línies per convidar a tots els membres de les comunitats parroquials, dels moviments apostòlics, dels centres educatius i dels grups socio-caritatius a participar-hi. Per descomptat, els sacerdots, diaques i membres de les comunitats de Vida Consagrada s'encarregaran d'animar els germans a l'assistència a aquest esdeveniment que als diocesans ens omple d'alegria. No cal dir que la trobada està oberta a tots aquells que desitgin conèixer una mica més sobre l'estil d'actuació dels seguidors de Jesús de Natzaret.

L'Assemblea és una trobada, com heu pogut comprovar en anys anteriors, on es fa visible la unitat de la Diòcesi de Lleida amb un apreciat treball per crear entre tots una autèntica comunió que ens regala l'Esperit Sant. Tot això és possible perquè aquell matí serà la culminació de l'esforç de molts de vosaltres en les diferents reunions i activitats que s'han produït al llarg de tot el curs a l'interior de les comunitats diocesanes.

L'esforç comunitari s'ha desenvolupat seguint l'impuls de la iniciativa sinodal que ha promogut el papa Francesc per a tota l'Església. Per anunciar l'Assemblea, la nostra diòcesi ho ha concretat en un lema i un cartell molt significatiu que hem distribuït per tot arreu. El lema diu així **Comunitat d'esperança: Escolta, Acompanya, Comparteix, Prega, Mira Endavant**. És un objectiu integral que dona suport als sentiments i les accions de la diòcesi.

Agraeixo l'assistència de tots i, des d'ara, demano les vostres pregàries perquè aquest esdeveniment respongui a les exigències de l'Evangeli i col·labori en el mètode ofert pel Sínode que es clourà el proper mes d'octubre.

Rebeu la meva salutació i la meva benedicció.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Agraïment a la Congregació dels Fills del Cor de Maria (Claretians)

L'anunci del passat mes d'abril dels religiosos claretians que tenen cura pastoral de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Lleida en el sentit que tancaran la comunitat que tenen al barri de Balafia a finals del proper mes d'agost ens va entristir a tots. En primer lloc, i sobretot, a la comunitat de fidels que des de fa més de cinquanta anys compartien fe i missió pastoral amb ells. Des del Bisbat no podem fer una altra cosa que agrair l'activitat dels claretians al llarg dels anys i, específicament, la dels pares Nemesi Sola, Dionisiu Paskalis i Josep Villarúbies, els últims que ens han acompanyat, i que ara seran traslladats a altres comunitats.

Un agraïment que també cal fer extensiu a una última mostra de generositat de la congregació del Pare Claret abans de la seva partida de

Lleida després de 140 anys de presència. Fa uns dies el P. Provincial em va comunicar que donaran a la parròquia els dos immobles que tenen al carrer Mossèn Pelegrí: la casa on viuen els membres de la comunitat, i els locals que acollien l'antic temple abans de la construcció del nou, estrenat el 2006, tal i com aquest mateix dissabte van anunciar també als fidels durant la missa. És un acte desinteressat que demostra despreniment i afecte pels feligresos, que podran continuar disposant dels espais de què gaudien per desenvolupar la seva activitat pastoral més enllà de la seva marxa. El pis on encara viuen els religiosos serà també l'habitatge del nou prevere que es designi coma rector en els propers mesos.

El membres de la diòcesi només podem reconèixer i agrair aquest gest i acceptar l'assumpció de la part dels costos que encara queda pendent de cobrir de l'edificació de la nova església de Balàfia.

La marxa d'una comunitat religiosa de la ciutat o de la diòcesi comporta sempre un punt de tristesa, en un context on la falta de vocacions i l'envelliment de les persones que dediquen la seva vida al Poble de Déu es plantegen com a reptes complicats de resoldre. Amb tot, aquesta amargor per l'adéu s'endolceix una mica quan es fa d'una manera tan ordenada i generosa. Gracies.

Lleida, 10 de juny de 2024

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Il·lm. Sr. Joan Talam

President de l'Excma. Diputació Provincial de Lleida. Ciutat.

Lleida, 12 de juny de 2024

Sr. President:

Agraïxo l'amabilitat que va tenir en rebre'm en dues ocasions per exposar-li el projecte d'instal·lació d'un orgue de tubs a la catedral de la

nostra ciutat. La primera es va centrar en mostrar-li un petit dossier amb les característiques de l'instrument musical que ens cedia una fundació privada de Tòquio (Japó) amb la promesa d'un lliurament imminent. Era una cessió perpètua, encara que la Catedral es comprometia a sufragar els costos de desmuntatge de l'orgue des de la seu de la Fundació a la ciutat japonesa, el trasllat i el muntatge a la nostra Seu. En aquell dossier es feia esment a l'import total de l'operació. En aquell moment no es podia concretar més donat que l'instrument encara no havia arribat.

A la segona audiència, ja al mes de maig, vaig explicar-li el procés del muntatge que s'iniciava a l'interior de la catedral i que, amb l'afinació, conclouria a mitjans de l'estiu. El Degà de la Catedral i un servidor vam informar que s'havia iniciat el muntatge i que ja era una realitat allò que li havia anunciat com una promesa i vam sol·licitar un ajut de la Institució Provincial que vostè tan dignament dirigeix. En totes dues entrevistes vam ser escoltats amb molta atenció i ens va prometre estudiar el projecte i buscar la col·laboració comptant amb la resta dels membres de la corporació.

Estem convençuts de la importància cultural d'aquest projecte i que elevarà el nivell musical de la ciutat i del seu entorn amb una interessant projecció de la nostra província als circuits dels concerts que es programen amb periodicitat últimament; a més, tot això serà, segons la nostra manera de veure-ho, molt ben acollit per diferents sectors de la nostra societat. Vaig intuir en la nostra conversa que vostè tenia la mateixa convicció i que presentaria el projecte amb gust i persuasió.

Tot això em porta personalment, i en nombre del Capítol, a sol·licitar de l'Excma. Diputació Provincial un ajut econòmic per sufragar part dels costos d'aquesta operació cultural que serà, sens dubte, molt beneficiosa per al conjunt de la societat. M'atreveixo a posar una quantitat, 150.000 euros, que completaria el total, amb la resta d'ajuts d'institucions i empreses privades. No dubto de la bona disposició que sempre m'ha mostrat i que accedirà positivament a aquesta sol·licitud.

Rebi una atenta salutació.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Organismes col·legiats

Consell Presbiteral

Sessió del dia 8 de febrer de 2024

Essent les onze i cinc minuts del matí del dia vuit de febrer de dos mil vint-i-quatre, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents els següents membres:

Mons. Salvador Giménez Valls, que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Abizanda, (Vicari General), Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Francisco José Ribas Fragero, Mn. Víctor Martínez Mateu, Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Mn. Josep Moré Estopà, el P. Antoni Riera Figueras, sj, Mn. Xavier Navarro Llestà, i Juan Luis Salinas Sánchez que actua com a secretari. Han excusat la seva assistència Mn. Joaquim Blas Pastor per raons de salut i Mn. Josep Solé Sans per haver d'atendre una celebració a la seva parròquia. Modera la sessió Mn. Casildo Rodríguez Bravo.

Així mateix hi assisteix L'Ecònom de la Diòcesi, Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, per tal de donar la informació sobre l'aspecte econòmic per al 2024, publicat al suplement d'economia del Butlletí Oficial del Bisbat. Per aquest motiu, el punt 8 de l'Ordre del dia es tractarà el primer, essent que el ponent podrà marxar del Consell en acabar-se el seu tractament.

El Sr. Bisbe saluda els membres del Consell i presenta el nou membre, Mn. Francisco José Ribas Fragero, President del Capítol de la Catedral recentment elegit, comenta els nomenaments que s'han produït a la diòcesi recentment i es dona pas al que diu l'ordre del dia.

1. Pregària

S'inicia la sessió amb el res de l'Hora Tèrcia.

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (17/10/2023) i revisió dels acords que hi pugués haver.

En revisar l'acta de la darrera sessió, un conseller fa unes propostes de modificació d'alguns termes (3) per raons semàntiques i proposa eliminar el parèntesi explicatiu de finals del paràgraf tercer de la segona plana, que diu **infants d'uns nou anys**, donat que hi ha infants que fan la primera comunió amb més edat. S'aproven les modificacions que s'apliquen a l'acta, la qual queda aprovada.

Pel que fa a la revisió dels acords que hi va haver en la sessió anterior (17/10/2023), els quals s'han portat a terme en diferent mida:

- En tractar els que van quedar pendents a la sessió del 22/06/2023 (punt 6) sobre l'atenció als responsos que es fan al tanatori i a la preparació de la celebració de la festivitat del Corpus amb els infants que han fet la primera comunió, es diu, referent al primer, que el Sr. Bisbe ja ha tingut una reunió amb els diaques que van acceptar la proposta, i que cal concretar els aspectes concrets per a la realització del servei (qüestió que s'ha de tractar en la present sessió, i confeccionar una graella en la que apareguin els dies en els que cada diaca estarà encarregat d'assumir la suplència del rector). Pel que fa al segon punt, *la nova manera d'organitzar la festa del Corpus amb els infants que han rebut per primera vegada la comunió*, un membre del Consell, que és responsable de l'Àrea de formació, comenta que s'ha iniciat la revisió per tal de concretar la nova manera de fer la celebració ja en aquest any.
- Referent al punt 5: *Com vehicular la formació en la corresponsabilitat (partint de la proposta feta al punt 4 de l'acta de la sessió anterior, en el que es va acordar convocar els arxiprestos en torn al Directori del Consell Pastoral Arxiprestal (i parroquial) i promoure la formació dels preveres en aquest sentit, formulant objectius i fent una temporalització. Per això caldria formar un grup de 3 o 4 persones que portés la seva organització*, s'informa, per part del Vicari General, que no s'ha iniciat perquè hi ha la tasca que s'està fent en les reunions dels mossens dels arxiprestats, veient que s'hauria de deixar pel curs següent.

8. Informació de l'aspecte econòmic per al 2024. Es convidarà l'Ecònom per a presentar-lo.

Pren la paraula l'Ecònom de la Diòcesi. Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, i presenta les directrius i acords presos pel Consell per a Assumptes Econòmics del Bisbat, que regiran l'exercici per a aquest any 2024, la publicació dels quals ha estat feta al suplement per a assumptes econòmics del Butlletí Oficial del Bisbat 2023.

En síntesi cal dir que els criteris continuen com els anys anteriors, adaptant les quantitats d'acord a les dades d'enguany. Es parla de la necessitat de tenir transparència i aportar la màxima quantitat de dades referents a despeses produïdes en la pastoral, ja que en moltes ocasions no es comptabilitzen perquè les assumeix la persona que s'ha fet càrrec de comprar o pagar el desplaçament... donant la impressió que no es dedica prou a la pastoral. Això mateix pot passar en d'altres àmbits i s'ha de tenir cura d'evitar-lo, assentant tots els costos i càrrecs que es puguin produir. Aquesta observació es fa referida a tots els nivells (diòcesi, parròquies, delegacions, moviments...).

També se suggereix que aquesta presentació de les línies de l'economia per al curs següent, es fes en el darrer Consell Presbiteral de l'any, després d'haver-se aprovat els comptes, i les línies d'actuació, pel Consell per a Assumptes Econòmics, per tal que fos possible recollir les possibles aportacions. Es fa el comentari de la dificultat que implica el compliment d'aquest suggeriment donat el poc temps que hi ha en finalitzar l'any, havent de preparar la publicació per tal que es puguin donar a conèixer i posar-les en pràctica (s'aniria a finals del primer trimestre o més).

3- Desenvolupament del Sínode. Aplicació concreta a la nostra diòcesi.

El Vicari General comenta l'origen de la temàtica i els materials d'aquest punt, confeccionat a partir de les aportacions de totes les diòcesis d'Espanya, sobre els quals s'ha de reflexionar des del qüestionari que ha enviat la Santa Seu (del que s'ha entregat un exemplar a tots els membres del Consell).

Aquest treball de reflexió s'ha de fer des del concret i la pràctica que hom viu, i la corresponsabilitat. Aquesta deliberació a la que s'afegirà el que s'hagi arribat a dir en les reunions d'arxiprestos, àrees de cooperació... conclourà amb el planejament d'introspecció a nivell diocesà que s'haurà d'enviar a la Conferència Episcopal Espanyola que redactarà el seu document el qual, junt amb els de la resta de conferències europees, constituirà el document continental que es recollirà en l'*instrumentum laboris* de la propera sessió del Sínode.

El mètode que se seguirà per a aquesta reflexió del Consell Presbiteral serà el següent:

- es reflexionarà agrupant les preguntes 1 i 2, i la 3 i 4;
- es començarà amb un moment de pregària personal
- a continuació i haurà tres minuts per membre per tal d'explicar el que ell creu que es pot fer i amb quines iniciatives;
- passat aquest torn es tindrà un altre moment en el que es podran comentar les iniciatives remarcades pels altres membres.
- això es repetirà en cada grup de preguntes (1 i 2, 3 i 4) Les propostes que van sorgint són:

Per a les qüestions 1 i 2

1. Que podem fer a nivell parroquial, diocesà i nacional per a continuar aprenent la sinodalidad? Elegeix 3 prioritats d'entre els 20 temes de l'*Informe/síntesi de la primera fase del Sínode (El nivell en el que ens centrarem nosaltres serà el diocesà. Explica breument el motiu de la teva elecció).*

2. Elegeix 3 iniciatives concretes per a portar-les a la pràctica.

En el document en el que es van presentar aquestes preguntes, el Vicari General feia aquest aclariment: *El nivell en el que ens centrarem nosaltres serà el diocesà. Explica breument el motiu de la teva elecció. La segona fase del Sínode és d'aplicació concreta i pràctica dels temes fonamentals recollits en Document resum/síntesi. Per això en aquesta pregunta cal que et plantegis les 3 iniciatives viables que tu creus que ens cal abordar en la nostra Diòcesi per a viure i treballar com a Diòcesi sinodal.*

A nivell d'actuació pastoral en general

- Cal cercar una iniciació en l'eclesiologia que arribi a la participació i la corresponsabilitat, així mateix s'hauria de focalitzar el pla de pastoral en el treball amb les famílies i els joves; finalment, es veu urgent que la iniciació cristiana sigui una iniciació de descoberta del Crist i de formació dels catecúmens.

Pel que fa a l'organització funcional

- S'ha de potenciar els consells pastorals parroquials i arxiprestals, cercant que es puguin coordinar i compaginar entre ells; a tot ajudaria l'enfortir els encontres arxiprestals mirant que siguin un moment per a compartir. Així mateix caldria formalitzar un equip estable de fidels laics que fos responsable de la parròquia. Finalment cal dir que la diòcesi s'ha de situar davant el que tenim, replantejar-s'ho en funció de les necessitats i reestructurar l'organització diocesana, treballant la consciència de la missió.

Pel que fa a l'actitud que caldria a tots els fidels de la nostra Església de Lleida

- És necessària una major comunió entre els membres de l'Església, incloent la participació activa de tots els estaments (laical, consagrat, ordenat) i treballar el coneixement i la percepció del sentit de la sinodalitat, assumint la corresponsabilitat. S'ha de prendre més consciència de la missió de l'Església en el món actual, especialment en un context marcat per desafiaments com la migració, el canvi climàtic i les guerres; així mateix s'ha de cercar el veure com fer-nos presents en tots els àmbits per tal que l'evangeli hi sigui en ells. S'han d'aprofitar els mitjans que hi tenim per tal de poder viure més en comunitat, cercant la sinodalitat i la corresponsabilitat. Finalment cal dir que s'ha d'insistir en la formació en sinodalitat tant a nivell de parròquies-arxiprestats com de diòcesi, la qual, d'alguna manera, s'hauria de reglar, i, per sobre de tot, actuar de forma decisiva i convençuda per canviar les actituds, ja que, si no és així, mai es passarà a què sigui una realitat.

Respecte a si mateixos, els membres fan una reflexió sobre la pròpia actitud del clergat diocesà

- S'inicia manifestant que *els mossens hauríem de convertir-nos a la nova eclesiologia i els laics a la corresponsabilitat*. I es diu que cal promoure que els preveres dels arxiprestats participin en el que es fa i que és necessari portar a la formació del clergat el cansament dels mossens per l'acumulació de feines i la perplexitat davant les noves situacions.
- Cal organitzar litúrgies i esdeveniments que reflecteixin la sinodalitat promovent la participació activa dels fidels. S'ha de treballar des dels tres nivells d'equips que es poden fer: el de tots, el d'alguns i el d'un sol, també s'ha de cercar la implementació de tasques adreçades a donar a conèixer la sinodalitat, el discerniment de la conversa espiritual promovent qui ho pugui portar a grups, associacions...;
- S'ha de millorar la presència dels mossens en els pobles i promoure el diàleg, el saber estar, el fer-se trobadís, el ser-hi present amb els habitants dels pobles, l'acompanyament i el compartir la vida (visitar els malalts, atendre la soledat i els patiments, conèixer les diferents situacions...); cal fomentar l'escolta activa en els entorns de pietat popular i en tots els àmbits de la diòcesi, incloent els grups minoritaris.
- Finalment cal insistir en la nova evangelització i utilitzar la metodologia de la conversa espiritual, i conscienciar els mossens per tal que copsin que cal pensar que la tasca pastoral és missió.

Respecte dels mossens que hi viuen a la Casa Sacerdotal, especialment els d'edat avançada

- Fa falta que els mossens de la Casa Sacerdotal, especialment els d'edat avançada, puguin viure sentint-se realment en comunitat, compartint també les estones de pregària, fent-lo amb un estil que pugui ser compartit i no havent d'assumir com ho fan d'altres que no connecten amb el que cadascú d'ells ha viscut. La presa de decisions entre els mossens que resideixen a la Casa Sacerdotal hauria de ser més participativa.

Es veu que de tot el que s'ha dit, el que més ha impactat en els membres del Consell ha estat:

- la necessitat de **conscienciar a capellans i laics en l'eclesiologia circular que ha de substituir l'eclesiologia piramidal** que havia abans i en la que encara vivim;
- el fet d'adonar-nos de **la importància de la pregària** que es pot fer sempre i en qualsevol circumstància de la vida, **més enllà de**

l'activitat per a la que, en moltes ocasions, podem estar impeditos per l'edat i d'altres situacions vitals;

- **els preveres s'han de convertir i estar oberts als altres**; es fa l'observació de què caldrà paciència i temps;
- enfortir les trobades de mossens per tal que tinguin més vida i siguin trobades de germans;
- cal **tenir perspectiva de temps** i tenir present, recordar i transmetre'ns les experiències negatives;
- cal veure que **la sinodalitat és un procés i cal anar fent-lo amb paciència** i assumint la corresponsabilitat;
- el Vicari General comenta que **cal organitzar la diòcesi per tal de fer possible tot això que ha sortit**, tant a nivell de diòcesi com de parròquia i arxiprestat.

Per a les qüestions 3 i 4

3. Com es pot potenciar la corresponsabilitat diferenciada en la missió de tots els membres del Poble de Déu (laics, vida consagrada, ministeri ordenat) en la teva realitat eclesial? Senyala tres qüestions concretes, en el nostre cas, a nivell diocesà.

4. A la llum del capítol 16 de l'Informe, titulat: *Per una Església que escolta i acompanya*, quines maneres de relació, estructures, processos de discerniment i decisió respecte a la missió, permeten reconèixer-la, configurar-la i promoure-la? Les propostes han de ser molt concretes, que ajudin a donar passos en la praxis de la sinodalitat.

A nivell de l'acolliment a les persones

- L'Església, nosaltres, hem de ser agents de reconciliació i promoure la justícia en el món actual dividit pels interessos personals, les desigualtats i els conflictes. Ens cal tenir en compte els que hi som, la gent que hi ha, amb totes les seves circumstàncies inclòs el fet de la seva cultura i manera d'expressar la seva fe;
- Ajudaria a evolucionar en aquest sentit els testimonis de serveis desenvolupats i portats a terme en comú, de manera compartida i corresponsable, per això cal formació i arribar a ser capaços de compartir veritablement i de manera autèntica.

A nivell pastoral

- Ens cal esdevenir instruments portadors d'esperança i treballar per la pau; de la mateixa manera cal aprofundir en el coneixement de l'evangelització i el servei que protagonitzen els laics des de la participació activa en la vida i la missió de l'Església. És per això que

s'ha de mirar de donar encàrrecs per a determinats aspectes de la missió als diferents ministeris;

- Necessitem revisar la pastoral vocacional i de joves mirant que s'arribi a considerar que la vocació sigui com la resposta al que Déu demana a cadascú;
- Un element que ajudaria a avançar en aquest sentit podria ser el tenir col·laboracions litúrgiques entre diferents, parròquies, grups... Així mateix s'ha de fer per tal de cercar com integrar les religioses en la vida i la dinàmica de la diòcesi. Finalment ens cal trobar com treballar vers la unitat dels cristians, fent real i verdader el diàleg amb d'altres tradicions religioses;

A nivell d'organització eclesial

- cal perdre la por; els consells pastorals parroquials i arxiprestals haurien d'anar cap a aconseguir la participació en ells de laics i preveres conjuntament;
- aprofundir en la corresponsabilitat, fent cadascú la seva missió;
- cal reestructurar la distribució de les parròquies i superar l'abundància d'elles; es podria mirar de tenir "parròquies principals" amb centres de culte que en depenguessin d'elles, sense que en totes hi hagués el mateix; no cal que en totes hagi tots els serveis i es facin totes les activitats;
- que a cada parròquia hi hagi un grup de corresponsables que s'en-carreguin que "*funcioni*" en els aspectes estructurals;
- cercar la participació activa de tots els membres de la comunitat.

Un membre del Consell va expressar com a forma de potenciar la corresponsabilitat diferenciada en la missió de tots els membres del Poble de Déu el següent: *l'assemblea diocesana d'enguany es podria organitzar partint del treball diferenciat dels dos estaments (laics i preveres) que conclouria en una comunicació posterior*; proposta que no es classifica en cap dels tres grups anteriors donat que planteja una situació distinta al que ells tracten.

4. Tema central de l'Assemblea Diocesana del 2024

El Sr. Bisbe parla sobre la importància de l'Assemblea i en fa referència a què és bo continuar aquesta dinàmica.

Es diu que la Comissió permanent del Consell Pastoral, seguint l'acord del Consell Presbiteral en la seva sessió de 22/06/2023 al punt 3, i com ja es va informar a la darrera sessió d'aquest consell (17/10/2023) ha començat a preparar l'assemblea que tindrà una dinàmica partint d'un treball

previ en els grups de parròquies, delegacions, col·legis... que s'exposarà a l'assemblea (suprimint la ponència), després hi hauria un treball en grups d'on sortiria el següent pla de pastoral del Bisbat.

Hi ha qui diu que pot ser inviable aquesta dinàmica amb el fet de tractar la temàtica de la sinodalitat; també, però, hi ha qui ho veu bé.

Aquesta dinàmica suposaria que hi hauria una tasca prèvia en la que es treballarien unes preguntes a les parròquies, delegacions, col·legis, moviments... aquestes preguntes hauran de ser poques, breus i concretes.

5. Idees pastorals per al curs 2024-25 (una vegada finalitzat el Pla de Pastoral 2020-24, on s'ha de posar el focus de la pastoral de la diòcesi?)

Considerant la proposta d'assemblea que s'ha presentat, es veu que aquest punt s'ha de posposar esperant al que sortirà en l'Assemblea Diocesana. Amb aquelles línies, durant el mes de juny s'hauria de redactar el nou pla pastoral per tal de poder-ho editar i entregar-ho en la cerimònia de l'enviament.

6. Atenció litúrgica al tanatori de la ciutat

S'ha fet una reunió presidida pel Sr. Bisbe, amb els diaques traspassant-los-hi l'acord de la darrera sessió del Consell Presbiteral. La reunió va ser positiva i van acceptar l'encàrrec; es va constatar, però, que cal concretar algunes qüestions determinades que confirmin com s'ha de fer i portar a la pràctica.

Després de les diferents aportacions que denoten la diversitat de situacions que es donen, s'acorda:

- **el Vicari General, amb els diaques confeccionaran un calendari per atendre el servei de fer el respons al difunt al tanatori, en el que es reculli el compromís de cadascú a restar disponible el diumenge que li pertochi.**
- **les relacions amb la funerària, tant el primer contacte per assabentar-se de la defunció com qualsevol altra posterior, les portarà directament el rector.**
- **els rectors faran els possibles per assumir fer el respons al tanatori, tret que realment no els sigui possible per la coincidència amb els horaris de les misses dominicals.**
- **el mossèn de la parròquia a la que s'hauria de fer el funeral, quan no pugui fer-ho, es posarà d'acord amb el diaca que aquell diumenge estarà disponible. Ells dos consideraran si van a veure la família junts o per separat, en el benentès que el rector sempre haurà d'anar a acollir-la i acompanyar-la, ja sia**

sol o acompanyat del diaca; aquest, si no pot acompanyar el mossèn, haurà d'anar en un altre moment per tal de conèixer la família i acompanyar-la, saber com era el difunt... al diaca se li donaran 15 € (part de l'aportació que la funerària aporta a la parròquia). El pagament es farà per transferència des de l'administració del bisbat.

- el diaca portarà la butlleta de defunció al bisbat i administració-economia farà la transferència al diaca i carregarà l'import a la parròquia corresponent.
- el rector haurà de passar per administració a recollir la butlleta de defunció.

7. *Projecte catequètic del S.I.C. (el presentarà Mn. Víctor Martínez)*

El responsable de l'Àrea de Formació que és membre del Consell, presenta el projecte que s'ha preparat al S.I.C. el qual implica fer la catequesi conjuntament amb la família i amb un caràcter d'evangelització i conversió. Els materials que ja s'han preparat es troben a Internet. Els anteriors materials desapareixeran a mida que les parròquies deixin de demanar-los o s'esgotin les existències.

Aquesta proposta començarà a segon de primària amb sessions quizenals de desvetllament. Després continuarà amb dos cursos (tercer i quart de primària) amb encontres setmanals i en els que s'inclouran disset sessions amb els pares (cada quinze dies més o menys).

En finalitzar aquest itinerari els infants podran rebre l'Eucaristia. El procés continuarà dos cursos més (cinque i sisè de primària) i en finalitzar la catequesi d'aquest període, podran rebre el sagrament de la confirmació (finals de sisè).

Està pensat per tal que es faci la catequesi els diumenges. Encara no està finalitzada la preparació dels materials de les catequesis dels cinc anys (falten els dos últims).

9. *Informacions i torn obert de paraules*

El Sr. Bisbe pren la paraula i comenta sobre els següents punts:

- La Casa de l'Església. Comenta el canvi que s'ha produït amb el relleu de la Directora-Coordinadora General amb l'objectiu d'afavorir que les activitats de la diòcesi es facin en ella i sigui de forma acoïllidora i oberta a tots els estaments de l'Església de Lleida. Pel que fa als dinars s'ha de dir que es faran només per als grups eclesials segons les possibilitats de personal i capacitat de l'espai destinat a menjador, no se serviran sopars; el menjar dels àpats es comprarà

fet a una empresa per tal de no tenir personal que no estigui contractat degudament. Per a les institucions de fora de l'Església no es faran dinars. La responsable de la casa serà l'encarregada de l'organització, així com de l'admissió dels grups de fora de l'Església que demanin espais per a fer activitats.

- La Casa Sacerdotal. Explica les dificultats que ha trobat per aconseguir que hi hagués algú que s'encarregués de portar els comptes i l'administració.
- La proposta de l'Arquebisbe d'Urgell de tornar a fer la trobada de convivència dels preveres de forma conjunta entre les dues diòcesis. Tots els membres consideren que estaria bé fer-ho i si ho hagués de preparar la Diòcesi de Lleida se suggereix que s'organitzés a Ager.
- La trobada de les Marededéus de la Ribagorça que es farà a Vilaller.

Donat que no hi queda temps, diu que després del dinar comentarà alguns altres punts que es queden sense tractar. En arribar aquest moment en fa l'explicació de la situació creada per la Congregació dels Dolors de Lleida, les passes que s'han donat i la perspectiva futura davant la seva pretensió de dependre exclusivament de l'Orde de Servents de Maria. Finalment en fa referència a d'altres temes menors.

Un membre del Consell demana la paraula per fer el comentari sobre la necessitat de mantenir la sagristia de la Seu Vella amb dignitat, neteja... tenint cura, així mateix, dels ornaments que s'hi guarden, tant pel que fa a la conservació com a la neteja. Es pregunta qui se n'encarrega. Després d'una sèrie de comentaris en els que s'aprecia que no està massa clar, un mossèn diu que hi ha una persona que en algunes ocasions fa una mica de neteja i en té cura dels ornaments.

No es produeix cap informació més ni es demana la paraula per part de cap dels membres del Consell Presbiteral.

Essent un quart de tres menys cinc (14:10 h), s'aixeca la sessió.

Comissió de Patrimoni

Sessió del dia 16 de febrer de 2024

Essent les 11:00 h del dia 16 de febrer de 2024, es reuní la Comissió de Patrimoni per tal d'efectuar les assignacions de les diferents partides del pressupost diocesà destinat al manteniment del patrimoni, d'acord amb les sol·licituds efectuades pels rectors de les corresponents parròquies, prèvia la presentació dels comptes de cadascuna.

Hi assistiren: Mons. Salvador Giménez Valls que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Abizanda, Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, Luis Manuel Pérez Zambrano, Josep Birbe Lohan, Antoni Roger Martí, Jesús Brufal Sucarrat i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà com a secretari de la sessió.

S'inicia la sessió amb una pregària a la Mare de Déu i un parenostre.

El Sr. Bisbe saluda els membres de la Comissió de Patrimoni i aprofita per informar i comentar sobre l'estat dels préstecs i adjudicacions per les obres que s'han fet en anys anteriors, especialment dels que es perllonguen en el temps i encara estan pendents de tancar-se. Així mateix es comenta sobre algunes subvencions d'organismes que es demoren i encara no han estat satisfetes, havent avançat l'import el Bisbat.

Abans de començar a fer les assignacions, donat que hi ha varies sol·licituds que demanen subvenció **per a la instal·lació de plaques fotovoltaïques** (plaques solars), **s'acorda no atendre aquestes demandes** tota vegada que ja hi ha moltes parròquies que les han instal·lat assumint elles mateixes els costos, o aprofitant les ofertes de les empreses instal·ladors que, segons les condicions de cada situació, arriben a fer-la de franc; així mateix es considera que la instal·lació d'aquests sistemes de producció d'energia elèctrica és un benefici per a la parròquia i, a més, serà una font d'ingressos a partir de la venda de l'electricitat excedent que produeixin, raó per la qual no estan en la situació de necessitat que els porti a demanar ajut.

En aquest sentit es comenta per part de diferents membres, que a nivell de Bisbat s'hauria de fomentar la instal·lació de plaques en els temples de més de 500 m² de superfície a la teulada, pel que suposaria de font d'ingressos.

2. Adscripcions d'ajuts interns per necessitats patrimonials

Temples parroquials

Després del corresponent estudi de les diferents sol·licituds i les situacions en les que es troben cadascun dels temples parroquials per als quals es demanen, i de les deliberacions i comentaris pertinents, s'acordà distribuir els 72.000'00 € del pressupost diocesà tot fent les assignacions

que es relacionen, les quals s'abonaran, havent presentat els comptes cada entitat sol·licitant, a partir del mes d'abril i prèvia presentació de la factura d'obra ja realitzada:

- **Parròquia de Sant Bartomeu apòstol, d'Alpicat:** Sol·licita 6.000'00 € per afrontar la condonació del deute contret per la construcció de la nova teulada, pressupostada per una quantia de 6.000'00 €. Se li assignen 3.000'00 €.

- **Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida:** Sol·licita 8.000'00 € per a la instal·lació de plaques fotovoltaiques, i l'arranjament del lavabo i la substitució de canonades d'uralita, pressupostada per una quantia de 36.078'99 €. No se li assigna cap quantitat pel projecte d'instal·lació de plaques, i se li assignen 4.000'00 € pel projecte d'arranjament del lavabo i substitució de les canonades d'uralita.

- **Parròquia de Sant Llorenç màrtir de Lleida:** Sol·licita 10.000'00 € per afrontar el pagament d'un terç de la restauració de l'altar de Sta. Úrsula. Ha demanat que se li pugui subvencionar amb aquesta quantitat durant tres anys per tal d'assumir els 30.000'00 € que resten pagar de la restauració després d'haver rebut la subvenció de 30.000'00 € del Departament de Cultura. S'aprova la subvenció de 30.000€ repartida en tres anys per part del Bisbat. Se li assignen 10.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Serni d'Alguaire:** Sol·licita 4.500'00 € per fer el repàs de la teulada i l'arranjament del terra de la part vella de l'església, pressupostat en 13.310'00 €. Se li assignen 3.000'00 €

- **Parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida:** Sol·licita 7.000'00 € per a l'amortització de les obres de climatització, adaptació dels banys i l'elevator per a persones de mobilitat reduïda, pressupostada per una quantia de 35.000'00 €. Se li assignen 7.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Martí dels Alamús:** Sol·licita 7.000'00 € per a la restauració dels contraforts i les parets mitjaneres, i la reparació de les pedres de l'espadanya malmeses per un llamp, pressupostada en 21.329'84 €. Se li assignen 5.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Pere Apòstol de Millà:** Sol·licita 726'00 € per a pagar el lloguer de les bastides que apuntalen el temple. Se li assignen 726'00 €. Se li demana al Sr. Rector que demani preu sobre el que costaria adquirir la bastida en propietat.

- **Parròquia de Sant Llorenç màrtir de Soses:** Sol·licita 35.639'11 € per al manteniment i conservació de l'església parroquial per un pressupost de 123.359'11 €. Se li assignen 17.500'00 €.

- **Parròquia de la Mare de Déu del Roser de Corçà:** Sol·licita 8.000'00 € per a satisfer el deute de les obres per a les que van obtenir una

subvenció de l'I.E.I. que encara no han rebut. El deute puja a 21.524'34 €. Se li assignen 500'00 € i s'aprova fer un préstec de 7.500'00 € que no formarà part del fons dels ajuts per a obres en parròquies i temples.

- Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs: Sol·licita 2.185'00 € per a la col·locació de la canal i els baixants de la teulada per un pressupost de 2.585'90 €. Se li assignen 1.500'00 €. Cal fer constar que no se li faran efectius fins que no presenti els extractes bancaris.

- Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar: Sol·licita 2.085'00 € per a poder canviar la porta de l'ermita de Sant Sebastià per un pressupost de 2.585'90 €. Se li assignen 1.500'00€.

- Parròquia de Santa Maria de Butsènit de Lleida: Sol·licita 5.044'75 € per a cancel·lar una deute que els han reclamat de l'any 2018 per unes obres que se'n feia càrrec el Bisbat. Després de revisar els llibres, es comprova que la factura ja estava pagada amb els diners del Bisbat. Com quedaven 8.000'00 € del pressupost de l'any passat, es tornarà a l'administració la quantitat per la deixa que es va fer a la parròquia de Butsènit.

El total de les assignacions fetes és de 53.726'00 € dels 72.000'00 € pressupostats, restant un romanent de 18.274'00 €.

Cases parroquials

Després del corresponent estudi de les diferents sol·licituds i les situacions en les que es troben cadascuna de les rectories, i de les deliberacions i comentaris pertinents, s'acorda distribuir els 22.000'00 € d'aquest concepte del pressupost diocesà, tot fent les assignacions que es relacionen, les quals s'abonaran, havent presentat els comptes cadascuna de les entitats sol·licitants, a partir del mes d'abril i prèvia presentació de la factura d'obra ja realitzada:

- Parròquia del Santíssim Salvador de Lleida: Sol·licita 11.758'00 € per a les reformes en la casa parroquial, pressupostada per una quantia de: 11.758'00 €. No se li assigna cap quantitat donat que en el C.C. de la parròquia hi ha prou fons per a assumir el cost de les reformes. Queda pendent que el Sr. Bisbe parli amb el rector.

- Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sarroca de Lleida: Sol·licita 1.685'00 € per a saldar el deute de la reparació de la teulada de la casa parroquial, pressupostada per una quantia de 1.685'00 €. Se li assignen 1.000'00 €.

- Parròquia de Sant Pere apòstol d'Alfarràs: Sol·licita 3.500'00 € per a pintar la façana de la rectoria i els locals parroquials, pressupostada per una quantia de 5.566'00 €. Se li assignen 2.000'00 €.

- Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida: Sol·licita 12.667'97 € per a la pintura del pis del rector i les obres de la cuina, pressupostada per una quantia de 12.667'97 €. Se li assignen 5.000'00 €.

- **Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de les Borges Blanques:** Sol·licita 10.415'00 € per a la reparar parets malmeses per la humitat estructural de l'edifici i els materials dolents amb el que es va fer, pressupostada per una quantia de 12.415'00 €. Se li assignen 5.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Serni d'Alguaire:** Sol·licita 600'00 € per a la segona fase de reparació dels locals parroquials, pressupostada per una quantia de 2.238'50 €. Se li assignen 600'00 €.

- **Parròquia Sant Pere apòstol de Sudanell:** Sol·licita 7.653'98 € per a reparar els desperfectes de la rectoria, pressupostada per una quantia de 12.653'98 €. Se li assignen 4.000'00 €.

- **Parròquia Sant Jaume apòstol de Corbins:** Sol·licita 9.308'92 € per al canvi de les bigues de la teulada de la casa rectoral que estan totalment malmeses, pressupostada per una quantia de 15.308'92 €. Se li assignen 4.000'00 €.

El total de les assignacions fetes pel concepte de les cases parroquials, és de 21.600'00 €, restant un romanent de 400'00 €, sobre els quals s'aprova que quedin en el fons destinat al manteniment del patrimoni per atendre imprevistos que puguin sorgir durant el present exercici.

En acabar el torn de les assignacions, es tracten d'altres assumptes que figuraven a l'Ordre del dia o es contemplen en el punt 5è com a "d'altres temes i informacions" que puguin sorgir.

3. Revisió de l'aportació al fons diocesà de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida

En revisar l'acord de la darrera sessió de la Comissió de Patrimoni del Bisbat de Lleida (27/02/2023), en la que es deia *S'acorda que la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida quedi exempta de l'abonament de l'Aportació al fons comú diocesà per un any a partir de la data de celebració d'aquesta sessió de la Comissió de Patrimoni, per a poder assumir el pagament de les obres que s'estan realitzant a la parròquia.*

S'acorda que la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles quedi exempta de l'abonament del 50% de l'Aportació al fons comú diocesà, per un any a partir de la data de celebració d'aquesta sessió del Comissió de Patrimoni, per haver d'assumir la realització d'obres als espais de la parròquia.

S'acorda prorrogar un any més l'exempció de l'abonament de l'aportació al fons comú diocesà de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida donat que continuarà amb les obres, dispensa que tindrà efecte a partir de la data de celebració d'aquesta sessió de la

Comissió de Patrimoni. Així mateix, **s'acorda que l'exempció del 50% de l'aportació al fons comú diocesà que se li va concedir a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles no es prorrogui donat que ja ha finalitzat les obres.**

4. Revisió de l'ajut de suport a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret

Entre els anys 2014 i 2024, el Bisbat ha estat aportant 12.000 € anuals com a ajut de suport a la parròquia en la construcció del temple parroquial, essent que mai s'han presentat comptes a l'Ecònom. **S'acorda que se li suspengui l'aportació fins que no presentin l'estat dels pagaments i dels comptes referents a les obres de construcció.**

5. Altres temes i informacions que puguin sortir, i torn obert de paraules

5.1 Referent a la sol·licitud de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat per a reparar l'estat de l'altar de la capella de la Catedral on hi ha la imatge, de la que s'encarreguen, s'acorda que la Confraria faci l'obra i que el Bisbat els faci un préstec per l'import que quedi per pagar després d'haver aportat ells tot el que tenen.

5.2 Respecte a la sol·licitud de permís per a la instal·lació de plaques fotovoltaiques en la parròquia de Sant Joan Baptista de Lleida i la subvenció del Bisbat, se senyala que no se'ls hi subvenciona per l'acord que s'ha pres al començament d'aquesta sessió de la Comissió.

5.3 Es comenta la sol·licitud d'autorització de l'Entitat Municipal Descentralitzada Fontllonga i l'Ametlla per a avançar les obres de manteniment i conservació de l'Ermite de la Mare de Déu del Remei de Camarasa. **Després de la deliberació se li dona permís.**

No havent més assumptes que tractar, s'aixecà la sessió a dos quarts i cinc minuts d'una del migdia (12:35).

Diligència per a fer constar que, segons manifestació de l'Ecònom, en data 20 de febrer de 2024 la parròquia de Sant Antoni Maria Claret va presentar el balanç actualitzat de les obres de construcció del temple, raó per la qual queda sense efecte l'acord del punt 4 d'aquesta acta.

Lleida, 20 de febrer de 2024

Vicaria General

Comunicats Vicari General

Carta al Consell Diocesà de Pastoral

Lleida, 18 de març de 2024

Benvolgut/da en Xt.

Com a membre del Consell Diocesà de Pastoral t'adjunto l'esquema de preparació de l'Assemblea Diocesana 2024 que se celebrarà el darrer dissabte de maig, com és habitual, a la Casa de l'Església.

Recordaràs que aquest Consell Diocesà nomenà una Comissió Permanent per tal que s'ocupi de fer el seguiment dels diversos temes que se suggeriren en les sessions del Consell o en l'Assemblea Diocesana. Així s'ha anat fent.

El document que t'envio és fruit de la darrera sessió d'aquesta Permanent. Es tracta d'una **proposta organitzativa** de l'Assemblea d'aquest any. Et prego que d'acord amb la teva experiència i la sensibilitat de l'àmbit pastoral que representes **aportis**, si et sembla bé, **allò que creguis necessari** (p. ex. si falta algun moment en l'Assemblea o quin eslògan o lema posaries tu o recomanacions que creus que cal tenir ben presents...)

Et prego que me les facis arribar a **vicariageneral@bisbatlleida.org** **al llarg d'aquesta setmana**, perquè, com veuràs, caldrà enviar als diferents grups i àmbits de treball pastoral el qüestionari per tal que preparin l'Assemblea i facin les seves aportacions.

Et prego que quan rebis en la teva organització el qüestionari de preparació **animis els seus components a preparar-lo i també a participar**. Es tracta de fer patrimoni comú d'allò que ens ocupa i preocupa pastoralment, perquè puguem ésser fidels com a Diòcesi al que l'Esperit ens demana. No dubto que impulsaràs la presència activa en l'Assemblea de les persones amb les que treballes en la teva entitat pastoral, així com també que faràs el que estigui al teu abast per a respondre el qüestionari que enviarem.

Atentament, agraint el teu servei pastoral a l'Església Diocesana.

Mn. Lluís Sallán

A tots els mossens de la Diòcesi

Lleida, 15 febrer de 2024

Com recordaràs els **dies 1 i 2 de març**, d'acord amb el que el Papa Francesc instituí, **són les 24 hores** ininterrompudes **d'adoració**. S'iniciaran a les 7 de la tarda del divendres, dia 1 amb la celebració eucarística que presidirà el Sr. Bisbe. Les 24 hores **tindran lloc a l'Església de St. Pere de Lleida** i acabaran amb la celebració de l'Eucaristia, també, a les 7 hores del dissabte, dia 2.

La **Sra. Isabel Clavera (ANE)**, amb la cooperació de la Sra. Mari Francis (ANFE), s'encarrega de la seva organització. Com cada any ens demana als mossens que estiguem disponibles per a confessar els participants que ho demanin en aquestes 24 hores de pregària davant del Santíssim. L'horari per al que **demana mossens** abasta les 24 hores però de manera més concreta **de 7 hores de la tarda del divendres fins a les 2 de la matinada del dissabte i també de 8 del matí del dissabte fins a les 7 de la tarda del mateix dia**.

Per això **et demano 3 coses**:

Mira la teva agenda i les teves possibilitats, encara que no treballis pastoralment en una parròquia de la ciutat, i pregunta't **si pots assumir alguna de les hores que acabo d'indicar-te per a confessar**. En el cas de que puguis fer-ho, et **prego que et posis en contacte amb la Sra. Isabel Clavera**, a través del tel. 630 25 845 79 o del seu correu electrònic **isabelclavera@advocatslleida.org**, indicant-li tant el teu nom com l'hora o les hores que t'ofereixes per a confessar.

Si en la teva parròquia hi ha algun grup de pregària et demano que l'informis d'aquestes 24 hores amb el Senyor per tal que es plantegin fer la seva trobada de pregària no en la parròquia com ho fan habitualment sinó en la mateixa església de St. Pere i dintre de l'horari de les 24 hores d'adoració. **En aquest cas informa**, si us plau, **a la Sra. Isabel Clavera** de quina franja horària han decidit participar.

Informa a tots amb els que treballes pastoralment d'aquesta trobada de pregària, recomanant-los de participar-hi personalment en la mesura de les seves possibilitats. Ahir, dimecres de cendra, convidava la Paraula de Déu a l'austeritat de l'almoïna i del dejuni i a la pregària intensificades per a preparar la Pasqua; el Papa declara el 2024 com a any de la Pregària de preparació al Jubileu de 2025, motius més que suficients per a proposar a tots la participació en les 24 hores amb el Senyor i motivar als que puguin i desitgin fer-ho a unir-se amb altres en la pregària.

T'agrairé que la teva informació, tant sobre l'horari que tu ofereixes per confessar com el del grup, si és possible, de l'organització pastoral en la que tu treballes (Grup de pregària parroquial o altres, Col·legi, esplai, etc.), **la facis arribar a la Sra. Isabel, com a màxim, fins al 24 de febrer.** Gràcies per la teva disponibilitat i servei a l'Església.

Mn. Lluís Sallán

A tots els mossens de la Diòcesi

Lleida, 16 de febrer de 2024

Benvolgut company,

Ahir mateix vaig enviar-te una carta de la que he d'informar-te sobre l'error en el que vàrem incorre en la reunió amb la comissió de preparació de les 24 hores.

Tot el contingut de la carta enviada és exacte i correcte excepte la data dels dies de celebració de les 24 hores per al Senyor. En la nostra agenda diocesana d'activitats pastorals per aquest curs hauràs pogut veure que aquesta jornada de pregària està convocada per al divendres dia 8 (a les 7 de la tarda) i el dissabte dia 9 (fins a les 7 de la tarda) del mes de febrer.

En efecte **la jornada de 24 hores per al Senyor la celebrarem a l'església de St. Pere el divendres dia 8, a partir de les 7 de la tarda, fins al dissabte, dia 9 del mes de febrer.** Disculpa l'error comés en la meva comunicació d'ahir.

També la **data màxima per a què tu connectis amb la Sra. Isabel Clavera indicant l'horari que tu ofereixes per a confessions** i/o la del grup de la teva parròquia amb el qual penseu participar, **acabarà l'1 de març.**

Disculpa la confusió de dates. Et saludo en Xt.

Mn. Lluís Sallán

Carta Jubileu 2025

Lleida, 8 de març de 2024

Benvolgut company,

Torno avui a posar-me en contacte amb tu per informar-te de què:

- T'adjunto un arxiu on trobaràs la major part del text de la carta que ens envien des de la CEE a les Diòcesis, amb motiu del Jubileu 2025 per a preparar amb la pregària aquest esdeveniment eclesial.
- Allí trobaràs la manera d'obtenir els materials de pregària per a preparar aquest any sant en la parròquia i els grups. De fet t'adjunto el primer quadernet de pregària ja editat.
- En la plana de la CEE trobaràs un enllaç que et permetrà accedir a la web del Jubileu. Si vols accedir directament pots fer-ho introduint: <https://www.iubilaeum2025.va/es/giubileo-2025/verso-il-giubileo.html>
- A hores d'ara estan cobertes totes les hores de confessors en la Jornada de 24 hores amb el Senyor, llevat de les 2 de la matinada del dissabte, dia 9, i de les 8 del matí del mateix dia.

Rep la meua salutació i agraïment pel teu treball i pregària al servei de la Diòcesi.

Mn. Lluís Sallán

Proposta avantprojecte organització Assemblea Diocesana 2024

Permanent Consell Diocesà de Pastoral

Objectiu:

- Valorar els passos donats en el marc del Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024.
- Definir l'horitzó pastoral per al proper curs.
- Compartir el camí que estem fent.

Lema: No se n'acordà cap en concret i definitiu. Es parlà com a possibilitats de:

“Junts fem camí – “ Junts en camí”...

“Enviats fem camí escoltant i compartint amb esperança”.

“Església Diocesana en camí”.

Moments de l'Assemblea:

1. Pregària (Àrea d'Evangelització).
2. Salutació del Sr. Bisbe.
3. Plenària: - Presentació d'accions realitzades en el context del Pla de Pastoral (Vicaria).
- Presentació síntesi/resum respostes al qüestionari (Mn. Víctor).
4. Treball de grups.
5. Descans i Reunió de secretaria de grup (Montse).
6. Plenària: Resum de les aportacions en els grups (Montse) i torn obert de paraules.
7. Tancament de l'Assemblea (Sr. Bisbe).

Horari:

09:30 h - Inscripcions.

10:00 h - Pregària inicial.

10:10 h - Presentació Assemblea i paraules del Sr. Bisbe.

10:15 h - Ponències:

- a. Resum accions realitzades en el marc del Pla de Pastoral.
- b. Síntesi respostes rebudes (indicació de si el contingut que reflexa la resposta es refereix a la majoria, a alguns o a pocs).

11:00 h - Grups: *Suggeriu/proposeu una actuació que creieu necessària i important per a realitzar o continuar treballant durant el proper curs:*

- a. En la vostra comunitat, Associació, Col·legi o en la vostra Parròquia.
- b. En el vostre arxiprestat.
- c. En la Diòcesi.

12:10 h - Descans i reunió de secretaris (Cal sistematitzar una mica per temes la recollida de respostes i indicar si aquell contingut respon a la immensa majoria o a alguns o si es tracta d'una aportació minoritària)

12:45 h - Plenària i torn obert de paraules.

13:20 h - Clausura.

Qüestionari preparatori:

Al Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024 es proposa impulsar en la Diòcesi la consciència d'Església en missió, oberta i evangelitzadora, que celebra la vida i la fe amb llenguatges i estils renovats, serveix les persones com a samaritana i promou la corresponsabilitat baptismal dels laics en la missió de l'Església i en la gestió de les comunitats cristianes.

Per a això posà l'èmfasi en la pastoral amb joves, la catequesi i el catecumenat, el servei als més necessitats, la cooperació interparroquial i la renovació.

Prenent en consideració això, responeu:

1. Indiqueu 1 acció que heu realitzat en la vostra Comunitat, Moviment, Servei, Col·legi, Parròquia o Arxiprestat en relació al que es proposa el Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024.
2. Enumereu el que ha aportat o millorat aquesta acció a la vostra entitat (En cas que no n'hàgiu pogut realitzar cap, enumereu alguns dels motius més rellevants que ho han impedit).
3. En el mateix sentit, suggeriu/proposeu una actuació que creieu necessària i important per a realitzar o continuar treballant durant el proper curs:
 - a. En la vostra comunitat, Associació, Col·legi o en la vostra Parròquia.
 - b. En el vostre arxiprestat.
 - c. En la vostra Diòcesi.

Temes infraestructura:

- Confecció d'un cartell amb la data de l'Assemblea i el lema.
- Difondre preguntes i cartell convocatòria.
- Disposar de 20 espais per reunió de grups a la Casa de l'Església.
- Cal algú –podria ser com en anys anteriors– que gestioni l'horari i doni les indicacions d'ordre que calguin.
- Incorporar a les carpetes un plànol de la casa amb indicació dels llocs on es realitzaran les reunions de grup, així com també les targetes d'identificació numerades per grups de l'1 al 10.
- Incorporar a la difusió i crònica de l'Assemblea la Delegació de Mitjans de Comunicació Social.
- Preveure la infraestructura informàtica per a projeccions i so.
- Caldrà confeccionar una fitxa de recollida de dades per als secretaris (preparar-la amb la Montse i editar-la i enviar-la a través de la Vicaria).

Recorregut treball de l'Assemblea:

- Confecció del document final/resum de les aportacions dels grups.
- Convocatòria del Consell Diocesà de Pastoral per a estructurar el pla d'actuacions.
- Presentació al Sr. Bisbe qui farà la promulgació corresponent.

Document per a la preparació de la 2a sessió del Sínode

Lleida, 22 de març de 2024

Benvolgut company,

A les portes de la Setmana Santa et faig a mans la darrera informació sobre la preparació de la segona fase del Sínode. M'he pres la llibertat de resumir el llarg document que des de la Secretaria General del Sínode ens fan arribar. Penso que així pot resultar més fàcil la lectura dels seus continguts que es preparen per a aquesta fase, tanmateix, en la plana de la CEE pots trobar el text sencer.

El contingut del document que es presentarà contindrà les aportacions que les diòcesis i conferències episcopals que fem a partir del qüestionari que vaig enviar i també les dels 5 grups d'experts que s'han constituït per aprofundir els continguts que se'ls han assignat, així com també el que surti de la trobada a Roma de rectors de parròquies.

És cert que s'han sentit algunes veus de què algunes comissions no tindran el temps necessari per a poder emetre el seu dictamen, està previst un "fòrum permanent" al respecte.

Aprofito, per si pot resultar-te útil en la seva totalitat o en part, per a fer-te arribar, en castellà, tal com ens l'han enviat, el text d'un Via Crucis que incorpora el contingut de la dimensió sinodal de l'Església. El publica la mateixa secretaria del Sínode en versió completa i abreujada.

Aprofito també per informar-te que les aportacions que has fet en l'arxiprestat al qüestionari enviat per aquesta vicaria per a la preparació de la 2a fase del Sínode les recollirem en aquesta vicaria fins a finals d'aquest mes per a poder fer la síntesi diocesana que "penjarem" en la Web del Bisbat.

En acabar les festes de la Pasqua ens posarem a treballar en l'organització de l'Assemblea Diocesana. Et recordo que se celebra el darrer dissabte de maig, a la casa de l'Església i que, si no hi ha una urgència mol evident, el Sr. Bisbe va demanar a tots que no programéssim cap acte aquell matí per tal que tots poguéssim participar-hi i també que assistíssim a l'Assemblea amb laics de la nostra comunitat.

Perquè és Assemblea de preveres, religiosos, diaques, animadors de comunitat, catequistes, delegacions i serveis i laics en general que participen o són responsables d'algun servei parroquial, el Consell Diocesà de Pastoral demanà que tots també poguéssim preparar-la. És per aquest motiu que t'enviarem, després de Setmana Santa, un qüestionari que serà el nucli del treball de l'Assemblea Diocesana.

Mol bona Pasqua, desitjo poder-te saludar en Xt. el proper Dimarts Sant.

Mn. Lluís Sallán

Document/resum sobre el procediment de preparació dels continguts per a la segona fase del Sínodo. Març 2014

1. Pasos hacia la redacción del *Instrumentum laboris* para la Segunda Sesión

- 1.1. El resultado del cuestionario enviado que se pide a las Conferencias Episcopales y a las Estructuras Jerárquicas Orientales que sean la referencia para esta parte del proceso y coordinen la recogida de aportaciones de Diócesis y Eparquías.
- 1.2. El resultante del encuentro internacional “Párrocos para el Sínodo” (Sacrofano [Roma], 28 de abril - 2 de mayo de 2024), convocado para responder a la necesidad de escuchar y valorizar la experiencia de los sacerdotes comprometidos en el ministerio pastoral en las Iglesias locales,
- 1.3. El resultado de los estudios teológicos llevados a cabo por cinco Grupos de Trabajo activados por la Secretaría General del Sínodo, compuestos por expertos. Estos 5 grupos de trabajo tienen encomendado el trabajo, según el ámbito que les ha sido encomendado, descrito a continuación.

2. Perspectivas para explorar

- 2.1. **El rostro sinodal misionero de la Iglesia local.** El grupo de trabajo referido a este ámbito reflexiona sobre: **a)** Sentido y formas del ministerio del Obispo diocesano como “principio y fundamento perpetuo y visible de unidad”, relaciones con el presbiterio, los órganos de participación y la vida consagrada; **b)** Estructuras y procesos para la verificación del trabajo del Obispo diocesano y de quienes ejercen un ministerio (ordenado o no ordenado); **c)** Estilo y modo de funcionamiento de los órganos de participación, garantizando que también las mujeres puedan participar en los procesos de toma de decisiones y asumir funciones de responsabilidad en la atención pastoral y el ministerio; **d)** Presencia y servicio de los ministerios instituidos en el respeto de su especificidad considerando también la oportunidad de establecer nuevos ministerios. Se debe prestar especial atención a “reconocer y valorar la contribución de las mujeres y aumentar las responsabilidades pastorales que se les confían en todos los ámbitos de la vida y la misión de la Iglesia.
- 2.2. **El rostro sinodal misionero de las agrupaciones de Iglesias.** Este segundo grupo de trabajo tiene encomendado reflexionar sobre: **a)** Modos y condiciones que hagan posible el intercambio efectivo de dones entre las Iglesias compartiendo “riquezas espi-

rituales, obreros apostólicos y ayudas temporales”; **b)** Estatuto de las Conferencias Episcopales en una Iglesia sinodal misionera, aumentando la propia autoridad doctrinal y disciplinar, sin limitar ni la potestad propia de cada Obispo en su propia Iglesia, ni la del Obispo de Roma; **c)** Oportunidad de ampliar las estructuras de comunión entre las Iglesias más allá del nivel de las Conferencias Episcopales.

- 2.3. **El rostro misionero sinodal de la Iglesia universal.** La misión del tercer grupo de trabajo es profundizar sobre: **a)** Contribución que las Iglesias de Oriente a una profundización de la doctrina del primado petrino; **b)** Contribución de la vía ecuménica “a la comprensión católica del primado, de la colegialidad, de la sinodalidad y de sus mutuas relaciones”; **c)** Papel de la Curia Romana, como órgano al servicio del ministerio universal del Obispo de Roma, en una Iglesia sinodal; **d)** Modalidades de ejercicio de la colegialidad episcopal en una Iglesia sinodal; **e)** Identidad del Sínodo de los Obispos.
- 2.4. **El método sinodal.** A este cuarto grupo de trabajo se le ha encomendado reflexionar sobre: **a)** la entre la escucha de la Palabra y la celebración de la Eucaristía) y la práctica del discernimiento eclesial; **b)** Clarificación de la configuración de la conversación en el Espíritu” a partir de la experiencia a de múltiples espiritualidades eclesiales y de diferentes contextos culturales; **c)** “Aclarar en qué modo la conversación en el Espíritu puede integrar las aportaciones del pensamiento teológico y de las ciencias humanas y sociales”; **d)** Criterios de discernimiento teológico y disciplinar, clarificando la relación entre obediencia a la Revelación y escucha de los signos de los tiempos, entre el *sensus fidei* de todo el Pueblo de Dios y el Magisterio de los Pastores; **e)** Articulación entre elaboración de decisiones y toma de decisiones en la perspectiva eclesiológica de la relación entre la participación de todos y el ejercicio específico de la autoridad; **f)** Promoción de un estilo celebrativo adecuado a una Iglesia sinodal promoviendo la especificidad de las funciones, carismas y ministerios de cada uno.
- 2.5. **El “lugar” de la Iglesia sinodal en la misión.** El trabajo de este quinto grupo se refiere a: **a)** El desarrollo de una eclesiología atenta a la dimensión cultural del Pueblo de Dios sin que “lo local” se convierta en motivo de división y sin que “lo universal” se convierta en una forma de hegemonía; **b)** Referencia al “lugar” en la dinámica del anuncio, en relación con el principio de adaptación de modo apropiado y de fomento vivo de un intercambio entre la Iglesia y las diversas culturas”; **c)** Referencia a la particularidad del

“lugar” y a las necesidades comunión eclesial a la hora de abordar las grandes cuestiones morales y de la pastoral; **d)** Impacto de los fenómenos migratorios que remodelan las Iglesias locales como comunidades interculturales; **e)** Impacto de la cultura del entorno digital y de las nuevas tecnologías en la noción de “local”: las relaciones e iniciativas, incluidas las eclesiales, que tienen lugar en línea “tienen un alcance y un radio de acción que se extiende más allá de los tradicionales confines territoriales”; **f)** Cuestiones canónicas y pastorales abiertas por la constante emigración de fieles del Oriente católico a territorios de mayoría latina.

3. Algunos principios transversales de referencia en el trabajo a realizar por los 5 grupos:

- 3.1. ***El primer principio es la misión de evangelización como motor y razón de ser de la Iglesia.*** La promoción de la figura y de la dinámica sinodal de la Iglesia. Hay que privilegiar lo que es más eficaz para el anuncio del Evangelio, encontrando el valor de abandonar lo que se revela menos útil o incluso un obstáculo. esforzarse por discernir los del mundo actual: si no logramos identificarlos y responder a ellos, nuestro anuncio perderá actualidad y atractivo. Enraizada en esta necesidad está la atención a los jóvenes, a la cultura digital, y la necesidad de implicar a los pobres y marginados en el proceso sinodal,
- 3.2. ***El segundo principio es la promoción de la participación en la misión, que es don y responsabilidad de todos los bautizados, en el ejercicio activo del sensus fidei y de sus respectivos carismas, en sinergia con el ejercicio del ministerio de la autoridad por parte de los Obispos.***
- 3.3. ***El tercer principio es la articulación entre lo local y lo universal, considerando al mismo tiempo la pluralidad y la coherencia de los niveles intermedios.*** La Iglesia una, santa, católica y apostólica existe en y desde las Iglesias locales en comunión entre sí y con la Iglesia de Roma.
- 3.4. ***El cuarto principio, carácter exquisitamente espiritual del proceso sinodal.*** Reunidos por Dios Padre, en Jesucristo, por la fuerza del Espíritu Santo, hermanas y hermanos en la fe se encuentran y se escuchan, aportando cada uno la perspectiva y la contribución de su propia vocación, carismas y ministerio recibidos; aspiramos al mismo resultado: comprender lo que el Señor nos pide y estar dispuestos a hacerlo.

**A tots els mossens de la Diòcesi:
Respostes de la Diòcesi a la 2a fase del Sínode**

Lleida, 8 d'abril de 2024

Benvolgut/da.

Bona Pasqua. Em permeto fer-te arribar aquesta informació en la que et trameto el resum de les aportacions de la nostra Diòcesi al qüestionari de preparació de la segona fase del Sínode.

Com saps, aquesta segona fase té un objectiu clarament operatiu i de motivació per tal que cada país, cada Diòcesi i cada parròquia concreti objectius i accions projectades i gestionades en clau sinodal amb la finalitat de renovar les comunitats eclesials i anunciar l'Evangelí avui.

En el cas de la Diòcesi de Lleida varem agrupar en tres preguntes el qüestionari que ens va enviar la Secretaria General del Sínode. Ens han fet arribar respostes tots els arxiprestats de la nostra Diòcesi, el Consell Presbiteral, Càritas Diocesana i el Moviment de Professionals Cristians.

Com podràs veure en el resum que et lliuro, hi ha una relació molt estreta entre el contingut d'aquest treball i el que ens proposem fer en l'Assemblea Diocesana. És més, aquest avança els seus continguts, cosa que no és d'estranyar perquè tant l'Assemblea com el Pla Diocesà de Pastoral els hem anat gestionant implicant el màxim nombre de persones i institucions diocesanes.

L'estructuració del resum del contingut de les respostes que et faig arribar està fet de manera que també ens pugui resultar útil per a respondre el qüestionari de preparació de la nostra Assemblea del darrer dissabte del proper maig que enviarem pròximament a totes les àrees, Delegacions Diocesanes i Serveis pastorals de la Diòcesi. Al respecte penso que el document que t'adjunto és un material molt adient per preparar l'Assemblea Diocesana.

Aquest document està ja enviat a la CEE i pròximament el "penjarem" en la Web del Bisbat en el link referit al Sínode.

Atentament agraït la teva cooperació en el treball pastoral de la nostra Diòcesi.

Mn. Lluís Sallán

Aportacions de la Diòcesi de Lleida al qüestionari de preparació de la 2a fase del Sínode

Abril 2024

Els arxiprestats de la Diòcesi, el Consell de presbiteri, Càritas Diocesana i els grups de professionals cristians que han treballat el qüestionari lliurat per a la preparació de la 2a fase del Sínode han expressat el següent:

1. Criteris i convenciments compartits: La sinodalitat és avui per a l'Església un “*signe dels temps*” (Mt. 16,2). Aquesta constatació ens mou a viure un estil determinat, de presència, d'anunci, de celebració, de servei, de compromís i d'acompanyament eclesial. Al llarg de la participació en la nostra Diòcesi en la preparació de cadascuna de les fases del Sínode hem anat prenent consciència de què és l'Esperit que ens convida a la nostra comunitat diocesana a enfortir i prioritzar tot allò que cada comunitat, grup, Col·legi cristià, Servei pastoral o arxiprestat fa i a fer-ho tot en clau de cooperació, missió i participació.

El Pla Diocesà de Pastoral i el treball de preparació del Sínode ens proporcionen els criteris per a avaluar el nostre treball des d'aquestes perspectives. En aquest sentit ens conviden i proposen:

1.1. Valorar si el que fem i descobrim que hem de fer està servint per a:

- Aprofundir i retornar permanentment a les fonts de tota acció pastoral, la Paraula de Déu, la celebració de la fe, i acompanyar al seguiment de Jesús a través de la catequesi, del testimoni i del primer anunci.
- Prioritzar espais comuns de pregària i d'accions compartides i restar forces a tot el que sigui atomització, personalisme i individualisme pastoral: L'ànima de la sinodalitat és la pregària perquè som evangelitzadors corresponsables no sols quan fem, sinó també quan preguem (Enviament, Assemblea, benedicció dels SS. Olis, consells, recessos, suscitar corresponsabilitat, reunions arxiprestals...)
- Formar, revisar i aprofundir allò que implica l'eclesialitat conciliar i sinodal per a l'exercici del ministeri. Per a aquesta formació és convenient conèixer les experiències pastorals concretes reeixides i les bones pràctiques pastorals en la diòcesi o en altres en clau sinodal.
- “*Tots, alguns, un*”, com diu el document síntesi del Sínode comporta en la nostra diòcesi aprofundir particularment els nivells “tots i alguns”, és tracta de sumar i d'evitar l'atomització de les diverses accions pastorals des d'una perspectiva de la

diversitat per a fer de l'Església “*casa de tots i cosa de tots*”. Això demana treballar conjuntament els diferents ministeris (ordenats i laicals) i carismes (preveres, laics i vida consagrada) d'acord amb el propi carisma i participant en tot el que és comú eclesialment i bé de tots.

- Fomentar la creació, revitalització i participació d'espais pastorals per tal de poder compartir, discernir, revisar i avaluar com l'Evangeli arriba a cadascuna de les realitats diverses del nostre Bisbat.

1.2. Treballar d'acord amb un determinat estil d'actuació pastoral

- Com també s'indicà expressament en el nostre Pla Diocesà de Pastoral i a la llum del Document-síntesi de la primera fase del Sínode sentim la invitació a continuar, potenciar i avaluar:
- El treball pastoral de presència, de proximitat i de cooperació i de fer-nos presents, tant la Comunitat parroquial com el seu rector, en els esdeveniments significatius per a la vida d'un barri o d'un poble, tot cooperant des de l'Evangeli davant reptes que viuen les persones avui: guerra, canvi climàtic, migració... (*Pastoral de testimoni i presència*).
- La cooperació interparroquial, arxiprestal i entre serveis i Delegacions, per sumar o crear aquells àmbits que siguin necessaris per a què els cristians s'apleguin, es coneguin i comparteixin en tots els àmbits eclesials. L'estructura jeràrquica de l'Església estem d'acord en que cada dia ha de visibilitzar-se més que és servicial i circular. Per això ens sentim cridats a la corresponsabilitat i a l'acció diferenciada dels diversos ministeris per a assegurar avui l'anunci de l'Evangeli (*Pastoral de la cooperació eclesial i ministerial*).
- La formació dels laics de la parròquia, de l'arxiprestat, del Moviment o del Servei pastoral en el sentit que avui té l'eclesiologia de la corresponsabilitat sinodal. Veiem que hem de passar més intensament de sentir-nos cooperadors a ser corresponsables. Aquesta formació ens adonem que s'adquireix treballant i actuant sinodalment i també coneixent i escoltant el testimoni d'altres realitats en les que s'ha començat una renovació pastoral des d'una perspectiva clarament evangelitzadora i sinodal. (*Pastoral de la corresponsabilitat baptismal*).
- Obertura, acollida, discerniment i acostament a la realitat diversa, complexa i plena de reptes per tal treballar sumant i així fer de les nostres comunitats i organitzacions grups clarament samaritans com a expressió del seguiment de Jesucrist.

Cal abordar d'acord amb l'Evangeli els temes que preocupen a la nostra gent ni que aquests puguin esdevenir conflictius:

- * Necessitat d'abordar pastoral i culturalment l'emigració creixent en la nostra Diòcesi.
- * Convenient adequació a la situació actual de l'organització parroquial diocesana.
- * Inquietud que suscita la violència, la corrupció, la guerra, la soledat de molta gent, les noves situacions familiars i les carències bàsiques de moltes persones. Això presenta una realitat que incideix en la manera que cal desenvolupar per a dur la paraula de vida de l'Evangeli.
- * Necessitat de potenciar els ministeris laicals, la pastoral vocacional i d'articular la diversitat de ministeris i el ministeri ordenat.
- * Les carències bàsiques de moltes persones, la increença i els reptes de la tecnologia.
- * Els efectes de present i de futur del canvi climàtic (*Pastoral de sortida i d'evangelització*).

2. Inquietuds i àmbits que susciten en nosaltres aquests criteris que ens porten a tenir presents en la diversitat dels treballs pastoral les següents prioritats

2.1. Una Pastoral i una catequesi d'iniciació i acompanyament al seguiment de Jesús

Això en duu a:

- a. Revisar i adaptar, sota les orientacions del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, els itineraris de catequesi i de catecumenat.
- b. Adequar la formació dels catequistes.
- c. Iniciar en la pregària.
- d. Posar major èmfasi en la preparació i celebració de la fe així com en els llenguatges emprats.
- e. Articular els processos d'iniciació i acompanyament al seguiment de Jesús en la Paraula de Déu.

2.2. El pobres protagonistes del camí de l'Església

Perquè ha de ser l'opció preferencial de l'Església vers els més desvalguts i exclosos. La caritat suposa una forma de situar-se des del Crist a l'hora de viure la justícia, la solidaritat i el servei de reconciliació entre uns i altres: *La caritat serà allò que quedarà en el Regne, car la fe i l'esperança ja no seran necessàries* (1Co 13, 13).

2.3. *El treball pastoral amb infants, joves i famílies, així com en la iniciació cristiana i les vocacions*

Ens cal seguir:

- Implementant el treball iniciat per l'Àrea d'Evangelització i la Delegació Diocesana de joves: convocatòria, oferta pastoral i coordinació que s'ha iniciat.
- Potenciant l'encontre dels agents de pastoral de joves de les diferents realitats diocesanes.
- Adequar a les realitats diverses de família els programes de treball pastoral, tot potenciant la Delegació de Família i Vida.
- Avançant en un pla de pastoral vocacional en cooperació entre els diversos ministeris laicals i particularment el ministeri ordenat.

2.4. *L'estatut de la dona i dels laics en una Església ministerial en l'evangelització i la gestió de la vida eclesial*

Tots els batejats som corresponsables de la missió de l'Església perquè hem estat revestits amb la mateixa dignitat pel fet del baptisme i, en conseqüència, per això també tots som enviats encara que amb missions diferenciades. Avui, però, no sembla que el rol que tenen les dones en la gestió de la missió eclesial es correspongui totalment amb el que són pel baptisme ni tampoc amb el que tenen en els altres àmbits de la vida. Reconeixem que encara ens manca desenvolupar més quina és la relació entre els diferents ministeris en l'Església.

Per això resulta necessari introduir en la formació dels futurs preveres i en l'exercici del ministeri ordenat l'estatut dels ministeris laicals. En aquest sentit ens fa falta:

- En l'àmbit de la CEE i de l'Església universal:
 - Promoure aquelles modificacions en el Dret Canònic que siguin necessàries per tal que la dignitat baptismal no trobin més condició, quan el ministeri episcopal atorga la missió, que el que indica la Paraula de Déu.
- En l'àmbit Diocesà:
 - Impulsar en la nostra Diòcesi la corresponsabilitat de la dona en els òrgans de decisió eclesial.
 - Incorporar laics i laiques, cridats i enviats pel ministeri episcopal, i amb la formació teològica suficient, a la gestió de les comunitats parroquials i organitzacions pastorals diocesanes: responsables de Comunitats, ministeri de l'acompanyament espiritual...

2.5. *Un estil de presència d'una Església que discerneix, escolta i acompanya amb la cooperació corresponsable de laics, preveres i religiosos*

A l'Església, els diferents col·lectius socials que demanen espais de diàleg obert, de descoberta, i de discerniment, sense cap perjudici, han de poder sentir-se acollits i com a casa. Per això hem de:

- Ser capaços en la nostra Diòcesi d'oferir llocs i espais també perquè els no habituals puguin expressar-se amb tota llibertat; ens cal perdre la por a perdre estructura i alliberar-nos per a poder ser més transversals: De vegades no es tracta bé les persones perquè la seva situació no encaixa amb allò que "hauria de ser". Cal evitar donar la impressió de que a l'Església no el preocupen massa tot el que preocupa a les persones especialment quan la seva situació no encaixa amb allò que "hauria de ser".
- Realitzar un autèntic "Discerniment eclesial" en qüestions que són obertes culturalment i social.
- Articular serveis, que hauran de ser interparroquials de vegades, espais d'escolta i acompanyament perquè en l'Església és imprescindible que les persones se sentin escoltades i acompanyades.

3. Accions que creiem que ens cal emprendre o intensificar per a bastir camins d'esperança en el procés de viure i anunciar l'Evangeli

a. Sumar/Aplegar

- Preparar les celebracions diocesanes amb la participació sinodal d'aquelles òrgans de la Diòcesi que cooperen en aquest àmbit en parròquies, arxiprestats i Moviments eclesials (Enviament, Benedicció dels Olis, Corpus, Assemblea...).
- Aprofitant la convocatòria de l'Any Sant, recuperar els exercicis espirituals amb laics en els que l'eix de reflexió sigui Església-Sínode-Missió, camí d'esperança.
- Promoure espais de trobada interparroquial i de planificació i aplegar varies parròquies petites, allà on sigui oportú, al voltant d'una més gran que fa com a comunitat mare i treballar plegades i disposar així totes elles dels serveis pastorals que a cada una en singular li resultaria difícil poder sostenir.
- Les reunions arxiprestals dels preveres i el recés mensual són àmbits de corresponsabilitat, de discerniment pastoral i de compartir, en conseqüència continuar enfortint la seva dinàmica preparant la pregària, l'ordre del dia que s'envia, proporcionant el resum i la revisió dels acords, participant en ella i cooperant amb els companys l'amistat, treball, pregària i taula.

- La Casa Sacerdotal és també un altre espai de convivència, per això intensificar i cuidar en ella els mecanismes de participació en la presa de decisions que afecten a tots i la qualitat de la convivència: Pregària, Eucaristia, serveis i cura...
- b. Corresponsabilitzar per créixer i ésser eficaços en una Església enviada a evangelitzar

Entenem que l'exercici de la corresponsabilitat és essencial per a tots els nivells dins de l'Església, per això proposem:

- En l'àmbit de la CEE i Església universal:
 - Revisar les funcions i particularment la composició dels Consells Diocesans donant-los aquella identitat canònica que deriva de la naturalesa sinodal de l'Església de forma que no quedi la seva efectivitat pastoral i puguin ser més operatius.
 - Prioritzar una reflexió teològica que abordi l'estatus dels Consells Diocesans i la missió del ministeri apostòlic.
 - Articular les condicions mínimes de formació i el contingut de la missió dels ministeris laicals i fomentar-los en cada diòcesi. Això pot ser una adequada resposta també a la manca de preveres.
 - Formar els futurs preveres d'acord amb l'eclesialitat sinodal i la pràctica de gestió ministerials que treballa en conjunt amb altres ministeris laicals.
- En l'àmbit diocesà:
 - Fomentar la coordinació i la complementarietat dels diferents estaments eclesials: calendaris, actes comuns, complementarietat entre institucions...
 - Aconseguir en cada parròquia o grup de parròquies un Consell i/o òrgan de gestió pastoral per tal de discernir, programar, convocar, animar, sostenir, revisar, anunciar i celebrar, tenint present la sensibilitat i les necessitats de tots. Allà on el nombre de components ho faci convenient, formar un equip motor.
 - Incorporar a la reunió dels Consells la qüestió sobre l'eficàcia de les reunions i accions facilitant que cadascú pugui expressar la seva percepció ni que sigui anònimament.
 - Com a mesura de transparència i de comunicació, fer públiques les actes i els acords de les reunions ordinàries dels diferents consells.
 - Promoure que cada Delegació Diocesana compti amb un equip de Delegació, així com establir les sinergies

necessàries per a cooperar entre Delegacions i Serveis pastorals afins.

- Potenciar la participació a l'Assemblea Diocesana com espai sinodal de corresponsabilitat i cooperació en el que parròquies, arxiprestats, comunitats religioses, Serveis i Moviments discerneixen, proposen i avaluen junts l'acció diocesana anual. Per a això cal implicar el màxim d'institucions diocesanes en la seva preparació.
- Valorar la constitució d'un Consell de Pastoral arxiprestal, i afavorir trobades arxiprestals també de laics amb els seus rectors.
- Promoure el voluntariat com a base de la confecció d'un pla de pastoral vocacional al laïcat compromès, a la vida religiosa i particularment al ministeri.

c. Servir

- Vetllar per l'acollida, escolta i acompanyament de les persones que s'apropen a demanar sagraments a les nostres parròquies tant parròquies rurals com urbanes, per això posar una especial atenció al servei de despatx parroquial, continuar en la mesura de les possibilitats la relació ni que sigui per mitjans virtuals amb les famílies i parelles a les que s'ha atès, formar, si ho desitgen, llistes virtuals amb l'objecte de difondre i informar del que es fa a la parròquia...
- Procurar, especialment en parròquies urbanes, que hi hagi persones de la Comunitat dedicades a "acollir" i a "escoltar"...
- Assegurar persones, particularment en parròquies de ciutat, que facin el servei de visita domiciliària a persones malaltes o que experimenten els efectes d'una soledat no desitjada, si han manifestat el seu desig de ser acompanyats.
- Pot resultar més viable arxiprestalment oferir sessions de formació per als qui assumeixin com a voluntaris el servei d'acompanyament i acollida.
- Potenciar els grups de Càritas en cada parròquia o agrupació de parròquies que funcionin localment o de manera mancomunada i procurar que en totes les comunitats o agrupant-se algunes d'elles hi hagi algú que assumeixi la gestió del servei de Càritas i la sensibilització d'allò que significa la caritat per a tota la comunitat cristiana.
- Revitalitzar l'atenció pastoral a les persones discapacitades i promoure espais adequats per a trobar-se.

d. Formar

La necessària renovació parroquial, la fidelitat a la naturalesa sinodal de l'Església i la realitat complexa en la que vivim demana actualitzar la formació per a poder servir millor. Per això ens hem de proposar una formació de laics i preveres:

- En l'àmbit de la CEE i de l'Església universal:
 - Recerca teològica efectiva sobre l'accés de les dones al diaconat, no com a solució a la manca de preveres, sinó com a expressió del servei als pobres i a les necessitats de la comunitat.
 - Definir criteris, preparació prèvia i pactes eclesials amb Diòcesis d'altres països pel que fa a la cooperació de preveres.
- En l'àmbit Diocesà:
 - Organitzar i dur a terme un curs de formació permanent per a laics de manera cíclica i per mòduls.
 - Treballar la formació de laics en els Moviments, Delegacions, Serveis, Col·legis, Grups o Parròquies amb la finalitat de comprendre i situar-se davant dels reptes d'un treball pastoral missioner, corresponsable, obert i renovador en la realitat plural actual. Al respecte difondre i fer servir en els plans de formació els materials ja editats del Primer Anunci o els, també ja fets públics, de les constitucions del Concili Vaticà II.
 - Cuidar el diàleg entre la fe i la cultura per al que cal seguir insistint en informar i motivar la participació en el cicle de conferències de l'IREL i avaluar les possibilitats de promoure un espai de debat dels temes ètics, culturals i socials oberts en l'entorn actual.

e. Celebrar la fe i pregar

- En l'àmbit de la CEE: Davant la sensibilitat actual tenir cura d'emprar un llenguatge inclusiu en els textos litúrgics i evitar els estereotips i referències paternalistes i masculinitzades.
- En l'àmbit diocesà: Oferir espais de pregària d'adoració.
- En l'àmbit parroquial:
 - Cuidar i preparar amb laics les celebracions litúrgiques i celebrar-les amb dignitat.
 - En les parròquies en les que no hi ha mossèn resident promoure l'obertura de l'Església, l'organització d'alguna pregària comuna i la celebració en algun dia entre setmana de l'Eucaristia.

A tots els mossens de la Diòcesi: Carta presentació qüestionari Assemblea 2024

Lleida 9 d'abril de 2024

Benvolgut/da.

La Comissió Permanent del Consell Diocesà de Pastoral prepara l'Assemblea Diocesana del **darrer dissabte de maig, dia 25, de 2024** sumant les visions de tots. L'**objectiu** de l'Assemblea serà **revisar** allò que hem anat realitzant en aquests darrers 4 anys en l'àmbit pastoral en el Moviment, Servei, Comunitat, Arxiprestat, Delegació, Col·legi Cristià i organisme on som i **definir les línies del futur curs**.

El Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024 es proposà impulsar en la Diòcesi:

- *La consciència d'Església en missió, oberta i evangelitzadora, que celebra la vida i la fe amb llenguatges i estils renovats.*
- *L'estil pastoral de servei a les persones sumant, compartint, acollint, escoltant, acompanyant, com a expressió d'una Església samaritana.*
- *La corresponsabilitat baptismal dels laics en la missió de l'Església i en la gestió de les comunitats cristianes.*
- *La pastoral amb joves, la catequesi i el catecumenat, el servei als més necessitats, la cooperació interparroquial i la renovació.*

Prenent en consideració tot això, per a preparar l'Assemblea Diocesana, **responeu, si us plau** (millor que la resposta sigui conjunta de la majoria de membres de l'associació, grup o organització):

1. Indiqueu una acció que heu realitzat en la vostra Comunitat, Moviment, Servei, en relació als objectius que es proposaren el Pla Diocesà de Pastoral 2020-2024
2. Enumereu el que ha aportat o millorat aquesta acció a la vostra entitat (en cas que no n'hàgiu pogut realitzar cap, enumereu alguns dels motius més rellevants que ho han impedit).
3. En el mateix sentit, suggeriu/proposeu una actuació o prioritat pastoral que creieu necessària o important
 - a. En la vostra comunitat, Associació, Col·legi, Parròquia...
 - b. En el vostre arxiprestat.
 - c. En tota la Diòcesi de Lleida.

Per a respondre pots utilitzar la plantilla que hi ha en l'arxiu adjunt i enviar-la electrònicament al correu de la Vicaria (vicariageneral@bisbatlleida.org). Si ho prefereixes, pots deixar-la per escrit a la Consergeria del Bisbat, indicant en el sobre que va dirigida a la Vicaria.

Recorda't de:

- A. *Motivar, propiciar i aconseguir* que del teu grup, Col·legi Cristià, Associació, Comunitat Religiosa, Delegació, Àrea Pastoral, Servei, Fraternitat... participin un nombre satisfactori en aquest esdeveniment eclesial.
- B. Per indicació del Sr. Bisbe i petició expressa feta dels participants en la darrera Assemblea, no programar cap acte en cap agrupació eclesial durant el matí de l'Assemblea.

Enviar la resposta a aquest qüestionari, demanant que el treballu amb el major nombre possible de persones de la vostra entitat, **abans del dia 5 de maig de 2014**.

Mn. Lluís Sallán

Carta a entitats diocesanes. Pro Calendari de curs 2024-2025

Lleida, 26 de juny de 2024

Benvolgut/da.

Sovint se sent demanar en els grups i en l'Assemblea Diocesana tant informació sobre allò que *entre tots i pel bé de tothom* fem, com evitar coincidències de dates en propostes que interessin a molts. Es tracta d'informar i de coordinar les dates d'actes que cada organització ha previst per a tots els seus membres. L'**Agenda**, és un bon instrument que ajuda poderosament a aconseguir aquests objectius.

Per aquest motiu us demano que comuniqueu les vostres previsions de calendari, tenint en compte els criteris indicats al final d'aquesta carta. No cal recordar que la vostra resposta, dintre del termini que establim, és un servei eclesial que facilitarà sumar, compartir, coordinar i valorar el bé que cadascú realitza pel bé de tots.

Recorda, però, que ja hi ha tres dates prefixades que convé que situeu en els calendaris de la vostra Parròquia, Organització, Moviment, Servei, Comunitat, Àrea, per tal de donar oportunitat de participar als membres de la vostra organització i d'oferir un signe eclesial. No programeu cap altra activitat pastoral (comunions, sortides, pelegrinatges...). Tingueu en compte,

però, que, amb motiu del Jubileu de l'any 2025, podria afegir-se'n algun altre d'acte Diocesà (si fos així, es comunicaria amb temps):

Dates Previstes d'Actes Diocesans		
Setembre: dia 26 (dijous)	ENVIAMENT (<i>Convocats</i> : professors d'escoles cristianes i de la Fundació Verge Blanca, professors de religió, monitors d'esplais i de colònies, catequistes, Animadors de comunitat, ministres extraordinaris de la comunió i agents de pastoral en general d'àmbits rurals i urbans)	Lloc: Catedral nova
Abril: dia 15 (dimarts)	Sants Olis (<i>Convocats</i> : tots els preveres, Comunitats Religioses i fidels de pobles i de la ciutat)	Lloc: Catedral nova
Maig: dia 31 (dissabte)	ASSEMBLEA DIOCESANA (<i>Convocats</i> : tots el fidels de totes les parròquies, rurals i urbanes, particularment els rectors, els membres dels Consells parroquials, els religiosos i religioses, els catequistes parroquials, els agents de pastoral i col·laboradors en la pastoral parroquial o diocesana, les organitzacions diocesanes: Moviments, Serveis, Vida Creixent, Adoradors, Delegacions, Hospitalitat, Cúria, Àrees...)	Lloc: Casa de l'Església (edifici de la Mariana)

En conseqüència:

1. Fes-nos arribar, virtualment, al correu de la Vicaria General, o per correu postal o lliurant-la a la Consergeria del Bisbat, la vostra informació indicant la naturalesa del vostre acte, la data (dia, mes hora) i la modalitat (presencial **(P)**, virtual **(V)**, mixt **(M)**). Feu-ho omplint la butlleta que hi ha a continuació.
2. La data màxima per a lliurar aquesta informació és el **dia 8 de setembre, com a màxim**.
3. Indiqueu solament aquelles activitats que, en el curs 24/25, s'ajustin als següents criteris:

a. Trobades generals de l'entitat, organització, arxiprestat, delegació: Assemblea - Sessions de formació de tota l'entitat - Curssets - Recés - Vetlles de pregària - Inauguració de curs/presentació de la Campanya de l'any - Pelegrinatges...

b. Sessions de formació interna i/o de pregària per a tots els membres de l'Àrea, Delegació, Servei, Arxiprestat, Organització Diocesana...

Agraint el teu servei a l'Església present en la nostra Diòcesi, et desitjo un bon estiu i resto a l'espera de les teves notícies (*Permet-me que insisteixi: envia'ns la teva butlleta. Disculpa*).

Mn. Lluís Sallán

Assemblea Diocesana

Informe - Resum de les aportacions per a l'Assemblea dels diferents grups i entitats pastorals que han participat

Maig de 2024

1. Grups participants

Els grups i parròquies que han enviat les seves respostes per a la preparació de l'Assemblea de 2024 han estat:

1. Parròquies: 1.- Artesa de Lleida – 2.- Puigverd – 3.- Unitat Pastoral de Cap Pont – 4.- St. Martí - 5.- Les Borges Blanques – 6.- Sta. Teresina de l'Infant Jesús – 7.- Mare de Déu de Montserrat i Alpicat – 8.- UdP Ntra. Sra. del Carme/St. Joan – 9.- UdP Pilar/Magdalena – 10.- St. Llorenç.

2. Institucions i organitzacions diocesanes: 1.- Arxiu Diocesà – 2.- Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes – 3.- Mans Unides – 4.- ANFE – 5.- Col·legi Episcopal – 6.- Col·legi Santa Anna - 7. Animadors de Comunitat – 8.- Consell Arxiprestal arxiprestat St. Anastasi – 9.- IREL – 10.- Adoració Nocturna – 11.- Fundació Verge Blanca – 12.- Grup RdV Moviment Professionals Cristians – 13.- Comunitat Catòlica Romanesa – 14.- Consell Arxiprestal Verge Blanca – 15.- Moviment Vida Creixent – 16.- Divina Misericòrdia.

3. Delegacions diocesanes: 1.- Catequesi – 2.- Pastoral Juvenil – 3.- Càritas – 4.- Mitjans de comunicació social – 5.- Família i Vida – 6.- Apostolat Seglar – 7.- Patrimoni artístic – 8.- Migracions – 9.- Fundació Verge Blanca.

4. Arxiprestats: 1.- Baix Segre – 2.- St. Anastasi – 3.- Verge Blanca – 4.- Baix Urgell/Garrigues.

2. Respostes i Propostes:

Davant la diversitat de matisos i la semblança d'accions realitzades s'han resumit agrupant aquelles accions i aportacions que apareixen amb més freqüència. Des d'una visió general pot dir-se que de totes elles se'n deriven les següents constatacions:

- a. Abunden les accions d'acompanyament i de millora de la qualitat interna de la comunitat, particularment en l'àmbit organitzatiu i celebratiu.
- b. Apareix la inquietud creativa pastoral i renovadora a través de diverses accions amb les que es busca revitalitzar la comunitat i fer-la créixer com a comunitat evangelitzadora, d'acollida, acompanyament i corresponsabilitat (sinodalitat) laical.

- c. El talant que respiren les diverses respostes és el de valorar com a imprescindible avui sumar pastoralment, la complementarietat, fins i tot interparroquial, la cooperació i la vocació laical i la integració de la comunitat o el Moviment en el medi.
- d. L'actitud amb la que es treballa no s'exhaureix en el manteniment, sinó que creix la sensibilitat envers parròquies capaces d'escoltar, acollir i acompanyar les persones i de participació en l'entorn social on s'ubica la comunitat o Moviment.
- e. Entre els centres d'interès pastoral destaquen la preocupació per la iniciació al seguiment de Jesús, la pastoral de joves i per l'atenció i acompanyament a les famílies i de les persones més vulnerables.
- f. Els reptes que s'apunten freqüentment són la manca de renovació generacional i la inèrcia en les comunitats cristianes. A aquest rerefons s'hi suma també la dificultat dels laics per assumir responsabilitat per manca, diuen, de preparació tot que, pot ser, atès que algú així ho apunta, també per la dependència clerical i la manca de lideratges capaços d'animar i de guiar.

Agrupant les respostes emeses d'acord amb els àmbits que figuren en el Pla Diocesà de Pastoral al que es refereix aquest document de valoració de la seva aplicació en la Diòcesi de Lleida, trobem el següent:

A. Allò que hem fet

• Àmbit socio-caritatiu

En aquest àmbit es destaca que:

- Ha emergit amb vigor el convenciment que **l'Església, la Diòcesi i la Parròquia ha de ser samaritana**, consciència en la que Càritas ha anat acompanyant els voluntaris i els grups parroquials de Càritas i la xarxa ha anat estenent en els seus àmbits d'acció.
- El *repte* que en aquest sentit ha aparegut consisteix en aconseguir ampliar el voluntariat de joves i la persona o grup de referència de Càritas en cada parròquia o Unitat de Pastoral.
- Formar en els grups i les parròquies una consciència de servei, acollida i acompanyament de les persones més vulnerables: a) promovent la implicació i esdevenint testimonis de caritat b) oferint activitats i programes amb discapacitats, infants i adolescents amb carències econòmiques (p. Ex. Campanya pels Col·legi de sensibilització i compromís davant el fet de la fam, cura i atenció als malalts, propostes pràctiques d'implicació a favor dels més desvalguts, atenció i programes de treball i cooperació amb disminuïts, antisida o sense sostre: Delegació de Pastoral de

la salut, Fundació Verge Blanca, Arrels, Mans Unides, Col·legis cristians...).

- El *repte* que apareix en la realització d'aquestes accions és cobrir la necessitat d'agents educatius i de pastoral i de voluntaris joves, així com d'adults que els acompanyin pastoralment.

• Àmbit d'evangelització

- Les diverses aportacions en aquest àmbit del Pla Diocesà de Pastoral indiquen que està apareixent, amb diversos matisos, ritmes i mètodes, una **marcada sensibilitat envers la dimensió evangelitzadora** que ha de tenir tota acció eclesial. En aquest context apareix ensems el **repte i la dificultat** pel que fa a la conversió de les inèrcies adquirides al llarg del temps i a la necessitat d'una formació de la Comunitat cristiana en clau missionera. Aquesta dificultat s'accentua en el cas de comunitats de persones grans o de pobles petits.
- Moltes de les respostes aportades fan referència a la necessitat de revisar i de **renovar els llenguatges** amb els que presentem, en la Catequesi, en les Celebracions de la fe i en l'acció pastoral en el Col·legi. De forma concreta en el que es refereix a la persona de Jesús tota vegada que demana un llenguatge més testimonial i cordial i entusiasmant; es tracta que arribi a interpel·lar i tocar el cor dels adolescents i dels joves i de presentar-los, de manera més fàcilment comprensiva d'acord amb la seva sensibilitat, la fe com seguiment de Jesús i d'adhesió a Ell.

En aquest sentit constaten les respostes al qüestionari enviat que això implica, com estan experimentant, assumir el **repte** de l'*esforç*, feixuc de vegades. Al mateix temps i simultàniament, treballar així indiquen que els aporta *satisfacció* i els fa sentir la il·lusió perquè regenera la comunitat o l'equip.

Així ho expressen aquelles realitats pastorals, moviments i parròquies, que han optat per aquesta manera de treballar quan diuen que porten alegria a les seves comunitats, encoratja a seguir creativament el camí encetat, anima que altres es preguntin què poder fer ells també. Aquestes aportacions apareixen vinculades a accions realitzades de manera particular en: **1) l'àmbit litúrgic** (espais no sacramentals de pregària; **2)** en la formació de grup de preparació de la litúrgia; **3)** en la introducció de la litúrgia de les hores en alguns cicles litúrgics de l'any...); **4)** en l'organització d'activitats obertes a persones en la perifèria de l'Església (cinema, ruta, concert, testimonis/experiències...); **5)** en la *metodologia*

pastoral emprada (contemplació/escolta de la realitat de les persones del Moviment o de la Comunitat, pregària i reflexió en grup o equip, cogestió de les accions derivades, revisió...); **6)** en la *incorporació de les famílies a la catequesi* dels fills; **7)** en l'articulació dels oratoris com a escola de pregària per a pares i fills; **8)** en l'*adequació i creació d'espais vitals de testimoni* per als que són lluny de la comunitat; **9)** en l'acció d'*aplegar grups del mateix moviment i membres de diversos Consells* per a formar un consell arxiprestal; **10)** en l'organització de *trobades arxiprestals amb laics o entre pobles* de la comarca.

La satisfacció de treballar des d'aquest context s'expressa en diferents respostes dient que: *facilita la participació dels laics i albira una espiritualitat sinodal*.

- Del conjunt de les aportacions al qüestionari es constata també que hi ha un acord ben general en **la necessitat de revitalitzar les comunitats cristianes** de la nostra Diòcesi i d'estendre els moviments apostòlics (professionals cristians, pastoral d'infants i joves i família, pastoral del lleure). Des d'aquesta perspectiva pot percebre's que hi ha alguns grups i parròquies que: **a)** han fet esforços per desenvolupar objectius, accions i programes de convocatòria i ampliació dels grups; **b)** han intentat eixamplar la participació en la vida comunitària o de Moviment de persones distants de la vida de la Comunitat parroquial; **c)** han creat espais de "primer anunci"; **d)** han organitzat encontres de formació oberta a la gent del seu entorn (grups per compartir intercultu-ralment, o club de lectura de documents; **e)** han buscat formar persones perquè assumissin el servei comunitari de l'escolta, l'acollida i l'anunci.

Insisteixen les diferents aportacions en la necessitat de continuar avançant en aquesta renovació. Les raons de treballar així indiquen que són: ① uneix les persones, ② crea vincles de pertinença, ③ regenera il·lusions, ④ corresponsabilitza, ⑤ renova, ⑥ anima, ⑦ i esdevé un benefici per a tota la comunitat.

Els qui han participat en aquestes diverses accions constaten també els *reptes* amb els que s'han trobat: ① prejudicis, ② manca de persones suficientment preparades o depenents clericalment, ③ edat, ④ manca de consiliaris, ⑤ insuficiència de líders, de referents per a treballar, així com d'espais per a fer-ne experiència.

Tanmateix aporten que: ① la formació per al lideratge, ② promoure un grup de primer anunci o d'acollida o per l'animació

litúrgica i de la pregària comunitària, ③ formar “ministeris” laics per a l'acompanyament, ④ la participació en trobades generals de pares, famílies i Diòcesis i ⑤ seguir aprofundint en l'ésser sinodal de l'Església fent ús dels documents del Sínode els han resultat mediacions idònies i útils per a convertir aquests reptes en oportunitats pastorals.

- S'ha constatat que **treballar sumant dona continuïtat al treball** que cadascú fa en la seva realitat pastoral i és escola que forja vincles i corresponsabilitza eclesialment i fa créixer la participació. En aquest sentit hi ha respostes que informen que s'ha impulsat una plataforma de responsables de pastoral de joves per coordinar, animar i cooperar a partir de la que pròximament es convocarà un grup de joves per a preparar una trobada diocesana; de la mateixa manera, s'ha actuat creant la “Plataforma Sènior” en cooperació entre l'IREL, Càritas, Hospitalitat i Vida Creixent o les 24 hores per al Senyor, programades en cooperació entre les organitzacions de pregària d'adoració tant diürna com nocturna.

En coherència amb el criteri de desenvolupar l'acció evangelitzadora sumant amb altres algun Centre educatiu aporta la labor sovint silenciosa en els centres educatius de desvetllar la fe i d'acompanyar-lo com procés més a través de la transmissió de continguts o d'un conjunt d'activitats religioses. Aquest desvetllament i acompanyament afecta també als pares de l'alumnat particularment en alguns moments, p. ex. confirmació o primera comunió.

De la mateixa manera exposen algunes parròquies especialment de l'àmbit rural que han fet un esforç per sortir com a parròquia a l'encontre amb el poble implicant-se en les activitats socio-culturals del municipi (així ho indica també alguna parròquia urbana en relació a les del barri on s'ubica).

Aquesta acció de sortir per a dialogar i cooperar ha afectat també a l'Arxiu Diocesà que es manifesta indicant que ha iniciat una línia de treball pastoral consistent: **A.** en acollir i informar estudiants i Col·legis sobre l'Església que camina al llarg del temps servint l'Evangelí **B.** en participar amb altres arxius de la ciutat en un club de lectura de documents. D'igual manera amb la finalitat d'anunciar, comunicar i difondre la vida religiosa i cultural de la Diòcesi a través de les xarxes i dels mitjans de comunicació social, la Delegació de Mitjans de Comunicació ha mostrat a la societat lleidatana els valors propugnats per l'Església. Com també ho informa la Delegació de Patrimoni artístic que, en conjunt amb

la resta de Diòcesis catalanes, ha maldat per mostrar i explicar el contingut i el sentit del patrimoni artístic diocesà.

Totes aquestes realitzacions de suma pastoral expressen les diferents respostes al qüestionari han d'afrontar el *repte* de la pluralitat d'espiritualitats en el nostre Bisbat, de perspectives i mètodes de treball diversos amb els joves; en suma, al *repte* de la complementarietat en la diversitat. Des d'aquesta òptica algunes respostes recorden que solament la diversitat pot ser fecunda eclesialment si suma sinodalment al servei dels joves, així com també fan referència a que la diversitat ha de tenir sempre present el respecte a la cultura diversa i identitat de les persones amb les que es treballa pastoralment.

- **Àmbit d'espiritualitat**

- En aquest àmbit el Servei pastoral als emigrants manifesta que **compartir la pregària i la celebració de la fe** ha servit per a acollir, relacionar i acompanyar sigui cristians d'origen romanès sigui els de procedència llatino-americana.
- Diverses respostes de parròquies refereixen l'esforç de cara a la **renovació** de llenguatges i a l'**organització d'un equip per a dinamitzar la participació la pregària comunitària a participació en les celebracions**. Expressen també que han anat introduint la pregària litúrgica de les hores especialment en certs moments de l'any litúrgic.

Pel que fa a la participació en la preparació de les celebracions consignen algunes de les respostes el *repte* que han hagut d'abordar que consisteix en que sovint les persones convidades a participar en les preparacions litúrgiques argumenten no sentir-se preparades per a aquest servei a la comunitat. Malgrat aquest handicap es manifesta també la satisfacció i el valor testimonial que ha suposat preparar alguna de les festes rellevants en el poble (Aplecs, festes anuals, patronals...) juntament amb un grup de laics de la parròquia.

- De les respostes al qüestionari se'n deriva que s'ha incrementat en diverses comunitats parroquials l'oferta de **formació bíblica** i s'ha introduït la *lectio divina*, així com s'han impulsat els moments de pregària d'adoració en algunes de elles.

- **Àmbit de serveis a la comunitat cristiana**

- Una aportació global en aquest punt és la de l'IREL en la què, d'acord amb el que el Pla Diocesà de Pastoral, expressa que han treballat la formació teològica posant l'accent en crear conscièn-

cia sobre la fidelitat a l'Evangelí, tot mostrant el pensament de l'Església, i en diàleg amb la cultura del nostre temps. En aquest sentit han impulsat **comprensió d'una Església en missió permanent** que serveix i acull a tots i escolta les persones i la diversitat del pensament.

- Es constata una acció interna dels grups i de les comunitats per aplegar, al temps que es valora que aquesta acció està servint per a encoratjar, donar oportunitat de connectar-se els diferents grups del Moviment i les diferents comunitats i per enfortir. La Trobada de joves per la vetlla de Nadal, l'aplec grups diversos d'emigrants al voltant del Nadal, la creació de Consells arxiprestals, la promoció d'algun acte arxiprestal, la trobada arxiprestal de laics o la de famílies i nens, accions realitzades que estan creant la consciència d'anar més enllà del propi campanar o grup, i ofereixen una experiència eclesial als que participen d'aquesta dinàmica i forja una **cultura pastoral de cooperació i de complementaritat**.

Les diverses manifestacions expressades en el qüestionari a aquest respecte valoren satisfactòriament aquesta dinàmica i indiquen que és una riquesa sortir del propi àmbit i trobar-se amb altres cristians. Agraïxen el testimoni que treballant així es dona a tota la Comunitat perquè som capaços a l'Església de posar-nos d'acord i de col·laborar. Senyalen a més que això és una autèntica escola d'implicació i de corresponsabilització de laics.

Malgrat això, de forma realista, les respostes en aquest sentit consignen que cal afrontar els *reptes* els personalismes, populismes i individualismes, així com els prejudicis i les gelosies entre pobles o entre persones. Cal també evitar reduir l'educació i experiència de la dimensió comunitària de la fe solament a la presència individual en els actes litúrgics o programes de la pròpia comunitat o Moviment.

- La **formació d'àmbits amplis d'experiència eclesial**, com així expressen les parròquies que s'han unit a altres per a constituir el Consell arxiprestal i la trobada d'aquest Consell amb els rectors de les parròquies de l'arxiprestat, o l'elaboració i execució de plans conjunts de formació entre diverses Delegacions són oportunitats de creixement en la dimensió eclesial de la fe. Degut a això proposen algunes aportacions al qüestionari que cal impulsar diocesana-ment i seguir progressant en aquesta direcció, tenint, però, la precaució que sumar no suposi l'afebliment dels sumands.
- En algunes de les respostes apareix la recomanació tant de continuar realitzant les **Trobades d'Animadors de Comunitat**

per a compartir experiències i mètodes de treball, com s'han anat articulant darrerament. S'indica en aquest cas com a *repte* el de crear condicions per a aprofitar la capacitat d'un servei de qualitat i de responsabilitat a les comunitats com és el que poden aportar, més encara, aquests animadors.

- Es valora positivament que el **Bisbat prengui la iniciativa de convocar i d'oferir accions formatives específiques** quan hi ha temes que, per la seva complexitat o per la necessitat d'adoptar els mateixos mètodes, ho recomani. Així s'ha fet i ha estat positiu quan s'ha convocat els responsables dels despatxos parroquials i de la gestió econòmica a propòsit de la presentació d'un nou programa de gestió econòmica parroquial; o quan s'ha ofert un servei de gestió quan cal accedir a procediments amb l'Administració; o de suport de secretariat per aquella organització diocesana que ho ha demanat mentre no ho pugui assumir per ella mateixa. També quan l'Àrea d'Evangelització ha informat i proposat a cada arxiprestat com treballar el primer anunci; i quan s'ha informat a les Parròquies i Delegacions que treballen amb infants sobre els procediments a seguir en el treball pastoral i educatiu amb els infants i, havent escoltat les propostes de cada arxiprestat s'ha promulgat un protocol diocesà al respecte.

En aquest àmbit de les orientacions comunes i de les propostes diocesanes es consigna en algunes aportacions el *repte* d'informar a tots els membres del Moviment o de la Comunitat parroquial, sovint, es diu, desconeixen convocatòries i ofertes del Bisbat perquè no se'ls fa arribar la informació que s'envia per a tots.

B. Allò al que ens ha ajudat el que hem fet

Les *qualificacions* més freqüents amb les que les diferents respostes es refereixen a aquesta part del qüestionari són: Riquesa - Creixement - Obertura - Coneixença - Experiència de sinodalitat - Sentit de pertinença - Sensibilització en la dimensió missionera del treball pastoral

Els *recursos* més freqüentment emprats en el treball amb les persones han estat la motivació i el treball sobre les orientacions del Congrés de laics pel que fa al primer anunci, així com la lectura comentada dels documents de preparació i de síntesi del Sínodo.

Els *reptes* que han aparegut i han condicionat tant en l'àmbit parroquial com en el dels Moviments ha estat el fet de no conèixer millor suficientment qui som i què fem eclesialment. Així se senyala en referir-se algunes de les respostes lliurades a: **1.** la manca d'informació en les parròquies de moltes de les coses que es viuen, plantegen o fa la Diòcesi, **2.** la no incorporació

efectiva dels plans de formació del Congrés de laics al treball de grups parroquials i dels Moviments, **3.** la informació dels documents sinodals massa genèrica i poc treballada per a poder-la assimilar mínimament.

Això, però, treballar d'acord amb les orientacions i l'esperit del Pla de Pastoral que ara revisem ha generat forteses i riqueses. Metodològicament podríem agrupar-les dient que ha aportat:

1. Qualitat espiritual

Diverses respostes al qüestionari fan referència a què:

- *Aplegar-nos interparroquialment* ha ajudat a implementar l'experiència d'eclesialitat i a enriquir-se. Això ha facilitat l'empatia, la inclusió i ha interrelacionat grups facilitant la cooperació fraternal, enfortint la comunitat i ajudant a créixer en la fraternitat, en l'amor i en l'obertura acollidora a les persones.
- Treballar el que fem amb una *disposició interior d'escolta, acollida, acompanyament, evangelitzador i corresponsable*
A) revitalitza la comunitat parroquial, **B)** renova les maneres de fer i d'anunciar l'Evangeli, **C)** interconnecta grups, comunitats i recursos, **D)** fa possible que els allunyats trobin lloc en la comunitat.

2. Revitalització de la Comunitat o organització pastoral

Al respecte diverses aportacions fan referència a la millora que ha suposat per a la seva entitat treballar amb actitud d'obertura a altres i cooperació mútua:

- La cooperació ha facilitat la preparació conjunta de les 24 hores amb el Senyor.
- La col·laboració entre diverses entitats eclesials (Delegació de Catequesi i MIJAC – Càritas, IREL, Delegació de Pastoral de la Salut i Hospitalitat – ANPE i ANFE – Xarxa d'entitats socio-caritatives) ha fet possible accions més enriquidores i de major qualitat.
- Organitzar i convocar els laics de les parròquies dels pobles que configuren l'arxiprestat a un acte eclesial arxiprestal de caràcter general o a una trobada interparroquial (p. ex. un via crucis quaresmal, trobada de famílies d'infants de catequesi) ha generat sinergies que han possibilitat la creació de Consells arxiprestals.
- Créixer en la consciència que la Parròquia no és només del rector, sinó de tots els cristians que hi vulguin participar

3. Formació i renovació

Un grup de respostes s'expressa en aquest sentit en dir que:

- L'organització d'un cicle de trobades formatives ha acostat persones i ha incrementat el nivell de formació dels membres de la Comunitat parroquial.
- L'oferta de formació bíblica ha ajudant a entendre-la millor i a pregar.
- La participació en l'IREL en el cicle de conferències o en alguna de les matèries que imparteix ha ajudat a la comprensió de la fe.

4. Millora la qualitat i l'eficàcia de la presència eclesial

En aquest sentit, en el conjunt de les respostes al qüestionari preparatori de l'Assemblea sovintegen les referències a l'expectativa creada i a la satisfacció experimentada derivat del que alguns grups i algunes parròquies han pogut realitzar:

- Definir el programa de treball a mig termini com indica la Delegació de Família i Vida.
- Reprendre el Consell Parroquial.
- Aplegar consell arxiprestal amb els rectors de cada parròquia compartint inquietuds i fent propostes pastorals de futur.
- Formar i organitzar un grup motor que dinamitzi el Consell de pastoral diocesà per tal de reflexionar sobre els reptes de l'evangelització en la Diòcesi i de gestionar les orientacions que deriven del Consell de pastoral (amb les mateixes finalitats s'ha realitzat el mateix en una Unitat de Pastoral).
- Implantació de Consells arxiprestals de pastoral en l'arxiprestat Verge Blanca – en el de l'Arxiprestat St. Anastasi – i en el del Baix Segre.

C. Allò que hem descobert que hem de fer o de seguir fent

Les aportacions fetes a aquest apartat del qüestionari contempnen l'àmbit parroquial, arxiprestal i diocesà. Algunes són declaracions d'intencions, altres desenvolupament de l'itinerari que han començat a fer, però totes elles apunten a la millora de la qualitat espiritual de l'entitat pastoral, a una major eficàcia organitzativa en la que els laics desenvolupin un paper protagonista i a la creació o manteniment d'infraestructures pastorals que permetin anunciar, acollir, discernir, integrar i celebrar.

- a. *Propostes diverses d'actuacions en l'àmbit parroquial o de Moviment i Servei*

- Continuar oferint espais de pregària com un àmbit d'encontre personal amb Crist.
- Establir camins als espais concrets de cooperació entre Mans Unides i Pastoral de joves.
- Continuar la dinàmica d'oferta de trobades i activitats diocesanes de joves en el marc de la Delegació Diocesana de pastoral de joves, així com la convocatòria a tots i la seva difusió.
- Compartir experiència i impulsar en el context parroquial l'encontre amb persones que es troben en la perifèria de la comunitat parroquial.
- Incorporar en les comunitats parroquials, al menys les més grans, el contingut del treball de Mans Unides vinculant-lo als programes de pastoral socio-caritativa.
- Oferir, promoure i/o cooperar per a la formació teològica dels membres de la comunitat parroquial o del Moviment o Servei.
- Comprometre's a transmetre la informació d'allò que fa pastoralment el Bisbat, donant raó del seu significat i motivació.
- Organització del servei de Càritas en cada parròquia o d'un Delegat, sota l'orientació i coordinació de Càritas diocesana.
- Incloure en les accions formatives per a laics els continguts del Congrés de laics.

b. Propostes diverses d'actuacions en l'àmbit arxiprestal o de Delegació

- Incorporar els continguts del primer anunci del Congrés de laics en les trobades arxiprestals, tant de rectors com de laics.
- Major comunicació interparroquial amb la finalitat de compartir experiències, formació, serveis, persones, agendes i plans d'actuació
- Avançar en posar en comú en allò que fem en cada comunitat parroquial mancomunant esforços i algunes activitats.
- Promoure en cada arxiprestat una trobada/experiència eclesial de laics i preveres.
- Continuar en la línia de treball ja present en alguns arxiprestats de programar i gestionar des del Consell Arxiprestal, si n'hi ha, alguna acció comuna per a totes les parròquies que en formen part.
- Incorporar al Consell Arxiprestal algun representant del treball pastoral dels col·legis de la seva zona.

- En les reunions de l'arxiprestat tenir presents els documents del Sínode per tal de discernir allò que suggereixen per a l'acció de l'arxiprestat.
- Informar els membres de la Comunitat parroquial del treball i activitats de l'arxiprestat al que pertany la parròquia.
- Recuperar les trobades intercol·legials de responsables de pastoral.
- Convocar, per sumar, compartir, cooperar i coordinar, els catequistes dels col·legis confessionals que fan catequesi juntament amb els de les parròquies.
- Promoure i oferir una activitat d'estiu amb els infants i preadolescents que acostumen a freqüentar la parròquia.

c. Propostes diverses d'actuacions en l'àmbit diocesà

- Evidenciar i empoderar la figura i funció de l'Animador de comunitat, tot potenciant el col·laboratge de la comunitat parroquial o del Servei pastoral diocesà o arxiprestal amb el del prevere ordenat, iniciant aquesta acció allà on sigui possible per les condicions de la comunitat o de les persones.
- Potenciar els ministeris laicals i conferir aquests ministeris en un acte eclesial públic i obert a tota la Diòcesi i promoure la seva formació i acompanyament.
- Promoure unes orientacions o pla comú de formació de laics per donar unitat i fer possible la cooperació des de la diversitat.
- Aglutinar i donar cos a la plataforma diocesana de confirmació a l'interior de la Delegació de Catequesi.
- Continuar amb la plataforma diocesana de Pastoral juvenil i obrir camins per donar continuïtat al treball pastoral amb adolescents i joves.
- Buscar nous programes de presència en els mitjans de comunicació social i en les xarxes de tota l'activitat eclesial diocesana.
- Revisar, renovar i adequar el pla de formació de preparació al matrimoni i revitalitzar el servei d'acompanyament i d'orientació familiar.
- Consolidar l'espai de trobada dels diferents responsables i/o agents de pastoral de joves.
- Potenciar el voluntariat jove en la Diòcesi i proposar la diversitat d'àmbits pastorals en els que podrien desenvolupar el seu servei (Hospitalitat - Càritas - Fundació Verge Blanca...).

Lleida, maig de 2024

Resum i context de les propostes fetes en els diferents grups de l'Assemblea Diocesana 2024

Fer-nos entendre per la sensibilitat i la cultura de les persones d'avui és aspiració sentida per la majoria. Així com també que per a ésser entesos demana per part nostra **conversió pastoral permanent**. Una conversió pastoral no ideologitzada ni apologètica sinó aquella que:

1. *S'alimenta* en la comunitat (Paraula, Sagraments, Pregària, discerniment comunitari) per a viure el discipulat de Jesús i s'expandeix més enllà d'ella per anunciar i estendre el missatge i la raó de viure que troba en Jesús el seu fonament i sentit.
2. *S'acull, creix i s'acompanya* dintre de la Comunitat (promoció del carisma, de la corresponsabilitat i de la vocació baptismal i ministerial).
3. *S'expandeix missionerament en l'entorn* (complementarietat, cooperació eclesial, testimoni, presència pública).

El treball pastoral realitzat com a resposta a la crida a la conversió pastoral és fruit tant de *l'esperança* fonamentada (Déu ja s'ha encarnat, l'Esperit acompanya il·luminant i essent font de coratge, Jesucrist ha marcat amb les seves petjades l'orientació d'aquesta conversió pastoral) com de la resposta, plena de confiança, tant de cada cristià com de tota la comunitat parroquial i de tot el Moviment o Servei pastoral als signes del nostre temps a través dels que l'Esperit del ressuscitat parla a l'Església. A les portes de l'Any Sant i de la 2a fase del Sínode, l'esperança (*renovació*) rima la marxa de la conversió pastoral de l'Església a Lleida.

Des d'aquest context les aportacions dels diferents grups accentuen els àmbits d'aquesta conversió: Pastoral de joves - Família i vida i renovació comunitària. Per a viure aquesta conversió en clau sinodal i d'esperança, en general, se suggereixen i proposen per al proper curs pastoral:

PRIORITATS	CONTINGUT O SIGNIFICAT	ACCIONS A REALITZAR
A.1. CONVERSIÓ PASTORAL	1. FORMACIÓ DE LAICS ADAPTADA, RENOVADA PER FER CRÉIXER L'ESTIL SINODAL I L'OBERTURA ENFORA	1. FER FORMACIÓ PER A LAICS RENOVADA, QUE SIGUI RENOVADORA I COORDINADA AMB LES DIFERENTS ENTITATS DEL BISBAT 2. PROMOURE, PROPOSAR I IMPULSAR EL TREBALL EN ELS GRUPS PARROQUIALS I/O DE MOVIMENT O SERVEI UTILITZANT ELS MATERIALS SOBRE EL PRIMER ANUNCI
	2. TREBALL COORDINAT I MANCOMUNAT ENTRE PARRÒQUIES, DELEGACIONS, ETC. AMB UNA MÉS I MILLOR COORDINACIÓ ENTRE LAICS I PREVERES	1. COMUNICAR A TOTES LES COMUNITATS EL TREBALL FET A L'ASSEMBLEA 2. TREBALLAR PASTORALMENT EN XARXA ARXIPRESTAL I/O DIOCESANA
	3. POTENCIAR LA FIGURA DELS ANIMADORS DE COMUNITAT, ELS MINISTERIS LAICALS I LA VOCACIÓ TANT BAPTISMAL COM MINISTERIAL	1. POTENCIAR ELS MINISTERIS LAICALS I DONAR-LOS VISIBILITAT PÚBLICA EN L'ESGLÉSIA 2. CONFERIR EN UN ACTE PÚBLIC MINISTERIS LAICALS

PRIORITATS →	CONTINGUT O SIGNIFICAT	← ACCIONS A REALITZAR
A.2. VIVÈNCIA DE FE	1. REFORÇAR L'ESPERIT COMUNITARI I LA CORRESPONSABILITAT	1. ENSENYAR I ACOMPANYAR LA MANERA COM PODEM SER CONTEMPLATIUS EN L'ACCIÓ 2. REDUIR O AGRUPAR PARRÒQUIES 3. ACOSTAR LA COMUNITAT, LA PREGÀRIA I ELS SAGRAMENTS ALS QUI ESTAN SOLS O MALALTS I HO DESITGIN.
	2. PREGAR MÉS PER FER I SER	PROMOURE, SI NO HI SÓN O IMPLEMENTAR, SI ÉS EL CAS, ESPAIS DE PREGÀRIA AL REDÓS DE LA PARAULA DE DÉU O PREGÀRIA D'ADORACIÓ
	3. BUSCAR LA MANERA DE TENIR PRESÈNCIA FORA, EN EL BARRI O POBLE	1. DISCERNIR AMB EL CONSELL O PERSONES IMPLICADES ELS ACTES, MOMENTS I OPORTUNITATS DEL BARRI O DEL POBLE PER A COOPERAR, FER-SE PRESENTS I SUMAR-SE. 2. REALITZAR ALGUNA ACCIÓ DIOCESANA DE PROMOCIÓ I DE RECONeixEMENT AL VOLUNTARIAT 3. FER PROGRAMA DE VISITES GUIADES PER A MOSTRAR EL MISSATGE DE L'ART CRISTIÀ

PRIORITATS →	CONTINGUT O SIGNIFICAT	← ACCIONS A REALITZAR
A.3. ACOMPANYAMENT PASTORAL DE JOVES I DE FAMÍLIA	1. CATEQUESI APLICADA A LES FAMÍLIES FENT UNA PASTORAL D'ACOMPANYAMENT I SEGUIMENT A LA FAMÍLIA PARTINT DEL PRIMER ANUNCI	IMPLICAR EN AQUEST ÀMBIT ALGUN ANIMADOR DE COMUNITAT DEFININT EL SEU SERVEI PASTORAL
	2. OBERTURA I ACOLLIDA A LES FAMÍLIES	RECUPERAR I REVITALITZAR EL SERVEI DEL COF
	3.- CONTINUAR LA PLATAFORMA DE PASTORAL DE JOVES I DES D'ALLÍ INSISTIR I REVISAR LA PASTORAL DE JOVES TOT VETLLANT I ADAPTANT EL LLENGUATGE	1. PREPARAR ACOMPANYANTS DE JOVES 2. DESTINAR RECURSOS ECONÒMICS PER ALLIBERAR PERSONES PER SERVEIS PASTORALS CONCRETS 3. PROMOURE, IMPULSAR, MIMAR LA PASTORAL INFANTIL
	4.- POSAR LA VEU DE L'ESGLÉSIA, DIFONENT-LA, A TRAVÉS DELS MITJANS DE LA DIÒCESI, ALS ESDEVENIMENTS I LES DIFERENTS REALITATS QUE PREOCUPEN LES PERSONES DEL NOSTRE ENTORN	

Pla de Pastoral

Per al curs 2024/2025

Per al curs 24/25 tenim com a prioritat de totes les institucions diocesanes respondre al que ens demana el Papa en els documents del Sínode: la conversió pastoral. Aquest ha de ser l'eix vertebrador de la nostra acció pastoral. En l'Assemblea Diocesana foren molts els que s'expressaren amb insistència sobre els intensos canvis que experimentem avui els cristians. Canvis que afecten a la manera de ser presents en el món, de compartir el mateix Evangeli, d'iniciar i acompanyar en el camí de la fe i de viure i organitzar les nostres comunitats.

La realitat en la què vivim i professem com a seguidors de Jesús avui és multicultural i multireligiosa, això reclama ser presents, escoltar, compartir, obrir-nos, sortir fora, servir, cooperar. Aquesta diversitat modifica sensibilitats, qüestiona falses certeses, aporta nous models de relació, presenta diversitat de models ètics. Això convida a aprofundir la nostra fe i a obrir-nos, a escoltar, a discernir, a mirar des de l'Evangeli, a cooperar al bé de tots, a formar-nos i a assumir la nostra responsabilitat baptismal.

La diòcesi, seguint el manament del Senyor d'anunciar-lo a tots els que viuen amb nosaltres, s'alegra de sumar el seu treball pastoral a les orientacions del Sínode dels bisbes i a l'esperit del Jubileu de l'any 2025 que el Papa Francesc ha proposat. Els dos esdeveniments, sense dubte, ens ajudaran a impulsar l'acció evangelitzadora a les nostres comunitats.

En aquest context, els objectius que ens proposem, ens acompanyaran, al temps d'allunyar-nos del pessimisme, en el procés de conversió pastoral i en el de ser millors deixebles de Jesús, perquè ens ajudaran a:

- Formar-nos, celebrar la fe en la pregària, els sagraments i la Paraula.
- Exercir el ministeri baptismal a través de la corresponsabilitat en el manteniment, organització i creixement de la comunitat cristiana des del si dels grups, serveis i parròquies en les que participa cadascú.
- Aportar esperança i fraternitat en l'entorn familiar, cultural, social, laboral i fer-nos propers i trobadissos a participar en allò que afecta a les persones del nostre poble.

1. Objectiu

Convertir-nos pastoralment per tal que la nostra Església a Lleida sigui fidel al seguiment de Jesús, transformant estructures i activitat vers una major obertura al món, un més intens testimoni d'esperança, una evangelització en la que tots els cristians se sentin més

implicats, una atenció acurada als pobres i una corresponsabilitat sinodal.

La primera eina en aquest caminar és la conversió pastoral envers el seguiment de Jesucrist, la cooperació i la complementarietat intraeclesial i l'encontre samarità i evangelitzador amb l'entorn socio-cultural.

2. Àmbits prioritaris on aplicar l'objectiu comú

- A. La pastoral amb les famílies
- B. La pastoral amb infants i joves
- C. La iniciació-reiniciació cristiana: Catequesi - Primer anunci - Formació

Dels programes d'actuació de cada organització prioritzarem i posarem l'accent en aquells que serveixen per a convocar, aplegar, animar pastoralment famílies, infants, adolescents i joves en col·laboració i complementarietat amb les altres realitats diocesanes.

Igualment, en les sessions i temes formatius, subratllarem els que fan referència a la conversió vers el seguiment de Jesús i a un estil de presència de la comunitat coherent amb els valors que inspira el present pla diocesà.

3. Actuacions proposades per a dur a terme l'objectiu en els àmbits prioritaris del treball pastoral

A. Talant i estil de les actuacions

- 1. Caritat : *“Revestiu-vos de la caritat, tot ho lliga i perfecciona”* (Col. 3,14). Estil samarità
- 2. Sinodal: *“Com a col·laboradors de Déu... és l'hora favorable... corresponeu i obriu el vostre cor”* (II Cor. 6, 1.2b.13). Estil d'obertura, d'acollida pastoral, de compartir i de corresponsabilitat.

B. Actuacions

1. Seguiment de Jesús

Objectiu de conversió: *“Vetlleu i pregueu en tot moment”* (Lc.21,36).

Delegació Catequesi Adoradors Parròquia

Assegurar moments d'oració en les reunions i en moments específics i potenciar els oratoris en la catequesi, així com el silenci orant en els moments previstos en l'Eucaristia.

Diòcesi

Oferir moments diocesans de pregària i de reflexió conjunta: jubileu, recessos, enviament, assemblea, dimarts sant...

2. Infants - Joves

Objectiu de conversió: Cooperar, compartir i coordinar les diferents accions pastorals en la Diòcesi amb infants i joves, *“Us demano viure de manera digna, amb humilitat i dolcesa... procurant de conservar la unitat de l'Esperit”* (Ef. 4,1-3)

Àrea Evangelització i Formació i Delegació de joves i de catequesi

Posar en marxa una instància de cooperació, revisió i planificació sinodal tant de joves com d'agents de pastoral d'infants i joves.

Organitzar un pla de formació conjunt per a acompanyar pastoralment els joves.

3. Anunci de l'evangeli

Objectiu de conversió: *“Aneu i anuncieu l'Evangeli”* (Mc. 16,15).

Parròquies - Arxiprestats - Càritas

Fomentar la creació i la formació de grups de primer anunci que promoguin la renovació evangelitzadora. Implementar la catequesi en família.

Parròquies, Arxiprestats Moviments i Serveis

En cada realitat pastoral, amb la formació específica, organitzar un equip o Consell de Pastoral i/o d'Economia, que assumeixi la responsabilitat d'animar, anunciar, promoure, acompanyar i gestionar sinodalment la missió evangelitzadora de l'Església i del seu servei caritatiu.

Diòcesi - Àrea Evangelització

Promoure els ministeris laicals. Convocar entitats de voluntariat per a promoure'l

4. Família

Objectiu de conversió: *“Aprendre a comportar-se piadosament i satisfer el deute amb els qui han donat la vida (als fills)... és agradable a Déu”* (I Tim. 5,4b).

Àrees Evangelització, Formació i Delegació Família

Revisar i coordinar la formació prematrimonial. Revitalitzar l'acompanyament de parelles Cooperar en sessions de formació per a pares amb àrea. Evangelització i formació.

Formació continuada i específica necessàries

Arxiprestats - Àrea Formació

Formació sobre sinodalitat parroquial i eclesial i acompanyament pastoral per a laics i preveres.

Parròquia - Arxiprestats - Àrea Formació

Cooperació i complementarietat entre diverses parròquies: horaris, catequesi, plans de formació adults, pastoral infantil i de joves.

Assegurar òrgans sinodals en les parròquies i arxiprestats per a discernir, compartir, planificar en conjunt, revisar, programar i gestionar.

Secretaria General - Cancelleria

Carta per a la Setmana de la Bíblia

Benvolgut Germà en Crist:

T'adreço aquestes ratlles amb motiu de la Setmana de la Bíblia que se celebrarà dels dies: diumenge 21 al dissabte 27 de gener.

Enguany serà la vuitena vegada que se celebra. Cal que tinguem ben present que la Paraula de Déu és el centre de la nostra fe, de l'Església, de la litúrgia, de la pregària, de la vida cristiana, de la caritat...

Tots constatem que entre els fidels de les nostres comunitats hi ha una incultura generalitzada sobre la Paraula de Déu, ja que la formació bíblica es redueix generalment a la lectura i comentari dels textos que es proclamen en la litúrgia. Per això et vull animar a que fomentis grups o espais per la lectura i l'aprofundiment en grup dels textos sagrats.

Us recordo que l'Associació Bíblica Catalana (ABC), té editats uns materials per fer aquesta tasca que s'anomenen "Llegir la Bíblia en grup". Són materials per fer 10 sessions a partir d'uns fragments escollits d'un llibre: "la Bíblia". En l'actualitat n'hi ha sobre 7 llibres diferents de l'Escriptura.

Respecte als actes de la Setmana de la Bíblia, et recordo que el diumenge 21 és el Diumenge de la Paraula. Us convidem a fer en algun moment de l'Eucaristia un moment catequètic sobre l'Evangelí, i concretament el de Marc que ens acompanyarà aquesta any.

- Us adjuntem un full amb unes pistes per a què en pugueu fer ús i/o difusió entre els feligresos.

- També organitzarem dues sessions d'estudi d'evangelí, seguint dues dinàmiques diferents: *Lectio Divina*, i el mètode que proposa l'ABC. Les farem **dimecres 24 a les 19:00 h. i dissabte 27 a les 10:30 h a l'Acadèmia Mariana**. Es podrà participar telemàticament per ZOOM, però caldrà apuntar-se abans enviant un correu a la següent adreça: **catequesi@bisbatlleida.org**

Tot això us ho enviarem també per WhatsApp per a què ho difongueu als vostres fidels i a qui cregueu convenient.

Espero tingueu un bon inici d'any i que pugueu animar a participar en la Setmana de la Bíblia a les vostres comunitats.

Per qualsevol consulta resto a la teva disposició.

Mn. Víctor Martínez
catequesi@bisbatlleida.org

Autoritzacions

Referent a les sol·licituds per a la utilització de temples i locals parroquials

Lleida, a 29 de febrer de 2024

A l'atenció dels rectors de parròquies. Apreciats mossens,

De tant en tant apareixen entitats alienes a les parròquies què sol·liciten autorització per a utilitzar els temples o d'altres instal·lacions de la mateixa per a la realització de concerts, xerrades o d'altres activitats.

En primer lloc cal tenir present que el representant legal de la parròquia en tots els assumptes jurídics conforme a la normativa del Dret, i per tant el seu responsable, és el rector (c. 532) i que, en conseqüència, ha de tenir cura de què els bens de la parròquia s'administrin conforme al que disposen els ec. 1281-1288.

Cal considerar, doncs, que les sol·licituds han de fer-se i anar dirigides als rectors, els quals, una vegada valorada la situació, haurà de considerar si es pot autoritzar l'acte o no. Una vegada feta aquesta valoració, si es considera necessari i sempre que s'hagi tingut un parer positiu a l'autorització, el rector ho comunicarà a la Secretaria General del Bisbat o al Departament de Patrimoni, per tal que s'estengui l'escrit corresponent.

És convenient recordar que ja al març de 1979, signat per Mons. Ramon Malla, es van establir unes *Normas acerca del uso de locales de la Iglesia para actos no eclesiales*, i unes *Normas sobre conciertos de música religiosa en iglesias* que recollien el número 55 de la *Instrucción de la Sagrada Congregación de Ritos sobre la música y liturgia sagradas*, de 3 de setembre de 1958, totes dues vigents en aquests moments.

El 13 d'octubre de 2021, el Consell Diocesà per a Assumptes Econòmics, responent a la sol·licitud d'autorització per a la cessió d'us del temple i un altre assumpte presentada per quatre rectors, va acordar, a més, el que recull l'acta corresponent (consultar el Butlletí Oficial del Bisbat del segon semestre del 2021, pàg. 230), què diu:

El Consell acorda que en les sessions per a actes culturals s'eviti el negar-se directament i que es faci establint un conveni en el que consti l'exigència de què s'ha de respectar el temple, la utilització s'ha de limitar a l'actuació concreta per a la que es demana, i que no es podrà utilitzar per a realitzar actes contraris a la fe i la moral catòliques o a la mateixa Església; s'haurà d'especificar, així mateix, qui estarà encarregat de l'acte davant el rector, qui s'encarregarà d'obrir i tancar el temple, com es rescabalaran els possibles desperfectes que es puguin ocasionar... fent constar que de no complir-se els termes del conveni, aquest s'haurà de rescindir.

Properament el Sr. Bisbe presentarà aquest punt de les cessions d'ús de les instal·lacions de les parròquies per a realitzar actes culturals i d'altres, al Consell de Presbiteri per tal de preparar una normativa que reculli totes les orientacions que existeixen fins ara.

Davant qualsevol dubte, adrecin-se al Bisbat amb la confiança que seran escoltats i ben atesos. Molt cordialment:

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Cessaments

Durant el primer semestre de l'any 2024 s'han produït, com a conseqüència dels relleus en els seus càrrecs, els cessaments que s'indiquen. El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, reconeix la dedicació amb la que cadascuna d'aquestes persones han desenvolupat la tasca pròpia del càrrec que ocupaven, i la cura i atenció espiritual que han tingut vers els seus feligresos, els germans en general i a les persones que han tractat des d'aquestes responsabilitats.

Gener 2023

Dia 13

El **P. Àngel María Briñas Gonzalo** cessà com a Delegat Diocesà de Santuaris del Bisbat de Lleida.

Gener

Dia 7

Mn. Gerard Soler Quintillà cessà com a degà-president del Capítol de la Catedral de Lleida.

Mn. Gerard Soler Quintillà, cessà com a Degà-President del Capítol de la Catedral, i també cessà com a membre del Consell Presbiteral.

Febrer

Dia 1

Mn. Lucas Francisco Evung Edjang cessà com a rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelldans (Lleida).

Mn. Norberto Blas Sepahoco Riquito cessà com a rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Cogul (Lleida), Sant Julià d'Aspa i Sant Joan Baptista de l'Albagés.

Abril

Dia 26

Emilio Reimat Burgués i Tesa Corbella García cessaren com a delegats de Diocesans de Pastoral de Família i Vidal.

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 4 de juliol de 2024.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Vida Diocesana

Necrològiques

P. Jaume Sidera i Plana

El P. Jaume Sidera i Plana, missioner claretia, que nasqué a la Celler de Ter –la Selva– el 20/10/1929, ha mort a Lleida el 3/1/2024 a l'edat de 94 anys.

L'any 1939, just acabada la Guerra Civil Espanyola, a l'edat de 10 anys, ingressava al seminari menor de Cervera. En Jaume seguia els passos d'un germà seu més gran, en Joan, que ja estava acabant la carrera. I un altre germà més petit, en Vicenç, el seguirà també al seminari.

Després de passar encara pels seminaris d'Alagón i de Barbastre, finalment va anar a Vic, on va fer l'any de noviciat (1945-1946), al final del qual féu la seva Professió Religiosa.

De Vic passà a Solsona on va fer els cursos de filosofia (1946 -1949). Els cursos de teologia, els va fer a Valls (Alt Camp) de 1945 a 1954, any en què va rebre l'ordenació sacerdotal.

Després d'un «any de pastoral», que va seguir a Baltar (Ourense), inicià l'activitat docent: la començà com a professor de grec al seminari claretia de Barbastre (1955). Tres anys més tard, fou destinat al seminari menor de Cervera, com a professor de llatí. Deixà les classes a Cervera per cursar estudis de filologia clàssica a la Universitat de Barcelona. Tres anys més tard, els finalitzava amb unes qualificacions brillantíssimes.

Tot seguit és enviat a Solsona, al seminari claretia on cursen la filosofia els estudiants professors: hi és destinat com a Superior i alhora responsable (Prefecte) dels Estudiants. Compagina aquesta responsabilitat amb altres

tasques, com ara col·laborar en la traducció castellana d'una Bíblia de butxaca per a l'Editorial Regina.

Uns anys més tard, elegit Conseller Provincial, és destinat a Montgat com a Superior (1978). Prop de Montgat la diòcesi de Barcelona hi tenia el seminari menor de la Conreria: el P. Jaume hi exercí com a professor de grec.

Urgit per la tossuda insistència del P. J. M. Nolla, va traduir del grec al català el Nou Testament: d'altres claretians hi van col·laborar, però va ser ell el qui va portar el pes de la traducció i les successives revisions. D'aquest N.T. se n'han fet 22 edicions, amb més de 520.000 còpies.

Participà també en la traducció de la «Bíblia Catalana Interconfessional» (BCI), per a la qual traduï un bon nombre de llibres grecs de l'Antic Testament.

En un altre àmbit d'investigació, els claretians li han d'agrair la biografia documentadíssima del P. Josep Xifré, 3r superior general (3 vols.).

Després de passar uns anys a Roma, com a responsable de l'Arxiu General de la Congregació, l'any 1995 va ser destinat a Lleida, on durant uns vint anys va ser professor d'Antic Testament, a l'IREL, fins que es va retirar a l'edat de 89 anys.

Un home savi, senzill, exigent i generós. Fidel a l'Església, al País i a la llengua. Descansi en pau de tants afanys!

P. Pere Codina, CMF

Lleida, 5 de gener de 2024

Recull de notícies de la Diocesi

Mor a Lleida el claretà i biblista Jaume Sidera i Plana

El missioner claretà Pare Jaume Sidera i Plana va morir la matinada del dimecres 3 de gener a l'edat de 94 anys a la comunitat claretiana de Lleida, on residia des de feia 29 anys. Nascut a La Celler de Ter el 20 d'octubre del 1929, amb 10 anys va ingressar al seminari menor claretà. Va estudiar a Alagón i Barbastre.

La primera professió com a claretà va ser a Vic el 8 de setembre del 1946 i la perpètua a Sabadell el 23 d'octubre del 1950. Va estudiar teologia a Valls entre el 1949 i el 1954 i fou ordenat prevere a Barcelona el 20 de juny del 1954. Durant tres anys va ensenyar grec i llatí a Barbastre, va col·laborar amb la revista *Palaestra Latina* i va publicar amb Pere Codina una gramàtica llatina, la *Graecia et Roma* de 1963. Professor de llatí a Cervera del 1958 al 1961, després va estudiar filologia clàssica a la UB. Va ser formador a Solsona fins al 1968, va passar per Montgat, Valldoreix i Llíria i va ser professor de grec al seminari de la Conreria.

Dedicà part de la seva vida de missioner a l'ensenyament i difusió de les Sagrades Escripures. El 1978 publicà una versió catalana popular del Nou Testament a partir dels textos originals i amb la col·laboració de Pere Franquesa Burdó i Ramon Caralt Roca, que ha merescut diverses edicions. Traductor d'altres textos contemporanis per a la col·lecció «Clàssics del Cristianisme», formà part de l'equip que el 1993 tragué a llum la Bíblia interconfessional. És autor d'una acurada biografia de tres volums del P. Josep Xifré i Mussach, tercer superior general de la congregació claretiana. També va escriure una biografia breu del sant Òscar Romero.

Durant 20 anys va impartir classes sobre l'Antic Testament a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL). Des de la seva arribada a Lleida s'incorporà a l'equip pastoral de la parròquia Sant Antoni M. Claret, i des de l'any 2008, diumenge rere diumenge, les seves homilies es penjaven al web de la parròquia per posar-les a l'abast de tothom i eren llegides per feligresos de la parròquia, a més a més de nombroses persones tant del Bisbat de Lleida com d'altres bisbats.

El pessebre de la parròquia de Sant Pau, premi absolut del concurs de pessebres

L'Agrupació llerdenca de Pessebristes ha donat a conèixer el Veredict del Jurat del LXXXIX Concurs de Pessebres, pel que fa a la categoria Es-

glésies. Dels premis atorgats, destaca com a Premi Absolut del Concurs el pessebre monumental de la parròquia de Sant Pau del barri de la Mariola, del qual n'és autor el Mestre Pessebrista Virgilio del Olmo Cotillas. El pessebre que ja és un referent del Nadal de Lleida des de fa gairebé 30 anys, mesura 45 m² i el conformen 400 figures de fang, de totes mesures i gust artístic, fetes pels millors mestres figuraries i una dotzena de figures amb moviment, que el fa molt més atractiu i vistós.

En aquesta mateixa categoria, el Jurat ha concedit el Primer Premi al pessebre de la parròquia de Sant Salvador de Pardinyes; el Segon Premi a la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i el Tercer, al diorama del Santuari Parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús (Carmelites). Tanmateix, li ha estat atorgat un Reconeixement Especial al pessebrista Bonifacio Recuero Alcolea pels 15 anys del pessebre de la parròquia de Santa Teresa Jornet de Cappont, del qual n'és l'autor.

D'acord amb les bases del Concurs, el Jurat ha concedit també diversos Accèssits i Mencions Honorífiques. Pel que fa als Accèssits, aquests han estat atorgats als pessebres de les parròquies de la Sagrada Família de Cappont, de Sant Llorenç, de Santa Maria de Gardeny-Grup Cultural Garrigues i al de l'església de la Puríssima Sang, que ha estat fet per la Comunitat Ucraïnesa. Pel que fa a les Mencions Honorífiques, han estat atorgades als pessebres de la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè (Mercedaris), de l'Acadèmia Mariana i del monestir del Sagrat Cor de les Carmelites Descalces de la Caparrella.

El bisbat incorpora el sacerdot colombià José Jesús Gómez Ospina per reforçar la diòcesi

El Bisbat de Lleida ha incorporat el sacerdot colombià José Jesús Gómez Ospina, que va arribar el 9 de gener a Lleida i que va ser presentat pel bisbe Salvador a la resta de preveres en el recés mensual a l'Acadèmia Mariana. Gómez Ospina arriba per ajudar a reforçar les parròquies de la diòcesi durant els propers cinc anys. L'arribada de Gómez Ospina és fruit d'un conveni amb l'arquebisbat de Cali, d'on en els darrers anys ja han vingut altres sacerdots. Gómez té 62 anys, va néixer a El Dovio Valle (Colòmbia) i va ser ordenat prevere el 2003. Té el Batxillerat en Filosofia, és teòleg per la Universitat Bolivariana de Medellín, llicenciat en Ciències Religioses per la Universitat Lumen Gentium i diplomad en Comunicació Social per la Universitat Javieriana.

Abans de venir a Lleida, Gómez havia estat a Madrid i a Roma. Espera poder aprofitar la seva estada aquí per a conèixer alguns països europeus i estudiar Neurociència.

Restauen la imatge de sant Antoni de la Granadella

Els restauradors Josep Antoni Ferrer i Lluís Capdevila han restaurat la imatge de Sant Antoni Abat que presideix l'ermita del S. XVI de la Granadella, a les Garrigues Aaltes. Ferrer explica que la restauració ha pretès recobrar la policromia que li pertocava a una imatge d'aquest sant eremita, patró dels animals del camp: "És una imatge dels anys 40, de l'Escola d'Olot i de bona qualitat, que ha calgut netejar a fons per treure tota la brutícia acumulada pel pas del temps". Pel que fa a la policromia, segons el restaurador, "curiosament portava l'hàbit pintat de color blau, gens addient". Ha calgut policromar-la de nou, amb colors ocres i sienes, però sense aplicar-hi cap guarniment amb pa d'or, respectant l'austeritat iconogràfica de l'hàbit del sant. També s'han refet les mans, molt malmeses.

Benedicció d'animals i una església de la Sang plena per Sant Antoni

L'església de la Sang es va omplir el 17 de gener per a celebrar la festivitat de Sant Antoni Abat, patró dels animals. En la tradicional missa, presidida pel bisbe Salvador, i on també hi va participar la Coral "Units pel Cant", el bisbe va recordar que "la gent del camp, les persones amb mascotes o els forners miren la imatge de Sant Antoni com a patró", pel que va demanar que "ens ajudi a ser millors i a admirar Jesucrist". Va destacar que Sant Antoni "ha estat venerat al llarg de la història" i va explicar que "ho va donar tot als pobres i se'n va anar al desert, una cosa que costa molt de fer siguin els temps que siguin". A més, en un dia plujós, el Bisbe també va fer referència a la importància que té pel camp a causa de la sequera. Malgrat el temps, en finalitzar l'Eucaristia, unes quantes persones amb mascotes es van apropar a la porta de la parròquia perquè el bisbe fes la tradicional benedicció dels animals.

Les diferents esglésies cristianes de Lleida resen per la seva unitat

Les diferents esglésies cristianes de Lleida van celebrar el dimarts 23 de gener a la parròquia de Sant Pere un acte ecumènic dins del marc de la setmana per a la unitat dels cristians, que enguany té el lema "Estima el senyor, el teu Déu... i estima els altres com a tu mateix" (Mt 10,25). A la pregària van assistir representants i membres de l'Església catòlica, ortodoxa, evangèlica (bíblia oberta, ebenezzer i família de la fe), grecocatòlica ucraïnesa, adventista del setè dia i de la pentecostal. Durant la celebració es van llegir lectures de la Bíblia i pregàries.

Festa dels Amics de Sant Sebastià del Pont de Suert

Lleida va acollir el 27 de gener la Festa dels Amics de Sant Sebastià, rememorant a la capital del Segrià la tradicional Festa del Pont de Suert. Declarada l'any 2012 Festa Tradicional d'Interès Nacional, i que enguany ha arribat a la seva 438 edició.

L'acte central va ser la celebració de l'Eucaristia al santuari de Santa Teresina, on es venera una imatge de Sant Sebastià, còpia fidedigna de la del Pont de Suert. A la celebració, i convocats pels Amics de Sant Sebastià de Lleida, van assistir-hi persones vinculades per l'origen o vincles familiars amb el Pont de Suert i la seva comarca.

Lleida celebra la Mare de Déu del Blau amb més de cinquanta nenes a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir un any més la celebració de la Mare de Déu del Blau, que coincideix amb la de la Presentació de Jesús al Temple o, més popularment, la Candelera. Una cinquantena de nenes i joves, acompanyades per les seves famílies, van participar en l'eucaristia i, posteriorment, en l'ofrena de llum i flors a la imatge de la Mare de Déu, ubicada a l'altar major.

Convocats per l'Associació Blaus Lleida, desenes de persones van participar en una celebració que va acabar, ja fora de la Catedral, amb una xocolatada per als més petits. Mossèn Manel Mercader va presidir la missa, que va tenir un to distès i pensat per als nens i nenes, que van participar activament en els diferents moments de la celebració.

Troballes recull gairebé 650 tones de tèxtil a les comarques de Lleida

Troballes, l'empresa d'inserció de Càritas Diocesana de Lleida, va recollir durant l'any 2023 un total de 643.633 kg de tèxtil entre diverses de les comarques que formen part de la Diòcesi de Lleida. La ciutat de Lleida és la capital amb una major quantitat de tèxtil gestionat, amb 297.218 kg, que representa gairebé el 46% del global. Es tracta de xifres semblants a anys anteriors i que s'aproximen a les del període 2020 i 2021, en què la influència de la pandèmia va generar un augment significatiu del volum de recollida. Després de passar per un procés de comprovació i adequació, part d'aquest roba acaba a les tres botigues Moda Re- que l'entitat disposa a la capital de Ponent.

Una quarantena de religiosos celebren una nova Jornada de la Vida Consagrada

Una quarantena de religiosos i religioses de la diòcesi de Lleida van celebrar el 3 de febrer la XXVIII Jornada de Vida Consagrada, en la que les congregacions celebren la seva “festa”, va explicar el delegat de Vida Consagrada del Bisbat, el jesuïta Toni Riera. “Aquesta jornada és anual i mundial i cada Bisbat organitza alguna activitat”, va afegir. A Lleida, va tenir lloc a la seu de les Missioneres Esclaves de l’Immaculat Cor de Maria, a l’Avinguda Catalunya, 14, i hi van assistir alguns religiosos de les 17 congregacions que hi ha a la diòcesi lleidatana com els Salesians, els Jesuïtes, els Claretians, monges de Marta i Maria, les Carmelites Missioneres Teresianes d’Aitona, les Filles de Jesús d’Alcarràs o les Missioneres del Cor de Maria, entre altres.

Una trentena de persones assisteixen al sopar de la fam de Mans Unides

Mans Unides Lleida, amb la col·laboració del Bisbat, va celebrar el dissabte 10 de febrer l’inici de la campanya anual de l’entitat contra la fam amb el lema “L’efecte de l’ésser humà. L’única espècie capaç de canviar el planeta”. Una trentena de persones van assistir a les 19.00 hores a una Eucaristia a l’església del Carme, presidida pel seu rector, Mn. Xavier Navarro. Malgrat coincidir amb la rua de Carnaval que es feia per carrers de la ciutat, els feligresos van poder atendre perfectament la missa. Posteriorment, Mans Unides va organitzar el tradicional sopar de la fam al mateix local de la parròquia i una rifa solidària de quadres de pintors lleidatans, on també va ser-hi el bisbe Salvador Giménez.

La ràdio torna al Bisbat de Lleida

Coincidint amb el Dia Mundial de la Ràdio, el Bisbat de Lleida va anunciar que, fruit de la recent renovació dels equips, del software necessari i de la posada a punt de l’estudi de ràdio existent al Palau Episcopal, ben aviat es reprendran els programes que produeix l’equip de comunicació de la diòcesi. Després d’un parèntesi d’aturada a causa de la pandèmia de la Covid i de la desaparició de l’anterior delegat, Miguel Ángel Martín al mes de maig de 2022, s’ha apostat per una modernització del material i un replantejament dels continguts, que apostaran pel podcast i la difusió a través de les xarxes socials, a més de les col·laboracions amb emissores locals que s’avinguin a emetre’ls.

L'Església del Pont de Suert, declarada Bé Cultural d'Interès Nacional en la categoria de Monument Històric

El Govern ha declarat Bé Cultural d'Interès Nacional, en la categoria de Monument Històric, l'església Nova de l'Assumpció, al Pont de Suert (Alta Ribagorça). Aquesta parròquia, va ser construïda entre els anys 1953 i 1955 i és una de les poques obres ubicades a Catalunya de l'enginyer de camins Canals i Ports, Eduard Torroja Miret, en col·laboració amb l'arquitecte José Rodríguez Mijares.

Dimecres de Cendra a la Catedral

El bisbe Salvador va presidir l'eucaristia a la Catedral amb motiu del Dimecres de Cendra, on va imposar la cendra als feligresos. Durant l'homília, el bisbe va destacar que en començar la Quaresma “acceptem, el regal de Déu a cada un de nosaltres i presentem al món l'amor del Senyor”. Per aquest motiu va afirmar que “hem d'agrair la presència de Déu a la nostra vida, ja que és un do”. “A Déu li diem compadiu-vos, perdoneu-nos i estimeu-nos i aquí està resumit el misteri de Crist a la Creu”. Va continuar assenyalant que “el seu regal a la humanitat és la salvació i ens posa al camí de la pregària, en el que ens relacionem amb Déu; el del dejuni, en el que li demanem al Senyor que volem créixer i ser com tu; i l'almoïna, perquè demanem estar prop dels nostres germans i animar els que estan tristos”. Per tot això, “demanem que la nostra vida no sigui rutinària, sinó autèntica i profunda”. Respecte al significat de la cendra, va explicar que “ens recorda la caducitat de la nostra vida a la terra i que mirem cap al cel anunciant l'Evangelí, ja que aquí som finits”.

Prèviament, els portadors de la Creu de la parròquia de Sant Llorenç van protagonitzar el Via Crucis amb el bisbe i els fidels.

Mor el claretià de Torregrossa Lluís Balañà

El missioner claretià P. Lluís Balañà Dubois, CMF, va morir el 15 de febrer a l'hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona. Tenia 84 anys i pertanyia a la comunitat claretiana de Sallent. Balañà va néixer el 2 d'abril de 1940 a Torregrossa, i va fer la seva primera professió religiosa a Vic amb divuit anys, el 16 de juliol de 1958. Més tard, el juliol de 1965 va fer la seva professió perpètua a la localitat francesa de Le Hutreau, i va ser ordenat sacerdot a Victoriaville, al Canadà.

Recapten 1.030 euros en una subhasta per a infants sense recursos de Bolívia

L'artista de Seròs Angelina Miró ha recaptat 1.030 euros en una subhasta solidària sobre la seva l'exposició 'Batejats i enviats', que es va poder veure a l'Acadèmia Mariana de Lleida. Els quadres de l'exposició, fets amb pa d'or sobre una base de papirs de seda artesans, mostren l'estampa original, amb el nom d'un nen o nena, juntament amb una nova composició realitzada per Miró. Combinen la fotografia i el collage i tenen el baptisme i les missions com a fil conductor. Dels 1.030 euros recaptats, 860 es van aconseguir en la subhasta de 8 quadres, i la resta, en donatius dels assistents. Aquesta quantitat anirà destinada al centre Kurmi de nens sense recursos de Bolívia, on el passat estiu van anar en missió els professors jubilats lleidatans Santi Jové i Maricel Martí, que van explicar la seva experiència al centre mostrant fotografies. L'exposició de les obres d'Angelina Miró ha estat una iniciativa d'Obres Missionals Pontifícies de Lleida i es va posar en marxa al novembre de 2022.

Un centenar de persones al Via Crucis al Sant Crist de Balaguer

El diumenge 18 de febrer les parròquies de Lleida ciutat van organitzar el tradicional Via Crucis al Sant Crist de Balaguer. Aquesta és una activitat que ja fa anys que se celebra la tarda del primer diumenge de Quaresma. Hi participen principalment gent de les parròquies de la ciutat de Lleida, que es desplacen en autocar o amb cotxe propi. El Via Crucis es va iniciar a les cinc de la tarda des del peu del camí del Calvari, i se segueixen les catorze estacions parant davant les imatges que hi ha al llarg del recorregut. La pregària del Via Crucis va finalitzar a dins de la basílica amb uns parlaments i salutacions per part del rector del Sant Crist i del bisbe Salvador, que va acompanyar els fidels. L'arxipreste Víctor Martínez va cloure la celebració i, a continuació, les germanes clarisses de la comunitat del Sant Crist van representar la dansa espiritual sobre l'arribada del Sant Crist a Balaguer. En acabar hi va haver una estona de temps lliure i de convivència que alguns van aprofitar per fer l'Adoració al Sant Crist.

En la celebració d'enguany hi van participar més d'un centenar de persones, acompanyades pels rectors de les parròquies que hi eren representades, juntament amb el bisbe Salvador i el bisbe emèrit de Huelva, monsenyor José Vilaplana, que aquesta setmana dirigeix la tanda d'exercicis espirituals als sacerdots de la diòcesi de Lleida.

Veïns de la Zona Alta creen un mantó per a la Verge de l'Església de la Sang

Un mantó nou per a la Mare de Déu de la Soledat de la Puríssima Sang de Lleida per preservar l'original, una obra única i centenària. És la iniciativa de les alumnes del taller de costura de l'Associació de Veïns de la Zona Alta-Ricard Viñes que han creat una peça que la verge podrà lluir en les processons de Setmana Santa quan faci mal temps o plogui. Una de les artefexs és Conchita Rivas, modista i professora del taller de costura, que es va mostrar "orgullosa i molt contenta" pel mantó que han fet gràcies a la dedicació d'hores i d'aportacions econòmiques solidàries.

La clarissa del Sant Crist de Balaguer Maria Victoria Triviño, premi de Mariologia

El Jurat del *Premi al millor estudi, treball o assaig teològic sobre la Soledat de Maria* (en català o castellà), ha estat atorgat a Sor Maria Victoria Triviño Monrabal, superiora de Clarisses del Santuari del Sant Crist de Balaguer, pel seu treball de Mariologia sota el títol "*Soledad de la Madre del Señor*". El Premi, havia estat convocat per l'Acadèmia Mariana en el marc del Certamen Marià 2023, dedicat a la Mare de Déu de la Soledat, titular de la Congregació de la Puríssima Sang de Lleida.

Arrels Sant Ignasi celebra el seu 30è aniversari amb un acte commemoratiu

El dijous 7 de març unes 200 persones es van aplegar a l'Acte de Celebració del 30è Aniversari d'Arrels Sant Ignasi. L'acte va tenir lloc a la Sala de Cambra de l'Auditori Enric Granados i l'eix central va ser la commemoració d'aquests 30 anys d'activitat.

La celebració va comptar amb la participació d'Antoni Milian, catedràtic de dret administratiu de la UAB, i propulsor de la Proposició de Llei de Mesures Transitòries i Urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme. I també de Bea Fernández, advocada i responsable de l'equip Jurídic d'Arrels Barcelona, i propulsora de la mateixa proposició de llei. També es va comptar amb actuacions musicals per amenitzar les intervencions per part del duet Ambdós.

A més, com a fet destacable, es va inaugurar l'exposició 'Som tres: la lluna, jo i l'ombra que em segueix', aquesta sorgeix d'una iniciativa dels artistes de la fotografia Núria Rosell i Alfonso de Castro.

Més de 200.000 visualitzacions a les misses que Santa Maria de Gardeny retransmet per Youtube

La parròquia de Santa Maria de Gardeny va començar a emetre en directe cada dia el rosari i les misses en castellà i català per YouTube el 4 de març de 2021 i tres anys després ja tenen 200.000 visualitzacions, que sumen 14.400 hores de vídeo. Segons les dades del canal, que es diu comunitat Parroquial de Santa Maria de Gardeny, té 1.250 subscriptors i 1.600 vídeos. Els països amb més visualitzacions són Espanya, amb 77.000, el 38,5%; seguit de Mèxic, amb 26.000, el 13%; EUA, amb 13.000, el 6,5% i Colòmbia, amb 9.500, el 5%. La resta de països són del Centre i Sud-amèrica, on també hi ha el Brasil, així com Itàlia, Portugal, Filipines, Països Baixos i Rússia. El 90% de l'audiència té més de 65 anys i la resta entre 55 i 64. El 55% són dones i 45% homes.

Mn. Gerard Soler ha explicat que un amic seu, que és tècnic informàtic, li va proposar emetre misses per YouTube. “Ell ens va arreglar els micròfons, ens va posar una càmera i es va comprometre a mantenir el canal de YouTube”. Soler afirma que el funcionament és molt senzill, ja que, a banda de posar en marxa la retransmissió, “una persona té un comandament que li diu a la càmera a on enfocar, com a l'altar, a on es llegeixen les lectures o als fidels”.

De mitjana, les misses les miren un centenar de persones, però hi ha celebracions que tenen més de 500 visualitzacions i inclús en una ocasió s'ha arribat a les 2.000. A més, destaca Mn. Soler, que “hem de tenir en compte que també fem misses o cants en català i, tot i això, arribem tan lluny”. Assegura que “per aconseguir que tot vagi bé t'has de comprometre a fer-ho cada dia” i que “no dona gaire feina, ja que per exemple no t'has de maquillar”.

La Mare de Déu de la Soledat ja té marxa processional

Antoni Josep Alburquerque i Subirats, nascut a Sant Carles de la Ràpita, és l'autor de la peça processional que acompanyarà la Mare de Déu de la Soledat en les processons, després que s'hagi imposat per 372 vots a 128 al sevillà Francisco Javier Mondaza, compositor de la peça finalista. En el transcurs del Concert de Setmana Santa a la Catedral de Lleida, es van poder escoltar les dues marxes i el públic assistent va poder votar amb 500 butlletes que es van repartir, i que no van arribar per a tota la gentada que omplia el Temple principal.

Multitudinària missa de Diumenge de Rams a la Catedral

Una gran multitud de gent, sobretot famílies, van assistir a la missa de Diumenge de Rams a la Catedral presidida pel bisbe Salvador. Just abans de començar a les 12 del migdia, tothom es va aplegar a les portes del temple perquè el bisbe beneís les palmes i palmons de grans i petits, a qui va agrair la seva presència. En l'Eucaristia els fidels van poder escoltar l'Evangeli de Sant Marc sobre la passió de Jesucrist. En el moment del Credo, el bisbe Salvador va demanar "posar Jesucrist en el centre, ja que és el nostre fonament" i en finalitzar la celebració es va dirigir a tothom "perquè sigueu feliços i sants en celebrar la Setmana Santa".

La Jornada Sacerdotal de Lleida celebra els 25 anys de sacerdoci de dos mossens

Una seixantena de mossens i diaques de la diòcesi de Lleida van celebrar la Jornada Sacerdotal, que té lloc cada Dimarts Sant, i en la que es va fer homenatge als 25 anys de sacerdoci dels mossens Casildo Rodríguez i Víctor Martínez. En un acte a la Casa Sacerdotal, el bisbe Salvador Giménez va donar la benvinguda a tots els assistents i va destacar la importància de la celebració de les noces de plata dels dos sacerdots.

En el seu discurs, va destacar diversos aspectes del ministeri sacerdotal. Per una banda, el temps, "en el que demanem al Senyor un temps de confiança amb Déu i en el que hem de tenir en compte que el nostre temps és de Déu"; en segon lloc, els companys. "Som diferents, però treballem en la mateixa unitat que vol el Senyor, qui també desitja que practiquem la comunió", ha dit el bisbe, que ha continuat amb el tercer punt, les comunitats parroquials, "a qui hem de cuidar i tractar amb afecte el ramat de Déu". Finalment, s'ha referit a l'Església, "en la que hem de pensar i pregar" i de la que "hem de fomentar que és responsabilitat de tots dins de la missió de cada u".

Solemne i multitudinària Missa Crismal a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir un any més la Missa Crismal. El bisbe Salvador, acompanyat del bisbe emèrit Joan i de la major part dels mossens i diaques de la diòcesi, va convidar els sacerdots a renovar les promeses i la seva dedicació al Poble de Déu. En la seva homilia va demanar pregar pels sacerdots i per les vocacions, al mateix temps que va explicar als fidels el sentit de la consagració del crisma i la benedicció dels olis. El prelat també va demanar "consol pel dol que pateixen els afectats per les guerres, per

la fam, o els migrants que no tenen res”, així com “no amagar-nos de ser cristians”.

La celebració també va servir per consagrar el sant crisma, l'oli perfumat que s'utilitza en els bateigs, confirmacions i ordenacions sacerdotals, així com la benedicció dels olis que s'usen en el baptisme i la unció dels malalts.

Una nova relíquia del beat Francesc Castelló estarà a una processó a Alacant

Una nova relíquia del jove màrtir lleidatà Francesc Castelló, un fragment de roba, va sortir per Setmana Santa al pas de la Verge Mediadora de totes les Gràcies, titular de la coneguda Germandat del Perdó de la ciutat d'Alacant. La relíquia del beat lleidatà ha estat donada per la Comissió Pro Canonització del Beat Castelló, responnent així a la petició efectuada per aquesta confraria. La relíquia anava acompanyada d'un certificat d'autenticitat signat pel vicepostulador de la Causa de Canonització, Mn. Gerard Soler, amb el segell oficial del Bbisbat de Lleida. En ell, es dona fe de la seva autenticitat i s'especifica que la relíquia “ex indumentis” és un fragment de la roba personal del Beat Francesc Castelló Aleu. Castelló va néixer a Alacant el 19 d'abril de 1914, va ser màrtir a Lleida el 29 de setembre de 1936 i beatificat a Roma l'11 de març de 2001 pel Papa Sant Joan Pau II.

Acte improvisat a La Sang davant la suspensió de la Processó per la pluja

La pluja va obligar a suspendre la processó del Sant Enterrament a Lleida, que va provocar la tristesa i lamentació tant dels membres que hi havia de participar com dels fidels. I és que es tracta d'una de les més multitudinàries que se celebren durant la Setmana Santa a Ponent, organitzada per la Congregació de la Puríssima Sang. Tot i això, desenes de lleidatans es van congregar a l'església de La Sang, on es va celebrar una “processó improvisada”, en la que agrupacions de tambors i bombos d'alguns dels passos van tocar algunes marxes. De fet, el moment més emotiu va ser quan la Casa d'Andalusia va moure el seu pas del Trobament de Jesús amb la Mare de Déu i es va cantar la famosa saeta del Cristo Madero. A més, per primera vegada, un grup de nens tocaven per acompanyar el pas de la Casa d'Andalusia i ho van poder fer dins l'església plena a vessar. Cal destacar que enguany s'ha restaurat el pas de la Flagel·lació pel seu 75 aniversari i que veïns de la Zona Alta havien confeccionat un mantell per a la Mare de Déu de la Soledat en cas de mal temps, però a causa de la intensa pluja que ha suspès la processó no s'ha pogut ni estrenar.

Clou l'any de la Soledat amb mantell blau i cor de plata

La Mare de Déu de la Soledat va tornar a lluir ahir, en el tancament de l'Any dedicat a aquesta icònica imatge de la Verge de l'església de la Sang, el mantell blau de Pasqua i una rèplica del cor de plata que va desaparèixer durant la Guerra Civil. El bisbe de Lleida va presidir la Missa Pasqual en què els fidels van poder tornar a veure el mantell blau cel que havia vestit la imatge fins al 1931 i que ara s'ha recuperat després d'un procés de restauració. La Soledat també portava una rèplica del cor de plata d'orfebreria desaparegut al 1936 i que també s'estrenava per aquesta ocasió. La celebració va ser solemnitzada per Petit Cor de la Catedral de Lleida per posar la cirereta a un any intens.

El bisbe de Fukuoka acompanya el recés de preveres

El lleidatà Josep Maria Abella, bisbe de la diòcesi japonesa de Fukuoka des del 2020, va participar en un recés de preveres de la diòcesi de Lleida celebrat a la Casa de l'Església. Abella, missioner claretà que servia com a bisbe auxiliar d'aquesta diòcesi del sud-oest del Japó des de 2018, va ser nomenat bisbe pel papa Francesc al mes d'abril de 2020. El pare Abella va néixer a Lleida el 1949, va ingressar als missioners claretians i es va formar a Catalunya, des d'on va ser destinat al Japó el 1969. Va ser el màxim responsable mundial dels Missioners Claretians durant 12 anys, del 2003 al 2015. Després de diverses responsabilitats en el Govern General dels Missioners Claretians, el 2015 va tornar al Japó, on va ser rector de la Catedral d'Osaka.

Nou adults entren a l'Església amb els Sagraments d'Iniciació Cristiana a la Catedral de Lleida

Nou adults han rebut enguany els Sagraments de la Iniciació Cristiana (Baptisme, Comunió i Confirmació) i un desè la Confirmació a la Catedral de Lleida en una celebració presidida pel bisbe Salvador. Els catecúmens són la Doris, l'Emmanuel, l'Adisola, el Haminton, el Manel, l'Eduardo, el Marcelino, el Daniel, la Marina i el Javier.

En l'Homilia, el bisbe Salvador es va dirigir als catecúmens dient-los que "avui entreu al ramat, a l'Església de Jesucrist, i ens produeix molta alegria veure com adults volen seguir a Jesucrist". També els va dir que a partir d'ara "sereu testimonis de donar fe i anunciareu als altres que sou seguidors de Crist". Després, els deu adults han fet les Promeses Baptismals. Tot seguit, el senyor bisbe els ha batejat, s'han posat la vestidura blanca (significa la

puresa) i amb la imposició de les mans del bisbe Salvador i la unció del Sant Crisma (oli consagrat) els deu adults van rebre la Confirmació. La missa va continuar i els protagonistes van rebre la Comunió a la mateixa vegada que la resta d'assistents a la Catedral.

Els claretians anuncien que deixaran Lleida a l'agost

Els religiosos claretians que tenen la cura pastoral de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, al barri lleidatà de Balàfia, van comunicar als feligresos la decisió de tancar la comunitat a finals del mes d'agost degut a la falta de vocacions i de relleu. El Govern Provincial dels Claretians a Catalunya ha decidit tancar la casa que tenen a Lleida, posant fi d'aquesta manera a 140 anys de presència a la ciutat, primer al carrer la Palma i, des de fa 50 anys, a Balàfia.

Uns 3.000 lleidatans acompanyen el bisbe Salvador a venerar la Moreneta a la Catedral

Uns 3.000 lleidatans van anar a venerar la Mare de Déu de Montserrat a l'altar que té a la Catedral el 27 d'abril, festivitat d'aquesta Verge. De les 9.00 h a les 21.00 h els fidels anaven passant per l'altar a posar flors i ciris, mentre que la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat va repartir punts de llibre amb la imatge de la Moreneta de la Catedral de l'escultor Josep Maria Camps i Arnau de 1946 i el text de la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat escrita pel bisbe Torres i Bages fa 125 anys.

La lleidatana Esther Sanz fa els vots perpetus per la Congregació de les Filles de Jesús

La lleidatana Esther Sanz va fer el dissabte 27 d'abril els vots perpetus per la Congregació de les Filles de Jesús en una celebració a Salamanca, ciutat a on està destinada. Durant l'acte, Sanz va rebre una aliança com a signe de la crida de Déu i per a viure sempre en amor i fidelitat a Crist. Des d'aquest moment, Sanz ja queda plenament incorporada a la Congregació.

El nou orgue de la Catedral de Lleida procedeix d'una institució cultural japonesa

El nou orgue de la Catedral de Lleida, que es va començar a muntar el passat 2 de maig, és el resultat d'una donació per part de la fundació japonesa Ueno-Gauken, que el tenia instal·lat a l'Ishibashi Memorial Hall de

Tòquio. L'instrument, construït entre 1974 i 1975 per la prestigiosa casa alemanya d'orgueneria Klais Orgelbau, va arribar a la capital del Segrià després d'un llarg viatge en vaixell des del Japó fins a Barcelona passant pel canal de Suez, i del seu trasllat per carretera en tres tràilers. La previsió del Bisbat és que es pugui inaugurar –si tots els terminis de muntatge i harmonització van sobre el que està planificat– amb un concert que se celebrarà coincidint amb la festivitat de Sant Miquel, el 29 de setembre. Per a aquesta ocasió també es prepara l'edició d'un llibre commemoratiu.

L'Assemblea Diocesana veu fruits en el Pla de Pastoral i s'autoexigeix seguir treballant

L'Assemblea Diocesana del Bisbat de Lleida va reunir un any més a tota la comunitat catòlica de la diòcesi a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana per reflexionar i fer propostes de futur sota el títol “Comunitat de l'Esperança: escolta, acompanya, comparteix, prega, mira endavant”. L'assemblea anual va reunir prop de dues-centes persones entre les assistents al teatre de l'Acadèmia Mariana i una desena de participants més en connexió telemàtica, amb l'objectiu de revisar el Pla Pastoral 2020-24 a través de diverses reunions i una posterior sessió plenària per posar en comú les conclusions de la jornada. La principal conclusió va ser posar de manifest que el Pla de Pastoral 2020-24 va donant fruits, però també l'autoexigència de continuar treballant amb la participació activa dels laics per poder anar més lluny.

La Catedral celebra els 243 anys de la seva consagració

La Catedral Nova de Lleida va celebrar el passat 28 de maig el 243è aniversari de la seva consagració al 1781. Amb motiu d'aquesta efemèride, es va celebrar una eucaristia a les 11 del matí presidida pel bisbe Salvador en què s'ha donat gràcies per aquests anys d'un temple que va succeir la Seu Vella com a catedral de la diòcesi, després que Felip V la convertís en caserna militar després de la guerra de successió. En la seva homilia, el bisbe Salvador va demanar als fidels “ser pedres vives de l'Església”, i no pensar només en l'Església com les pedres que conformen els edificis on es reuneix la comunitat, sinó en la comunitat mateixa.

Ordenat prevere el frare caputxí de Castellldans Òscar Bernaus

El frare caputxí Òscar Bernaus Griñó, fill de Castellldans (Les Garrigues), ha estat ordenat prevere al convent de la Visitació dels caputxins

d'Arenys de Mar, de mans del bisbe auxiliar de Barcelona, David Abadias. Entre els sacerdots concelebrants, hi havia exrectors de Castelldans, com mossèn Santiago Mataix i mossèn Lucas Evung. A la celebració Eucarística d'ordenació, fra Òscar va estar acompanyat pels seus pares, germans i familiars més directes, així com una bona representació de convilatans del seu poble, que van viatjar des de les Garrigues fins a Arenys de Mar amb una autocar fletat per l'ocasió i diversos vehicles particulars.

Ordenat prevere el jesuïta lleidatà José Luis Olea

El jesuïta lleidatà José Luis Olea Alarcón va ser ordenat sacerdot el dissabte 8 de juny juntament amb altres quatre jesuïtes. La cerimònia, presidida pel cardenal arquebisbe de la diòcesi madrilenyà, José Cobo, es va celebrar a la parròquia jesuïta de San Francisco de Borja. Dies abans de ser ordenat, José Luis Olea compartia les seves reflexions sobre el significat personal del sacerdoci i el sintetitzava en la paraula festa, “perquè vinculo molt el sacerdoci a la paràbola del pare bo” i a la festa que celebra és quan torna el fill pròdig.

Inaugurada la restauració de l'altar de la Moreneta

Els fidels i devots de la Mare de Déu de Montserrat van poder veure el resultat de la restauració de l'altar de la Moreneta de la Catedral de Lleida, que va ser inaugurat i beneït aquest diumenge, 16 de juny, recuperant així el seu antic esplendor. El bisbe Salvador, acompanyat pel monjo de Montserrat i rector de la basílica, el P. Joan M. Mayol, va presidir l'Eucaristia, solemnitzada pel Petit Cor de la catedral.

Els sacerdots de la diòcesi tanquen el curs amb una visita a Tortosa

Un grup de sacerdots de la diòcesi de Lleida, acompanyats pel bisbe Salvador, van desplaçar-se a Tortosa on van compartir una jornada lúdica i de pregària que, com cada any al mes de juny, serveix per tancar el curs ordinari dels capellans lleidatans. En aquesta ocasió van poder compartir l'experiència amb sacerdots de la diòcesi d'Urgell i el seu arquebisbe, Joan-Enric Vives, i un nombrós grup de l'arquebisbat de Tarragona. Entre altres activitats, van poder visitar el jaciment arqueològic Tortosa Cota 0, que conserva restes de les èpoques romana, visigoda i andalusina al subsòl de la plaça de la Catedral, de la mà de l'historiador Oriol Segarra. Després, van visitar els Reials Col·legis de Sant Lluís i Sant Domènec, reconegut edifici

renaixentista que acull l'Arxiu Històric Comarcal de les Terres de l'Ebre; i la catedral de Santa Maria, amb l'obligada visita a la capella de la Mare de Déu de la Cinta. Després de dinar, encara van pujar fins a la Suda per veure una panoràmica de la ciutat i la coberta de la Catedral, acompanyats pel degà, mossèn Víctor Cardona.

El bisbe Salvador celebra missa a la gruta de Lourdes

El bisbe Salvador va pronunciar l'homilia de l'Eucaristia celebrada a la gruta del santuari de Lourdes dins el programa previst en el 38è Pelegrinatge Diocesà organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i que va portar unes 780 persones de Lleida, moltes d'elles amb malalties i amb discapacitats. La missa va ser presidida pel bisbe de Tortosa, Sergi Gordo, i concelebrada pel cardenal Omella i el bisbe auxiliar de Barcelona, David Abadas, i també hi van participar fidels de les Hospitalitats de Tortosa, Terrassa, Barcelona i Sant Feliu. El bisbe Salvador també va tenir una trobada amb els malalts lleidatans al menjador.

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

Després de Nadal

7 de gener de 2024

Estimats diocesans:

Aquest diumenge, festa del Baptisme del Senyor, tanca l'entranyable temps de Nadal i comença l'anomenat temps ordinari en el qual els cristians no oblidem la nostra preocupació per continuar vivint amb autenticitat el gran regal de la fe. Però a tot final correspon una acció de gràcies. En primer lloc, a Déu, per concedir-nos un temps de lloança i gratitud en l'àmbit personal, familiar i comunitari. La nostra missió de cristians ens convida de manera permanent a confiar en les accions de Déu en les nostres vides per servir-lo millor i ajudar les persones del nostre entorn en la seva cerca de felicitat.

En segon lloc, vull donar gràcies a totes les institucions catòliques, parròquies, comunitats religioses, col·legis, moviments apostòlics pel seu interès per mostrar i viure l'ambient nadalenc: alegria, actes litúrgics ben preparats, insistència a compartir amb els necessitats, exquisida atenció cap als nens i adolescents, tracte amable amb tots els qui viuen en solitud, participació en campanyes solidàries...

Vull reconèixer, molt especialment, el joïós esforç de les famílies per mantenir els petits costums i la immensa tradició de Nadal, des de l'assistència a les celebracions parroquials fins als menjars familiars, on es barreja el record i l'oració pels qui no hi són amb l'alegria dels presents; des dels guarniments i els "pessebres" casolans fins als regals del dia de Reis. Que no ens arrossegui la febre consumista i secularitzadora d'aquests moments en què sembla que celebrar Nadal està passat de moda i la seva representació s'amaga d'una manera vergonyant.

Hi ha una institució a la nostra ciutat, l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, que mereix la gratitud de tothom per les seves iniciatives, cada any més nombroses, i per l'enorme quantitat d'hores de treball per dur a terme el programa previst, no sols durant aquest temps sinó al llarg dels mesos de l'any. L'Agrupació està formada per un conjunt de socis disposats a col·laborar en qualsevol moment i per la Junta Directiva, motor de totes les actuacions i relacionada amb els estaments i autoritats locals. L'objectiu que pretenen per al temps nadalenc és doble: per una banda, viure amb coherència i autenticitat el que significa el Naixement de Jesús i, per una altra, que la ciutat, i la societat en general, no perdi externament els avisos i reclams de Nadal; per descomptat, que encara voldrien també aconseguir veure gaudir tothom en les diferents activitats centrades en Jesucrist i que no es perdin les arrels de la nostra cultura i dels nostres costums. Estan convençuts que la civilització que hem rebut i que desenvolupem amb els sabers actuals no seria la mateixa sense les manifestacions cristianes.

Aquestes festes viscudes tenen una coloració infantil tant en l'ambient familiar com als carrers, places i esdeveniments organitzats per captar la seva atenció. Per aquest motiu agraeixo la tasca de tots aquells que dediquen el seu temps a l'educació de nens, adolescents i joves en les diverses modalitats i espais, parròquies, col·legis, centres de temps lliure... Demano a Déu que els concedeixi paciència i fortalesa per atendre les seves preguntes, les seves emocions, les seves il·lusions i les seves relacions; que no perdin mai l'esperança que la nostra societat millorarà amb les noves generacions que nosaltres eduquem. Tampoc vull oblidar els educadors que enarboren com una gran bandera la seva fe en Jesucrist i la transmeten als més joves amb coratge, amb tenacitat, amb entusiasme. Ho fan amb paraules i, sobretot, amb el seu testimoniatge.

Amb el meu afecte i benedicció

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Lloeu Déu

14 de gener de 2024.

Estimats diocesans:

Segurament, la festa de sant Antoni Abat ens porta a una reflexió sincera i profunda de les relacions que l'ésser humà té amb la natura on els animals, les plantes i la terra en general l'ajuden a sobreviure i a aprofitar-se de forma equilibrada de tots els recursos al seu abast. Els cristians creiem que tot això ha estat creat per Déu i que ho ha posat a disposició de l'ésser humà, a qui ha fet a imatge seva com a home i dona. En aquests darrers anys s'insisteix en la importància de mantenir els recursos naturals d'una manera continuada perquè les futures generacions gaudeixin, com nosaltres ho estem fent, de tots els béns de l'entorn. S'ha aconseguit amb molt esforç que tots els països manifestin una sensibilitat especial per tenir cura de l'anomenada "casa comuna". Moltes trobades internacionals, molts documents i moltes iniciatives ecològiques ens han ajudat a canviar el signe de las preocupacions sobre la natura o la creació. Ens en congratulem i ens comprometem a participar-hi a nivell personal i familiar per facilitar aquest beneficiós projecte que acabarà afavorint a tots els països.

Haureu sentit parlar de dos documents recents sobre aquest important tema que ha publicat el papa Francesc. L'encíclica *Laudato Si*, de l'any 2015, i l'exhortació apostòlica *Laudate Deum*, del passat mes d'octubre. Les dues es complementen, donen orientacions precises sobre la cura de

la casa comuna i ens ajuden a millorar la sensibilitat envers a tot el que ha estat creat. Ens sentim acompanyats per l'exemple d'alguns sants que, al llarg de la història ens han mostrat el millor rostre de la preocupació pels regals de Déu. El Papa tria sant Francesc d'Assís com a inspirador de les seves reflexions. Nosaltres hi afegim a sant Antoni Abat, que va viure al segle IV i que, des de sempre, ha gaudit d'una gran popularitat per la seva estima als animals i per la seva preferència per viure en harmonia amb l'entorn natural.

La molt concorreguda celebració de l'Eucaristia del matí del dia 17 de gener i la popular benedicció d'animals el dissabte 20 a l'oratori de La Sang, són una mostra de l'estimació que senten molts devots pel sant i la concordança de sentiments que inspira la seva proximitat a tots els éssers creats. També en moltes altres parròquies. És una festa amb un protagonisme especial dels grups humans que tenen cura i viuen del camp, tan nombrosos i fonamentals a les nostres terres; dels que dediquen el seu temps a la ramaderia i a les granges per al servei de tots; dels que s'acompanyen d'animals domèstics. Tots ells mereixen avui les nostres pregàries i els nostres desigs d'un futur millor per a la seva activitat agrícola i ramadera. És certa aquella afirmació que diu que res del que és humà li és aliè al cristià. Per això l'Església ens ofereix constantment la seva reflexió i les seves orientacions per a totes les realitzacions i motivacions que desenvolupa el gènere humà en les seves múltiples facetes.

Així comença l'escrit del papa Francesc: "Lloem a Déu per totes les seves criatures. Aquesta era la invitació que feia sant Francesc d'Assís amb la seva vida, amb els seus càntics, amb els seus gestos. Així recollia la proposta dels salms de la Bíblia i reproduïa la sensibilitat de Jesús davant les criatures del seu Pare". I al número 28 d'aquest escrit hi llegim: "Necessitem repensar entre tots la qüestió del poder humà, quin és el seu sentit, quins són els seus límits... perquè podem convertir-nos en éssers altament peril·losos", amb una recomanació expressa: "Invito a cadascú a acompanyar aquest camí de reconciliació amb el món que ens acull, i a embellir-lo amb les aportacions pròpies, perquè aquest afany està relacionat amb la dignitat personal i amb els grans valors".

Que sant Antoni, Abat, ens ajudi a tots i ens protegeixi, especialment als que viuen d'una forma directa dels béns de la creació.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La proximitat de la paraula de Déu

21 de gener de 2024

Estimats diocesans:

Durant els últims anys s'ha intensificat entre les comunitats catòliques la recomanació de llegir i escoltar la Paraula de Déu. De fet, sempre s'ha estimulat la seva lectura per la importància radical que l'estudi dels llibres bíblics ha tingut en la història. Però, acceptant aquest segon aspecte, vull remarcar la primera afirmació, que podeu comprovar amb la gran quantitat d'iniciatives de la nostra diòcesi que s'han creat en parròquies, centres educatius o en la reflexió a l'interior de grups apostòlics: explicacions d'experts biblistes, cursos de lectura de la Bíblia, cursets de formació de catequistes, programes de l'assignatura de religió, edició de llibres i estudis sobre la Bíblia... Molts lectors heu participat amb plaer en algunes d'aquestes activitats. Us animo a continuar per aquest camí o a començar aquesta culta trajectòria que us omplirà de satisfacció, de saviesa i d'espiritualitat. Tots sabeu que el Concili Vaticà II (1963-65), recollint l'impuls dels anteriors concilis de Trento i del Vaticà I, dedica una de les tres Constitucions a la Paraula de Déu. Les altres van ser sobre l'Església, sobre la Litúrgia i sobre l'Església en el món actual. Hi ha molts altres documents que van ser aprovats pel conjunt dels bisbes sota la presidència del Papa, però ara m'interessa assenyalar l'esmentada Constitució, d'on prenc la cita següent: "Així doncs, aquesta Sagrada Tradició i la Sagrada Escripura, d'un Testament i l'altre, són com el mirall en el qual l'Església, pelegrina en la terra, contempla Déu, de qui tot ho rep, fins al dia en què sigui conduït a veure'l cara a cara tal com és" (Núm. 7).

En aquests dies coincideixen dues propostes amb la mateixa finalitat. Una, la del papa Francesc, que ha instituït el tercer diumenge del temps ordinari –enguany, el 21 de gener– com el de la Paraula de Déu. Una altra, la dels bisbes amb seu a Catalunya, que han acceptat el suggeriment de l'Associació Bíblica de dedicar una setmana completa a la Bíblia i que porta duent-se a terme els últims anys amb molt de profit. Es va programar cap a mitjan novembre amb l'objectiu de preparar de forma adequada el temps de l'Advent. Des de l'any 2019 s'han unificat ambdues propostes redoblant, encara més, l'anunci de la importància de la Paraula en la vida cristiana.

En la proposta dels bisbes es programen diverses activitats a cada diòcesi, obertes a tots els sectors socials. A la nostra, convidem tothom a l'acte del pròxim dia 25, a les 6 de la tarda, a l'església de S. Llorenç, per participar en una lectura bíblico-artística del retaule de S. Pere.

La proposta del Papa consta d'un cartell, un missatge orientatiu sobre l'esmentada Jornada, una invitació a l'estudi, una reflexió i una oració de la Paraula; i ens ofereix un lema que resumeix el sentit d'aquest tema per

a aquest any, tret de l'evangelista sant Joan, que posa en boca del Senyor: "Manteniu-vos fermes en la meua paraula" (Jo 8,31). És una frase, gairebé un mandat, a fi que tot seguidor seu pugui quedar-se dins d'ella i guardar-la i complir-la alhora, ja que aquesta Paraula orienta i fonamenta la seva vida personal i comunitària. Per a això cal que el cristià li sigui propera físicament però, sobretot, interiorment, perquè li concedeixi la fortalesa d'identificar-se amb Ell i convertir-se a la bondat, a la lloança, a la justícia, a la transparència, a l'autenticitat.

Aquesta reflexió m'empeny a demanar-vos pregàries per la unitat de tots els cristians. Cada any, del 18 al 25 de gener, els cristians de la Reforma, els de l'Ortodòxia i els Catòlics celebrem l'Octavari per a la unitat, i posem el nostre esforç a suplicar la gràcia de Déu per aconseguir-la. A la nostra diòcesi la tenim programada a la parròquia de sant Pere. La Paraula de Déu és un factor imprescindible per afavorir la desitjada unió.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La gent gran i els religiosos

28 de gener de 2024

Estimats diocesans:

El divendres, 2 de febrer, els cristians celebrem una festa entranyable i popular, la Candelera. Molts encara recordem el repartiment de candeles a les misses de les nostres parròquies i els sacerdots explicant el significat de la llum que projecten quan les encenem. Aquest signe de les espelmes també es vincula a la corona d'Advent i, sobretot, al ciri pasqual la llum del qual il·lumina tota l'assemblea que participa en la nit de la Pasqua: la referència a Crist, llum del món, és obligada i central en la vida cristiana. Il·luminats per Crist podem caminar amb seguretat buscant com fer el bé que Ell ens marca i com evitar el mal que ens posa en alerta.

La Candelera és la festa de la Presentació de l'Infant Jesús al temple. Acompanyat de Maria i Josep, mostrava públicament la seva consagració a la missió que li havia encomanat el seu Pare. Al temple es va trobar dos ancians, Simeó i Anna, que el van reconèixer i van agrair a Déu haver contemplat el rostre del Nen i haver culminat les expectatives de les seves vides.

En aquesta data els membres de la Vida Consagrada i els ancians s'alegren i commemoren la seva festa anual perquè, els primers, se senten

identificats amb l'acte del Senyor i, els segons, volen fer seves les paraules dels ancians Anna i Simeó davant de Jesús a l'entrada del temple.

A la nostra diòcesi comptem amb comunitats i grups de les dues realitats pastorals que pretenen donar a conèixer a la societat la seva vivència d'acord amb els valors evangèlics i donar gràcies per una vida plena de la presència de Déu, que discorre amb moltes alegries i amb algunes dificultats. El treball, la família, el compromís eclesial, les relacions humanes, la participació ciutadana són motius suficients per agrair el regal de l'existència. Un regal que, amb les qualitats i limitacions personals, es posa a disposició de tothom per ajudar a construir una societat més justa i solidària. Els catòlics, moguts per la fe en el Senyor, estem cridats a millorar el nostre món i a oferir el missatge de bondat i de pau que neix de l'evangeli. El compromís social i l'oferta de salvació són les dues parts d'una mateixa realitat en què hem nascut, crescut i participat amb la resta d'amics i coneguts. Els indiferents o els qui no professen la nostra fe poden i han de demanar-nos sempre un testimoniatge coherent i, al mateix temps, mostrar respecte i alegria per compartir amb nosaltres la solució als problemes que planteja diàriament la societat en tots els àmbits: l'educatiu, el sanitari, l'esportiu o el cultural.

Els membres de les comunitats de religiosos disseminades per tota la geografia diocesana solen actuar segons aquest tarannà; i també els grups de Vida Creixent, moviment apostòlic de l'Església catòlica que, després d'una llarga vida, mantenen la fe i treballen per transmetre-la a la seva família. És de justícia que celebrin la seva festa i que tots reconeguem la seva contribució a la convivència i a l'entesa entre els diferents grups socials. Són portadors d'experiència, de saviesa i de relació comunitària que beneficia el conjunt de la societat. Manifesten "qualcom" distintiu que mou la seva vida omplint-la de sentit i d'entusiasme: és la fe en Jesucrist, que uns han concretat en la seva marxa a missions, o en l'educació, o en l'atenció als més desposseïts i marginats; i altres, ja molt grans, a dipositar en el cor de fills i nets l'amor de Déu que han rebut des de la infantesa.

Tots plegats han ajudat a l'elaboració de l'actual Pla Pastoral (2020-2024) amb el desenvolupament d'unes actituds personals que convenia conrear, com la contemplació i l'escolta, la fidelitat als compromisos, la humilitat i la senzillesa en el parlar i en l'escoltar, l'estil de vida comunitari i participatiu, l'estar sempre en servei, tenir disponibilitat i ser responsable.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La campanya de Mans unides

4 de febrer de 2024

Estimats diocesans:

Avui dia, en la nostra societat, constatem, sovint amb sorpresa, la rapidesa o la immediatesa de la comunicació dels esdeveniments que afecten el món sencer. També ens passa amb els fets que repetim, perquè la finalitat de la seva motivació és permanent, com és el cas de les festes patronals i romiatges o, fins i tot, dels concerts i actes esportius. Davant d'aquestes notícies anuals el nostre ànim sol desentendre-se'n o, per contra, alegrar-se'n, mostrant complicitat i afecte. El missatge que volen comunicar ens pot resultar atractiu o el podem rebutjar per rutinari; som capaços d'una actitud i de la contrària.

Faig aquesta breu introducció davant la campanya que cada any ens presenta l'organització catòlica MANS UNIDES, que sempre acostuma a encertar en el seu plantejament per complir amb les seves finalitats. Tots coneixeu el naixement d'aquesta organització: un grup de dones d'Acció catòlica va voler aportar el seu treball personal per lluitar contra la fam al món i es va constituir en Associació. Han passat seixanta-tres anys d'aquell esdeveniment. Ens recorden i ens repeteixen que l'objectiu de la seva intuïció roman encara, malauradament, en l'actualitat, i que el seu impuls inicial respon a les exigències que neixen de les paraules i gestos de Jesús tal com ens narren els evangelis. Aquelles fundadores i els actuals grups de treball ens demanen el mateix: que els ajudem cada any a alleugerir aquesta realitat i que ens comprometem amb la nostra dedicació voluntària a l'organització, oberta a dones i homes, amb les nostres oracions i amb l'aportació econòmica que cadascú consideri oportuna.

Crec que Mans Unides i la seva campanya anual són prou atractives per a tothom i susciten una enorme empatia en tots els sectors socials. El seu objectiu és aconseguir una ajuda cada vegada més gran per a una gran part de població mundial que passa fam i no té prou capacitat per fer-se sentir en els països desenvolupats i rics del planeta. Les persones que la formen –més del 95% són voluntaris– tenen una marcada empremta eclesial. És, com diuen els seus estatuts, una Associació Pública de Fidels d'àmbit nacional, erigida en persona jurídica pública, d'acord amb el Dret Canònic, per la Conferència Episcopal Espanyola (novembre de 1978). És l'Associació de l'Església catòlica a Espanya per a l'ajuda, promoció i desenvolupament als països en vies de desenvolupament. És, a més, una Organització No Governamental per al Desenvolupament (ONGD) i té personalitat jurídica pròpia, tant canònica com civil. Sorprèn molt agradablement l'acceptació i l'admiració que rep, sobretot dels grups de l'àmbit sociocaritatiu, que en

reconeixen la seva tasca. Us cito l'article 5 dels seus Estatuts que parla dels seus fins: "El fi de Mans Unides és la lluita contra la fam i les causes que la provoquen, de manera que la persona sigui 'capaç de ser per si mateixa agent responsable de la seva millora material, del seu progrés moral i del seu desenvolupament espiritual (Encíclica del papa sant Pau VI, *Populorum Progressio*, núm. 34')"

Acabo amb el lema de la campanya: **L'efecte ésser humà. L'única espècie capaç de canviar el planeta.** Als cartells que veureu per tot arreu hi ha dos colors i dos tipus de lletra: una, descrivint la realitat, i l'altra alertant que la nostra participació individual pot canviar a millor el món que ens envolta perquè tothom pugui viure amb la dignitat que el creador del planeta desitja. El color marró de la terra ens recorda l'espai que podem canviar i el blau de l'esperança a la imatge del cel que ens espera.

La nostra immensa gratitud cap a tots aquells que expressen amb fets i paraules el seu amor a tots els éssers humans. Ho fem des de la fe en Jesucrist.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els malalts i la Quaresma

11 de febrer de 2024

Estimats diocesans,

Tots els cristians estem cridats a celebrar i viure el temps de Quaresma, un període de preparació per a la gran festa de la Pasqua del Senyor Jesús. També els malalts, que dins de la seva situació complexa, participen del sentir de l'Església al ritme dels temps litúrgics. Ningú no s'ha de sentir exclòs de les festes ni buscar arguments per desentendre-se'n. Certament, les circumstàncies personals o familiars condicionen la percepció sobre els esdeveniments que toca viure. No és el mateix viure un Nadal o una Setmana Santa en un hospital que en la preparació d'un casament d'un familiar o conegut; estar a l'atur o tenir un confort professional o laboral acceptable. Condicionar no significa anul·lar la nostra responsabilitat religiosa. Tots sabem que la fe no és un afegit, sinó que penetra fins al més profund del nostre ésser i, més encara, ens ajuda a buscar coherència de vida i a evitar excessos en un sentit o altre apel·lant a la crida a la conversió.

Relaciono aquestes dues realitats perquè coincideixen aquest diumenge la festa dels malalts, amb motiu de la celebració de la Mare de Déu de Lourdes,

i l'inici de la Quaresma el pròxim dia 14, el conegut Dimecres de Cendra. Condió personal i situació temporal són els elements que em permeten fer una reflexió vàlida per a mi i per a aquells que la llegeixin o escoltin.

Parlem en primer lloc del temps de Quaresma. Prepara la festa central de l'any cristià: la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist, durant quaranta dies escoltant la Paraula de Déu, celebrant els sagraments i participant en l'activitat caritativa de la comunitat eclesial. És una Quaresma diferent d'altres anys perquè alguna cosa ha canviat en la nostra existència. Fugim de la rutina o la repetició inconscient i intentem donar a aquest temps la possibilitat d'examinar la pròpia vida i, amb la conversió, purificar allò que és negatiu i caminar per la senda que marquen les paraules de Jesucrist. Això és tan important que ja les lectures bíbliques del pròxim dimecres ens animen a viure amb autenticitat la pregària, el dejuni i l'almoia; a practicar-les de manera constant, però sense fanfarroneries publicitàries ni aparents davant dels altres, sinó amb la convicció absoluta de complir en la nostra vida els manaments de Crist. És un camí que relaciona el nostre ser (dejuni), la nostra relació amb els altres (almoia) i la nostra relació amb Déu (pregària). Tot plegat de manera simultània, entrellaçant els tres àmbits i aprofundint cada dia més i millor en els aspectes que ens ajuden a créixer, a buscar Déu i a servir els nostres germans.

Parlem també dels malalts. La comunitat eclesial treballa amb intensitat per atendre els malalts i les seves famílies durant tot l'any en la seva activitat ordinària. Però té dues dates especialment significatives: la festa de la Mare de Déu de Lourdes i la Jornada del Malalt el sisè diumenge de Pasqua. Ens fixem ara en la primera per la gran devoció que manifesten molts malalts i familiars quan acudeixen en nombrosos pelegrinatges a aquesta localitat del sud de França per demanar la intercessió de la Mare de Déu. A la nostra diòcesi comptem amb la institució de l'Hospitalitat de Lourdes, amb una Junta Directiva i membres voluntaris que amb entusiasme i generositat mantenen la proximitat amb els malalts i l'organització dels pelegrinatges, així com el record, els dies 11 de cada mes, d'una celebració a la Casa de l'Església. També comptem amb la Delegació de la Pastoral de la Salut, que coordina l'atenció als malalts als centres hospitalaris i als diversos grups d'aquest sector pastoral que abunden en moltes parròquies. No podem oblidar la nostra gratitud als sanitaris i professionals que actuen en aquest món de la malaltia amb un desvetllament admirable i gran dedicació. Temps de COVID, ara preocupació per la salut mental i sempre cuidant malalts i familiars.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Una reflexió respectuosa

18 de febrer de 2024

Estimats diocesans:

La responsabilitat que m'he imposat d'escriure una reflexió per a oients i lectors, moltes vegades desconeguts, em produeix a cops una gran preocupació. El mateix text és publicat en el **Full Dominical** i, agraïnt la seva amabilitat, en els dos diaris de paper de la nostra ciutat. Els lectors del primer mitjà són, generalment, els col·laboradors i responsables de les nostres parròquies i comunitats que, sovint, em fan arribar els seus suggeriments i participen, en l'essencial, de la mateixa sensibilitat eclesial. Els lectors dels diaris tenen una variadíssima gamma d'opinions i afectes, amb parers que estaran d'acord amb els meus criteris i d'altres que seran lluny de la meua exposició. No negaré a ningú la seva radical llibertat per emetre un judici sobre qüestions de religió i d'Església, sobre afirmacions polítiques, socials i culturals o sobre altres mil posicionaments davant de fets passats o actuals. La pluralitat d'opinions és una constatació evident d'una societat oberta i democràtica; cal, però, respectar-les i, sobretot, exercir la defensa de la dignitat de la persona en totes les seves dimensions. Els cristians, encara avui, en molts països, reben massa atacs a causa de la seva fe.

Com he dit en altres ocasions les meves reflexions tenen tres preten-sions: informar dels assumptes que desenvolupa l'Església en els seus molts vessants (educatiu, assistencial, cultural o religiós); formar segons els criteris que neixen de l'evangeli, que és una obligació inexcusable per a tot bisbe i que són d'obligat compliment per als responsables eclesials i per a tots els qui ha d'acompanyar; i, finalment, presentar amb amabilitat i transparència la veritat de Jesucrist a aquells que són indiferents, han rebutjat la fe o se n'han cansat. La reflexió d'avui s'inclina per la formació en actituds i en valors. En aquest cas el diàleg és sempre fonamental per a la convivència i el respecte mutu. Per dialogar cal sempre l'exercici de saber escoltar, saber parlar i saber respectar les opinions alienes.

Tot això ve al cas perquè observo en el nostre entorn una repetida utilització de grans paraules que expressen els més bells conceptes (llibertat, respecte, fraternitat, justícia, pau...) en contrast amb una clara incoherència en no aplicar-les a la vida concreta de cada dia. Començant per tots aquells que presumeixen de ser respectuosos i dialogants. Tracten amb cura el seu grup, però acusen amb duresa i, a vegades, amb mentides o sense proves concloents, els seus oponents. Per poca cosa acusem els altres d'alguna fòbia de moda i per molt més tractem de justificar aquesta actuació en els nostres. Els altres són racistes, inquisidors, intolerants...; els nostres són acollidors, afectuosos i comprensius davant de qualsevol situació proble-

màtica. Si no trenquem aquesta dinàmica difícilment aconseguirem una convivència sana i pacífica.

Els catòlics no podem quedar-nos en la queixa permanent sobre el que veiem en el nostre entorn ni en la paràlisi d'actuacions per no molestar ningú. Crec que estem obligats a treballar activament per assolir una bona comunicació amb tothom, seguint el camí traçat per Jesucrist, i impulsar moments i mitjans de comunió. Sempre hi haurà problemes i dificultats en la nostra societat i la seva solució pot ser diversa, fins i tot contraposada, a la presentada per uns altres. Però hem de fer servir sempre arguments, raons, propostes..., i sempre de manera respectuosa, sense insults ni desqualificacions personals. Sense imposar el silenci dels altres ni pretendre ser els amos de la veritat absoluta. I això davant de situacions contingents que poden variar. El que no pot canviar davant de cada circumstància, segons els propis gustos o interessos, són les conviccions morals i polítiques, o les de la nostra fe.

Amb el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'Església en l'educació

25 de febrer de 1924

Estimats diocesans:

Aquest dissabte, 24 de febrer, se celebra un congrés a Madrid promogut per la Conferència Episcopal Espanyola, amb un títol molt expressiu: **“L'església en l'educació. Presència i compromís”**. És un tema realment important en la societat d'avui i una preocupació constant de l'Església catòlica al llarg dels segles. La invitació a participar-hi ha estat molt àmplia, adreçada als professionals i interessats de totes les diòcesis que treballen en qualsevol etapa educativa, tant en l'educació reglada que s'imparteix als centres escolars com en l'educació no formal.

Segons les notícies que m'arriben els participants s'acosten al miler i representen tots els sectors educatius: col·legis, professorat de religió, professorat cristià, centres d'educació especial, centres de formació professional, universitats i centres universitaris, col·legis majors i residències universitàries, educació no formal, voluntariat, temps lliure i altres projectes culturals parròquia-família-escola. En cadascun dels sectors esmentats hi ha una ponència o una taula rodona, deixant un espai d'intervenció activa dels presents.

Hi ha tres ponències principals a càrrec del cardenal José Tolentino, Prefecte del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació; Fernando Reimers, de la Universitat de Harvard; i Consuelo Flecha, catedràtica emèrita d'Història de l'Educació de la Universitat de Sevilla.

Em sembla important assenyalar, com sap tothom, la preocupació de l'Església per l'educació, i a la qual han dedicat la seva vida milers de persones mogudes per la fe en Jesucrist i per l'amor als seus germans, donant-los la possibilitat d'obrir-se a la cultura i aconseguir major autonomia i llibertat, sempre dins del respecte als altres i de l'enfortiment de la pròpia fe. És admirable l'obra educativa de l'Església en el passat i en el present; per això s'enumeren, sense vanaglòria, tants èxits i aportacions al desenvolupament social. També està oberta al futur i molts estudiosos pensen que la labor de l'Església té moltes coses –i molt bones– a aportar. D'aquí neix la segona part del títol del Congrés, “Presència i compromís”, que pretén constatar la realitat a la qual opten milers de persones en l'actualitat i la constant renovació que fan les institucions perquè la seva aposta beneficiï més gent i, en conseqüència, afavoreixi la societat en general.

Fa unes setmanes hi va haver a la ciutat de Lleida una trobada de professors de l'escola concertada de tota la província. Un elevat percentatge de la mateixa pertany a l'escola catòlica, amb una implantació notable a la nostra diòcesi. Les altres diòcesis germanes, la d'Urgell i la de Solsona, també hi són comptades en les xifres finals i, en general, podem dir que més d'un terç de la població escolar està situada en aquest àmbit. Això obliga tots els catòlics a agrair l'esforç que fan aquestes institucions educatives, a col·laborar en totes les iniciatives que ens demanin i a demanar a Déu que ens ajudi a educar amb l'empremta de l'Evangeli. La missió no és només fer bons professionals i esplèndids ciutadans pel futur, sinó també autèntics cristians que segueixin les petjades de Jesucrist en tots els àmbits de la seva vida personal, laboral i social. El missatge cristià impulsa una mentalitat nova en les relacions humanes tot esperant que la cerca de la Veritat il·lusioni el nostre món.

Un últim consell: que la matèria de religió, contemplada en els plans educatius, sigui triada pels pares o pels alumnes; ben segur que això afavorirà la seva formació integral. Ja s'han explicat a bastament les raons psicològiques, sociològiques, culturals i històriques de la seva importància educativa.

Amb la meua benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Quaresma, camí de reflexió

3 de març de 2024

Estimats diocesans:

La reflexió que us donava a conèixer el passat 11 de febrer combinava l'inici del temps de Quaresma amb la jornada dels malalts. El motiu era clar: l'inici de la Quaresma coincidia amb el Dimecres de Cendra (14 de febrer) i la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes del mateix diumenge dia 11, amb la referència als malalts, que tanta devoció professen a aquesta advocació.

Reprenc avui el mateix tema, a la meitat del camí de la preparació personal i comunitària de la Pasqua del Senyor. Ja han passat vint dies d'aquest temps quaresmal i els cristians valorem moltíssim la vivència personal d'aquest període de Quaresma tan significatiu, tan auster, que contrasta amb la bul·licia exterior del carnestoltes.

Tinc una altre motiu per reprendre el tema: informar i comentar el missatge del Papa per a la Quaresma d'enguany que es va fer públic el passat dia 1 de febrer, quan ja era a la impremta el meu comentari anterior. Em sembla oportú que tots nosaltres coneguem el sentir del Sant Pare que orienta i acompanya la comunitat universal en els diversos moments de l'any. És important que ens considerem part de l'Església a la qual es dirigeix la paraula del papa Francesc i que arriba al cor de tots els creients de les diverses parts del món. Per als qui no l'hàgiu llegit, us n'ofereixo unes breus referències i us convido a la seva lectura.

El títol del missatge d'aquest 2024 és ***A través del desert, Déu ens guia a la llibertat***. Comença amb la citació del llibre de l'Èxode: "Jo soc el Senyor, el teu Déu, que et vaig fer sortir d'Egipte, d'un lloc d'esclavitud". Ens recorda les paraules alliberadores que regala al poble en el seu camí pel desert malgrat les seves rebel·lies i murmurations: són els Manaments del Sinaí, que marcaran la trajectòria d'un grup humà que accepta la guia de Déu i en procura la seva cohesió. Més endavant, fa una referència al profeta Osees, que parla de la realitat del desert com a temps de gràcia. Déu educa el seu poble des del desert/austeritat perquè abandoni les seves esclavituts.

"L'èxode de l'esclavitud a la llibertat no és un camí abstracte", diu; i aconsella buscar els aspectes concrets de la vida ordinària, començant per veure la realitat i reconèixer tot allò que oprimeix els germans. Salta de l'època bíblica a la nostra perquè ens sentim interpel·lats per la gran quantitat de dificultats que viu el nostre món. Cita, per exemple, el seu viatge a Lampedusa per assenyalar la globalització de la indiferència davant del dolor humà. També ens commouen molts altres fets de l'actualitat i ens demanen un cor que sàpiga combinar els alts nivells de desenvolupament científic i cultural i la foscor de les desigualtats i conflictes.

Encara que el poble d'Israel no li demana l'alliberament, Déu pren la iniciativa per caminar al capdavant i que ningú trepitgi la dignitat de l'altre ni es neguin els vincles autèntics de fraternitat. Ell no es cansa de nosaltres i ens demana la conversió i la llibertat total. Això implica lluita, treball intens –tant personal com comunitari– i evitar les temptacions múltiples, els ídols que s'interposen en el nostre recorregut i ens desvien de l'objectiu final, que és el somni de Déu, la terra promesa cap a la qual marxem quan sortim de l'esclavitud.

El missatge acaba amb una referència a la forma sinodal de l'Església que en aquests últims anys estem redescobrint i conreant. És temps de decisions comunitàries en què tots els cristians se sentin responsables cap a l'interior de la comunitat eclesial i cap al servei de tota la societat. És molt fàcil trobar el text íntegre, ja que el teniu al web del bisbat, al de la Conferència Episcopal, al de la Santa Seu i en moltes revistes religioses que arriben a les vostres mans.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Cuidar el patrimoni de tots

10 de març de 2024

Estimats diocesans:

El patrimoni immoble que tenim a les nostres diòcesis té una importància cabdal i tots n'hem de tenir cura, de manera especial els responsables diocesans. Hem de preservar temples, ermites, santuaris... que els nostres avantpassats van construir amb el seu esforç i que van llegar per a l'ús i gaudi de les següents generacions, fins avui. No ens cansarem de repetir que la seva finalitat era el culte a Déu i la reunió de la comunitat cristiana per pregar, implorar, agrair i enfortir la mateixa fe rebuda.

Als últims anys s'ha produït una campanya en contra dels posseïdors o propietaris d'aquests immobles acusant-los d'apropiació indeguda, de no tenir gens de respecte a les normes civils i de poc interès en la seva cura i restauració. En aquests moments sembla que ha conclòs aquesta campanya que ha escandalitzat a uns i ha deixat preocupats a uns altres. Gairebé sempre apareixen notícies negatives sobre situació dels béns de la comunitat catòlica. Avui vull alçar la veu per tots aquells que van construir i cuiden el patrimoni perquè a vegades ens oblidem d'agrair la seva feina

i és tota la comunitat cristiana la més interessada a mantenir amb cura el seu patrimoni i és des d'on surten les ajudes anònimes per a tal finalitat. És cert que comptem, alhora, amb l'interès de les autoritats i dels recursos econòmics de les diverses administracions públiques; també solem donar-los gràcies per les seves ajudes efectives. Hi ha qui mostra la seva estranyesa adduint que no es pot invertir en propietats privades, però cal recordar que no hi ha res de més públic que un temple que està obert a tots aquells qui el vulguin utilitzar per a una celebració religiosa o per al gaudi de la seva singular bellesa, com passa en totes les nostres poblacions on el temple és l'edifici més representatiu i estimat pels seus habitants.

Explico tot això per elogiar, com a contrapunt, tots els que es preocupen positivament d'aquesta finalitat. També per agrair-los la seva tasca que beneficia tothom i que resulta a vegades poc reconeguda i valorada per la gran majoria de la societat, segurament per oblit o per ignorància. Avui desitjo parlar de **Catalonia Sacra**, un projecte conjunt de les deu diòcesis creat el 2012 amb la voluntat de dinamitzar el patrimoni cultural de l'Església. Fa pocs dies, el 28 de febrer, es va presentar l'Agenda d'activitats de l'any 2024 en un solemne acte al CaixaForum Macaya de Barcelona que es pot consultar en el seu web <https://www.cataloniasacra.cat>

La presentació va comptar amb una gran assistència de professionals i interessats, com també amb els responsables diocesans i els seus equips de treball. És impressionant constatar la gran quantitat d'activitats proposades en les diverses demarcacions diocesanes i l'excel·lent resultat que atresoren per la seva nombrosa assistència de públic divers. Tothom acaba agraint la feina en general i elogiant el fet concret que han protagonitzat descobrint un edifici singular o un estil artístic determinat. Se sorprenen al mateix temps de tot el molt i bo que tenim i que estem obligats a restaurar i conservar.

Els responsables diocesans vam voler donar a aquesta presentació la importància merescuda, i per això vam convidar el cardenal **José Tolentino Mendoza**, prefecte del Dicasteri per a la Cultura i l'Educació. És un eminent intel·lectual portuguès que ha reflexionat molt sobre la cultura i l'evangelització, que ha ocupat càrrecs de responsabilitat en diversos organismes vaticans i que té una gran obra escrita, admirada per tota mena d'intel·lectuals i pensadors. La seva aportació va ser una espècie de resposta-reflexió a un qüestionari sobre cultura i patrimoni que li havia estat lliurat uns dies abans. Va haver-hi moltes preguntes i excel·lents respostes.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia del Seminari

17 de març de 2024

Estimats diocesans:

Hi ha realitats i situacions que provoquen a l'ésser humà diverses emocions, com estranyesa, repulsa, adhesió, dolor o alegria, i són fàcils d'identificar perquè causen molts problemes socials. Qualsevol de nosaltres podria fer una relació d'allò que passa al nostre voltant i que ens omple de preocupació: les guerres, la fam, les desigualtats, el tràfic de persones, el maltractament de les dones, la sequera, les migracions i un llarg etcètera.

Els cristians acudim a Déu per sol·licitar ajuda davant d'aquestes problemàtiques i poder trobar una solució acceptable i beneficiosa o, almenys, per mitigar-ne les conseqüències perverses: fa unes setmanes que els bisbes demanàvem oracions per la pluja; constantment preguem per la pau i la fi de les guerres; hi ha jornades sobre els migrants i els malalts; fem campanyes de treball i formació sobre els abusos a menors i sobre l'aprofundiment del temps lliure en la joventut. Aquesta mena de recordatoris no són una cosa extraordinària en la vida dels cristians, que comptem amb Déu davant de qualsevol esdeveniment i busquem sempre el benefici de tothom. És cert, però, que les oracions no són repeticions de fórmules màgiques sinó confiança en Déu i compromís personal davant el problema.

A l'interior de l'Església també hi ha situacions que ens obliguen a demanar l'ajuda de Déu. És el cas d'aquest diumenge, que pregarem pel Seminari, pels seus formadors, pels seminaristes i per tots aquells amb responsabilitat directa en aquesta institució. L'oració cristiana és una autèntica comunicació, d'anada i tornada, on escoltem, parlem i demanem, lloem Déu i li donem gràcies. Els interlocutors són el mateix Déu i l'ésser humà que estableixen una relació fluida en què l'obediència del segon i l'amor i respecte dels dos tanquen una meravellosa unió de sentiments que permet una coherència en la vida, que és fonamental per acomplir el designi del Creador. La petició no és una manera d'escapar o de paralitzar l'acció humana: demanem a Déu, però ens preguntem, tot seguit, quin és el nostre compromís concret en aquesta petició posada a les mans divines.

El lema del dia del Seminari d'enguany és **"Pare, envia'ns pastors"**. És una oració de petició, perquè hi estem d'acord i volem que es faci realitat el contingut de l'expressió; i perquè necessitem pastors per a les nostres comunitats. Tots hem de donar suport a una pastoral vocacional autèntica que animi els joves a posar-se al servei de la comunitat com a pastors que escolten, que acompanyen, que ensenyen, que promouen la santificació de tothom.

A més de la petició a Déu, que demostra la nostra confiança i anteposa la seva gràcia als sentiments humans, és important recordar la responsabilitat que tenim amb el Seminari. Cadascú, segons la seva missió eclesial, hi tindrà major o menor proximitat, però tots els membres del Poble de Déu són conscients del seu amor i de la seva obligació cap a aquesta important institució educativa: els actuals pastors, essent autèntics testimoniatges davant de la comunitat, manifestant alegria i felicitat pel seu ministeri; les famílies, i sobretot els pares, creant un ambient on sigui fàcil per als seus fills decidir un futur ingrés al Seminari; els catequistes i professors cristians, afavorint l'estil de vida ministerial; els joves, mostrant valentia i coratge per lliurar la seva vida a aquest servei; les comunitats cristianes en general, creant espais i temps d'oració per a aquesta finalitat i valorant el servei que presten els sacerdots.

Necessitem canviar el curs de les coses i no quedar-nos paralitzats per les dificultats i mancances. Necessitem treballar units en l'important desenvolupament de la pastoral vocacional.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Prop de la Setmana Santa

24 de març de 2024

Estimats diocesans:

Els dies de Setmana Santa –Passió, Mort i Resurrecció de Jesús— tenen un significat especial per les comunitats cristianes que durant un temps han preparat els actes litúrgics, les devocions i han organitzat les processons als carrers. Això també es nota en la vida de la nostra societat que es prepara per a unes vacances curtes, uns viatges més o menys llargs i, és clar, per participar en les celebracions religioses. Tots, d'alguna manera, se submergeixen en aquest àmbit singular de característiques sagrades. Fins i tot, fugint de les aglomeracions, a molta gent agrada l'ambient i el perfum dels carrers i de les processons. Per aquest motiu torno a desitjar a tothom que posi en la pràctica diària la fidelitat i la coherència de les seves conviccions i, per descomptat, de la seva fe. No és gens estrany, això, i coincideixo amb moltes altres persones quan afirmen que la religiositat ha de començar des de l'interior de l'ésser humà, encara que l'extern és complementari i, alhora, necessari.

Els dies previs a aquestes celebracions les seus de les diferents germanats i confraries s'omplen de confreres enllestint els detalls dels passos, dels recorreguts i endreçant els propis vestits. Són, sobretot, laics perquè, com sabeu, hi ha els altres dos sectors, els clergues i els membres de la Vida Consagrada, que completen el conjunt del poble cristià. Lògicament, el laicat és molt més nombrós a l'Església, i on es nota més és, principalment, en la composició del món confrare. Hi ha un consiliari, però també desenes de socis que opinen i decideixen, perquè prèviament s'organitzen i es comprometen per complir tan bé com sigui possible les seves finalitats. En aquests moments l'Església, i el papa Francesc amb la seva iniciativa sinodal, insisteixen en la responsabilitat baptismal de tothom i busquen un major protagonisme del laicat en els diferents àmbits de la vida i missió eclesials. És essencial que els tres sectors aprofundeixin i compleixin la seva funció al servei del Poble de Déu, ja que es complementen, s'ajuden i, amb la gràcia de l'Esperit Sant, construeixen una comunitat més autèntica i creïble, més evangèlica i més oberta al servei de tothom, més corresponsable i amb decisions compartides que ens comprometen a tots.

Les associacions de fidels, com les nostres famílies, en saben molt, de convivència, i l'experimenten a cada moment en la distribució de funcions al seu interior, que es funden en l'amor, en el respecte mutu i en la llibertat individual. Seguint aquest esperit, tots els seus membres treballen a favor dels altres i del conjunt de tal manera que tots se senten participants de l'activitat ordinària. Segurament la millor imatge de la col·laboració i del servei entre diverses persones és la família. La mateixa Església també la podem considerar com la gran família dels fills de Déu. En aquest sentit, les parròquies i totes les comunitats han entrat en la participació sinodal i estan treballant en petits grups responen els qüestionaris que ens proporciona la Secretaria del Sínode. És una tasca lenta, però consistent. Cal saber escoltar, però alhora estem obligats a opinar i a donar la nostra versió dels fets; a obeir amb docilitat i a organitzar amb afecte; a comptar, en definitiva, amb tothom, aprofitant les qualitats i facultats de cadascú al servei del bé comú.

Els Consells Diocesans de la nostra comunitat han elaborat un pla d'actuació per a tots els membres i, durant aquests mesos, responen unes qüestions per enviar-les als serveis de la Conferència Episcopal, que redactarà un document perquè el Sínode del pròxim mes d'octubre sigui estudiat i debatut en presència del Papa. Us agrairia a totes les Germanats i Confraries que acol·líssiu com a mètode de treball les indicacions sinodals.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Diumenge de Pasqua

31 de març de 2024

Estimats diocesans:

És el diumenge central de tot l'any en què se celebra la Resurrecció de Jesucrist. La comunitat cristiana li ha donat sempre un significat especial amb grans mostres d'alegria. Tot és festiu en aquest dia. La festa ha estat l'expressió més repetida i il·lusionant utilitzada per tots els cristians. Cants, poemes, reunions i trobades de grups són els mitjans utilitzats per comunicar al món l'esdeveniment de la Resurrecció de Jesucrist.

Hem viscut amb intensitat les últimes hores del Senyor durant la Setmana Santa. Avui manifestem el nostre goig i esperança en la nova vida que regala el Ressuscitat.

A diumenge extraordinari, article extraordinari que estigui d'acord amb aquest dia. I ho faig amb una felicitació expressa per a tots. En anys passats us he proposat algun poema que ajudés a la reflexió personal. Avui us presento una felicitació triple que han compostat creients dels tres àmbits de la vida cristiana: la Paraula, la Litúrgia i la Caritat. Són tres textos representatius de la vida cristiana. El primer, agafat del Catecisme de l'Església Catòlica; el segon, de la pregària de la Missa de Pasqua i el tercer, un suggeriment d'un grup de Càritas, recollit d'un llibre que en aquesta època edita des de fa molts anys la institució caritativa.

“La Resurrecció del Crist és l'acompliment de les promeses de l'Antic Testament i de Jesús mateix durant la seva vida terrenal. L'expressió “segons les Escriptures” indica que la Resurrecció del Crist va complir aquestes prediccions” (Catecisme)

“Pregària: Oh, Déu, avui per mitjà del vostre Unigènit, vencedor de la mort, ens heu obert les portes de l'eternitat; feu que els qui celebrem la solemnitat de la resurrecció del Senyor, renovats pel vostre Esperit, ressuscitem en la llum de la vida”. (Missal).

“La Resurrecció no només és un esdeveniment per expressar el poder de Déu Creador. És també una manifestació de la vida que ens espera, i que per ser acceptats en aquella vida a la qual estem destinats, és indispensable aprendre a viure l'amor misericordiós de Déu, juntament amb tots els éssers humans. Aquesta nit ens situa en la paradoxa vida i mort que amb tanta freqüència recorre la nostra existència, el nostre món i ens fa caure en tristesa i alegria, en desesperació i en amor. Aquesta nit que ens recorda que després de la foscor ve la llum, que les estrelles brillen malgrat les tenebres i que l'esperança és sempre una oportunitat a la nostra vida. Com resa l'himne pasqual”. (Grup de Càritas).

Felicitacions a tothom en aquest dia tan especial. Feliç i Santa Pasqua.
Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Celebrem els Sagraments

7 d'abril de 2024

Estimats diocesans:

Durant aquest temps de Pasqua se celebren amb més assiduitat i alegria festiva els sagraments que anomenem de la iniciació cristiana. A moltes parròquies els sacerdots i catequistes preparen els sagraments del Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia perquè els qui s'acosten a rebre'ls tinguin una experiència cristiana inesborrable. Els pares també participen en la preparació i assisteixen amb convicció a les celebracions, i amplien la festa amb altres familiars i amics. Són moments intensos de la vida parroquial i familiar. L'objectiu de la comunitat cristiana se centra en l'anunci del missatge de Jesucrist i que tots puguem viure amb més coherència allò que hem après a les sessions de catequesi. Encara que els sagraments s'administren de manera ordinària durant tot l'any és en aquest temps pasqual quan hi ha una major participació comunitària.

La celebració se situa en un moment concret de la vida parroquial, però abans cal un treball previ, un període de preparació d'un temps determinat. És el que anomenem catequesi, i que es duu a terme gràcies a la feina desinteressada dels catequistes que les parròquies mantenen com un suport fonamental de la vida cristiana. Aquesta tasca exigeix la col·laboració dels pares dels infants que rebran la Primera Comunió o la Confirmació. El rector orienta i coordina aquesta acció catequètica i convoca els diferents grups per organitzar-la i per aconseguir que se sentin cridats a responsabilitzar-se de l'anunci de l'evangeli. Cada persona té una funció concreta en l'educació de la fe, però ningú no pot desentendre's de la seva participació en aquest procés educatiu. Aquí trobem l'objectiu, la intenció i el desig de tota la comunitat.

Em sembla important deixar constància de la gratitud de tota la comunitat que mereixen els catequistes, que setmanalment dediquen el seu temps a les sessions d'explicació i vivència del coneixement de Jesucrist. A més dels qui es beneficien directament d'aquest treball, també em sento doblement obligat a reconèixer i agrair aquest fonamental servei a favor de

la comunitat parroquial i diocesana. Estenc aquesta gratitud als responsables dels centres educatius i als membres dels moviments apostòlics.

Tots heu sentit més d'una vegada que la catequesi no es redueix a una memorització de conceptes i frases que, a força de repetició, aprenem en aquests moments previs a la recepció del sagrament, però que recordarem sempre. Es tracta de donar a conèixer els misteris de la fe perquè s'apregui i s'interioritzi l'**essencial** de la vida cristiana, però, com la mateixa paraula indica, cal la implicació de tota la persona, que fa servir la seva ment per comprendre, el seu cor per voler i per resar, les seves mans per actuar i els seus peus per acostar-se a l'espai sagrat on es trobarà amb Déu que se li revela i per estar prop dels germans, sobretot dels qui més sofreixen. És un aprenentatge global que relliga la complexitat de l'ésser humà i que respon a la crida de Déu, però que també exigeix la paciència dels catequistes que ajuden a descobrir i a comprometre's en el seguiment de Crist; per a ells –alguns dels quals porten molts anys de dedicació a aquesta labor i són grans especialistes en la transmissió de la fe– és una experiència molt gratificant.

A més del reconeixement i la gratitud us demano una més estreta col·laboració perquè la vida cristiana de cadascú sigui un autèntic testimoniatge de l'Evangeli. Aquesta serà la gran lliçó que podem oferir als qui viuen prop de nosaltres i desitgen buscar Déu.

Amb el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Entre tots mantenim la nostra Església

14 d'abril de 2024

Estimats diocesans:

Com cada any, a partir d'aquest mes, els ciutadans amb una determinada renda estan obligats per llei a presentar davant la Hisenda Pública la seva situació econòmica, generada durant l'any anterior, amb la finalitat de contribuir a mantenir els serveis que l'Estat s'ha compromès a sufragar. El contribuent passa comptes amb hisenda de manera efectiva amb una declaració en la qual detalla la seva aportació econòmica seguint els criteris de proporcionalitat segons els ingressos obtinguts per l'exercici de la professió i per les rendes del seu patrimoni. Hi ha un grup de ciutadans que no estan obligats a fer-la perquè els seus ingressos no arriben al mínim exigint per la llei.

A l'imprès que cada contribuent ha de formalitzar hi ha unes caselles per marcar amb una "X" la institució a la qual prefereix dedicar un petit per-

centatge dels seus impostos (0'7%) per finançar les seves activitats. Entre les caselles n'hi ha una de reservada a l'Església catòlica i n'hi ha una altra on posa "fins socials". No són exclusives, i es poden marcar ambdues. El meu prec en aquests moments és que, com més gent millor, opti per la casella de l'Església. Com a bisbe, responsable de la comunitat cristiana, em sento compromès a demanar-vos-ho perquè és un mecanisme fonamental de finançament de les nostres obres i activitats. Això té els seus avantatges i inconvenients, però, ara com ara, resulta imprescindible. De mitjana, cada contribuent aporta uns 35 euros que, multiplicats per més de vuit milions, s'aconsegueix una xifra important que es destina fonamentalment a la conservació del patrimoni, a les activitats enfocades a l'evangelització duta a terme per les diferents parròquies, a centres socials com cases d'espiritualitat, col·legis, hospitals, residències d'ancians, museus, editorials o llibreries religioses, i mitjans de comunicació social. Aquesta quantitat també sosté les activitats del culte i les persones que s'hi dediquen, els sacerdots, que engrandeixen i completen el seu lliurament permanent a una infinitat de processos d'acompanyament, d'escolta i d'atenció als més vulnerables de la societat.

Des de fa anys l'Església presenta una **memòria** anual de les activitats pastorals i socials que es desenvolupen a les parròquies, centres i diòcesis de tota Espanya. Les diòcesis de Catalunya també la presenten: el passat mes de novembre es va distribuir pertot arreu un fullet que justificava tota la gamma d'accions que el Poble de Déu realitza en el seu interior i també al servei de tota la societat. La missió de l'Església és sembrar gratuïtat i ajudar a generar agraïment; no entra en la seva voluntat exigir, perquè tampoc Déu no ho fa. El clima en el qual creixen els dons és la llibertat total. Aquest és el sentir dels catòlics: guanyem tots en la solidaritat, en aprendre a compartir i, com a resposta personal, corresponem amb la nostra aportació al sosteniment de tota la comunitat.

La corresponsabilitat que m'agradaria desitjar i impulsar és aquella que comprèn tots els instants de la vida humana. No sols els moments a l'interior de la parròquia, sinó també quan manifestem el nostre servei de caritat en bé de tothom, sense discriminació per motiu de la cultura o de la condició social i, com que seguim els mandats del Senyor, tots mereixen la nostra atenció i són per a ells els recursos de què disposem.

Agraeixo la vostra disposició, com ho feu en moltes altres ocasions. És una prova de la confiança que us mereix l'Església i els seus responsables. És una actitud mantinguda pels catòlics i per altres persones que comprenen i admiren el servei prestat. I recordeu que necessitem la vostra ajuda.

Rebeu el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Montserrat i la Mare de Déu

21 d'abril de 2024

Estimats diocesans:

Per a moltes persones, famílies i comunitats, el dia 27 d'abril és una data molt significativa del calendari. Celebrem la festa de la Mare de Déu de Montserrat, una advocació molt estimada pel poble de Déu que pelegrina per aquestes terres i que és admirada pel conjunt de Catalunya en un any especialment emotiu, sobretot per l'aniversari de la seva Confraria. A més, des de sempre, la comunitat benedictina de Montserrat té cura de la història, la devoció i el culte a la Patrona des de fa mil anys, que s'afegeix al permanent atractiu que suscita en molts catalans l'emblemàtica muntanya, que és centre espiritual que guarda el tresor de la imatge de la Mare de Déu.

Tenim moltes publicacions sobre la història de l'advocació: primer, quan va començar en una ermita que data de l'any 1025, amb una comunitat benedictina i un abat independent el 1082; després, amb la construcció d'un gran santuari d'important influència espiritual i social durant centenars d'anys, fins a arribar al segle XIX, quan va sofrir incendis, saquejos i exclaustracions; i, ja al segle XX, durant la guerra civil, amb la destrucció de les dependències del monestir i la mort de molts monjos. Cap al 1950 el nombre de monjos s'acostava als 150 i actualment n'hi ha al voltant de cinquanta. El santuari també té una escolania infantil que solemnitza les festes litúrgiques i s'ha guanyat un reconegut prestigi entre els devots, els professionals de la música i la resta de conjunts corals.

Enguany s'ha celebrat el 800 aniversari de la fundació de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. Per això s'han celebrat un gran nombre d'activitats al santuari i en altres indrets, que ha culminat amb la visita de 800 confreres, acompanyats d'alguns monjos amb el P. Mayol al capdavant, al papa Francesc al Vaticà, el passat mes d'octubre. D'aquesta important i única Confraria, amb seu al mateix santuari, hi ha delegacions a moltes poblacions. A la nostra diòcesi es va implantar a la fi del segle XIX i ha tingut una forta presència eclesial a la ciutat de Lleida. Últimament, s'ha creat una nova delegació a la parròquia d'Aitona. Comprovem amb alegria i satisfacció que la devoció a la Mare de Déu no mor, perquè està permanentment arrelada en el cor dels catalans. Demanem la seva intercessió per a qualsevol situació personal, familiar o comunitària; li donem gràcies quan ens sentim atesos i estimulats a fer el bé indicat pel seu Fill; i en transmetem la devoció als parents i coneguts, recordant la seva maternitat cap a tots nosaltres.

A totes aquestes consideracions cal sumar una qüestió local, ja que la Confraria de Lleida s'ha proposat un nou repte en la seva llarga marxa:

restaurar l'altar de la Mare de Déu de Montserrat, situat en un lateral de l'interior de la catedral, el qual, després de més seixanta-vuit anys de la seva inauguració, presenta símptomes de deterioració i requereix una actuació urgent. És per això que ja han entaulat converses amb els tècnics restauradors i, si Déu vol, començaran els treballs –que duraran tot el mes– a principis de maig. La Junta Directiva està molt il·lusionada en aquesta actuació imprescindible i ja ha sol·licitat l'ajuda econòmica dels seus socis per completar l'obra. Des d'aquesta pàgina del **Full** us demano que hi col·laboreu.

A part d'aquesta acció material de l'altar hi ha un altre repte molt més important en què convé insistir, tal com ho fa de manera constant la Junta: l'esforç de promoure i difondre la devoció a la Mare de Déu, demanant-li ajuda perquè tots els diocesans assoleixin una vida cristiana autèntica, coherent, fidel i solidària, segons el mandat del Senyor. Com a bisbe, amb els sacerdots i els membres de la Vida Consagrada, farem el que pertoca i col·laborarem de manera entusiasta per aconseguir-ho en totes les nostres comunitats.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

1 de Maig. Treball i caritat

28 d'abril de 2024

Estimats diocesans:

El dia primer de maig té una gran rellevància en la nostra societat perquè se celebra l'anomenat Dia del Treball o Festa dels Treballadors, que té repercussions socials a tot el món. L'origen de la jornada es remunta a la fi del segle XIX, en plena revolució industrial, en una ciutat dels Estats Units. Allí els sindicats dels treballadors van promoure una vaga per reivindicar unes condicions dignes en la seva feina i van ser reprimits per la força pública que va causar la mort d'alguns dels manifestants.

He resumit breument els fets perquè no ens oblidem del motiu de la celebració. La protesta va tenir molta repercussió en els anys posteriors i s'han escrit milers de pàgines analitzant el desenvolupament del món capitalista i les conseqüències en les quals van estar malvivint milions de treballadors. Les seves lluites van aconseguir modificar les condicions laborals, i la propietat dels mitjans de producció va buscar noves fórmules per garantir el sosteniment del capital i el valor de la força del treball. Des d'aleshores la percepció de les relacions entre el capital i el treball humà ha evolucionat

molt. Hem passat del gran abús en el nombre d'hores treballades diàriament per cadascú o de l'exploació infantil, tantes vegades condemnada, fins a les condicions actuals en què a les empreses es parla de la dignitat de la persona i del treball decent. S'ha fet un gran pas, però no tot s'ha resolt. Contínuament sorgeixen noves formes d'exploació de persones que són motiu de reflexió i de cerca de noves solucions: per als aturats, per als qui no tenen papers, per als qui manquen de subsidis, i encara, en alguns països, per al treball infantil...

L'Església catòlica ha publicat molts documents sobre aquest tema tan important per al gènere humà. Des de Lleó XIII (finals del segle XIX) fins a l'actual papa Francesc, tots els pontífexs han abordat aquesta qüestió i han dedicat moltes pàgines a presentar els fonaments del pensament cristià davant de les ideologies i moviments socials dels últims segles, explicant les paraules de Jesucrist sobre el valor central de l'ésser humà, com a fill de Déu i creat a la seva imatge per la seva gràcia i immens amor. També sobre les relacions humanes basades en la filiació divina i en la fraternitat. Se'n va ocupar, alhora, el Concili Vaticà II (1962-65) en la Constitució *L'Església en el món actual*. A principis d'aquest segle, recollint tots aquests textos anteriors i facilitant una bona lectura i comprensió d'aquesta qüestió tan complexa, es va publicar un **Compendi de la doctrina social de l'Església** que ofereix una visió àmplia de les preocupacions, les actituds i les accions que els catòlics han d'assumir com a pròpies perquè neixen dels mateixos evangelis. És just recordar la importància d'institucions d'Església que han desenvolupat una immensa tasca en el món cooperatiu i en l'atenció als marginats, sense sostre o amb condicions de vida excessivament precàries; també als ancians que viuen en solitud, als orfes abandonats i a les dones maltractades.

Per descomptat, no hi ha receptes senzilles a problemes complexos. L'Església ofereix l'essencial de la doctrina de Jesús, la caritat. En aquest sentit, el papa Benet ens recorda, en la seva encíclica *Déu és amor*: "Des del s. XIX s'ha plantejat una objecció contra l'activitat caritativa de l'Església, desenvolupada sobretot pel pensament marxista. Els pobres, es diu, no necessiten obres de caritat, sinó de justícia" (Núm. 26). En diversos capítols el Papa respon aquesta objecció amb claredat i contundència. Acabo amb una referència ben propera: el llibre del director de Càritas, Rafael Allepuz, *Persones i treball*, (1921) que recull admirablement la doctrina que ensenya l'Església sobre la persona, el treball i l'ideari cristià sobre aquestes qüestions.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els Mitjans de Comunicació Social

5 de maig de 2024

Estimats diocesans:

Una de les característiques de la societat actual és la preocupació per la comunicació entre els éssers humans. Segurament sempre ha estat així. D'ençà que es coneix la petjada de l'home sobre la terra abunden els instruments que han servit en les seves relacions, ja sigui portant un bastó a les mans per pegar o pintant un cor a les parets de les coves i en els troncs dels arbres per mostrar l'amor mutu. Però ara sembla que se'n fa un ús molt més exagerat: pels carrers es veuen constantment persones amb el telèfon enganxat a l'orella que es comuniquen amb els altres per saludar-se, per gestionar un negoci o per interessar-se per la salut; sense parlar de la quantitat d'hores utilitzades davant de les pantalles, tauletes o aparells de ràdio per rebre informació i estar ben comunicats amb el món.

Com tots els productes fets per les mans i la intel·ligència de l'ésser humà aquests procediments comunicatius contenen alhora avantatges i perills en la seva utilització; tot depèn de l'actitud de cadascú davant dels instruments que ens proporciona la ciència per permetre un millor benestar en la nostra vida o per pervertir les nostres conductes i costums. Tot depèn de. Com deia sorneguerament un amic del meu pare, que mitjançava en la compravenda d'immobles i finques, quan li preguntaven pel valor de determinat bé mai assenyalava el preu: sempre depenia de l'interès mostrat pel venedor o pel comprador.

Explico tot això per valorar en la seva justa mesura la importància dels mitjans de comunicació en una societat com la nostra que es vanagloria d'oberta, democràtica i respectuosa amb tot i amb tots. La línia vermella queda fixada en la dignitat de la persona amb els drets humans com a suport o amb l'Evangeli com a fonament vital, i també en la cerca de la veritat i la repulsa de la mentida. I ho dic unint-me al sentiment de l'Església amb motiu de la celebració diumenge que ve de la 58a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que coincideix amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, el qual, en el seu comiat, deia als deixebles que s'encarreguessin de transmetre al món sencer el seu missatge i la seva obra. Des d'aquell moment una de les missions fonamentals del cristià és la comunicació de l'Evangeli als altres perquè dona sentit i felicitat a les seves vides i mostra l'immens amor de Déu a les seves criatures.

L'Església ha estat sempre a prop dels mitjans perquè en el que és essencial concorda amb la seva funció elemental: donar a conèixer fets, comunicar opinions i conformar un estat determinat de referència social. A

vegades ha lamentat els excessos que han produït algunes notícies negatives, però sempre ha valorat la cerca de la veritat i la denúncia de les injustícies.

El Missatge del Papa per a aquesta Jornada, titulat “*Intel·ligència artificial i saviesa del cor: per a una comunicació plenament humana*”, comença amb una pregunta: com podem continuar sent plenament humans i orientar cap al bé l’actual procés de canvi cultural? Continua advocant per iniciar el recorregut des del cor per augmentar les referències amables i evitar que la riquesa tecnològica actual privi d’humanitat les relacions socials; també alerta dels perills i l’oportunitat de l’anomenada intel·ligència artificial, anteposant sempre el creixement integral humà. Acaba amb unes preguntes punyents que ens ajuden a la reflexió, tot afirmant que “correspon a l’home decidir si es converteix en aliment d’algorismes o, en canvi, si alimenta el seu cor amb la llibertat sense la qual no creixeria en saviesa”.

Gràcies a tots els comunicadors i empreses per cercar la veritat i pel suport a la llibertat.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sobre la dignitat humana

12 de maig de 2024

Estimats diocesans:

Escric aquest comentari a mitjan mes d’abril, encara que apareix, per raons logístiques, a mitjan mes de maig. Començo amb aquesta precisió perquè em sembla important donar a conèixer el document sobre la dignitat humana que va preparar el Dicasteri per a la Doctrina de la Fe de la Santa Seu. El papa Francesc hi va introduir canvis importants i va voler que es publicués. Es va fer el passat dia 8 d’abril i ha tingut una gran ressonància mundial.

El document es titula “**Dignitas infinita**”, *declaració sobre la dignitat humana* que, segons explica en la introducció, “recorda els principis fonamentals i els supòsits teòrics” per evitar confusions entorn del terme dignitat, denunciant-ne al mateix temps les greus i actuals violacions. Aquesta última qüestió –la denúncia– la justifica perquè “l’Església està profundament convençuda que no es pot separar la **fe** de la defensa de la dignitat humana, l’**evangelització** de la promoció d’una vida digna i l’**espiritualitat** del compromís per la dignitat de tots els éssers humans”. Es tracta de

qüestions que permeten expressar diversos aspectes de la dignitat humana “que poden estar enfosquits en la consciència de moltes persones d’avui dia” i que afecten el conjunt de la comunitat humana, no sols la creient. Està signat pel Prefecte de l’esmentat Dicasteri, el Cardenal Fernández i consta de 66 punts, amb poques pàgines de lectura. Ha fet servir un llenguatge intel·ligible i clar, amb moltes cites dels últims pontífexs. Com solc fer amb altres documents vaticans, us convido a la seva lectura.

El text assenyala tretze violacions greus de la dignitat humana: la pobresa, la guerra, el treball dels migrants, el tràfic de persones, els abusos sexuals, les violències contra les dones, l’avortament, la maternitat subrogada, l’eutanàsia i el suïcidi assistit, la teoria de gènere, el canvi de sexe i la violència digital. Hi ha un comentari il·lustratiu sobre cadascuna que centra la importància de la seva naturalesa i la implicació que cadascun de nosaltres ha de mantenir perquè les conseqüències que se’n deriven siguin menors o, encara millor, anul·lades.

Fora bo transcriure els paràgrafs que expliquen cada una de les violacions, però hi hauríem de dedicar el contingut d’altres futurs comentaris dominicals. És impossible reduir el text en un de sol. Em conformaria de moment que molts de vosaltres us sentíssiu informats de l’existència del document perquè, ben segur, hi haurà hagut grans referències en la premsa escrita i en programes de tertúlies a emissores de ràdio i televisió. No hi ha cap mena de dubte que aquestes grans paraules surten sovint en les nostres converses i en preguntes amb què molts adolescents i joves ens interpel·len perquè el nostre món és incapaç de trobar-hi solucions.

Per acabar, el document vaticà afirma que “el respecte a la dignitat de tots i de cadascú és la base indispensable per a l’existència mateixa de tota societat que vulgui fundar-se en el dret just i no en la força del poder. És sobre la base del reconeixement de la dignitat humana que se sostenen els drets humans”.

Una última reflexió per als catòlics: l’Església il·lumina una vegada més el camí a seguir; sempre ho ha fet amb coherència i claredat, i tenim molts documents que ho testifiquen. I una proposta per als no catòlics: el document apel·la a la raó i convida tothom a treballar per la dignitat, independentment de les circumstàncies i dels moments. És una dignitat infinita perquè es vol assemblejar i deriva, simultàniament, de la infinitud del mateix Déu.

Amb el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'Assemblea de la Diòcesi

19 de maig de 2024

Estimats diocesans:

Ja fa molts anys que anem informant i convidant a la celebració de l'**Assemblea Diocesana** programada per a l'últim dissabte del mes de maig. Donem a conèixer a tota la societat la importància d'aquest esdeveniment a fi que les persones del nostre entorn coneguin una mica millor la nostra manera de fer eclesial; també hi convidem tothom, especialment els batejats i els qui tenen alguna responsabilitat a les diferents parròquies o a la cúria.

Enguany celebrem l'Assemblea dissabte que ve, 25 de maig, de 9.30 a 13.30, a la Casa de l'Església, carrer Acadèmia, 17.

L'Església viu en aquests moments una situació peculiar. Recordeu que el papa Francesc va convocar un Sínode de Bisbes en què ha volgut que tots ens hi sentim implicats perquè el tema de reflexió proposat és sobre la mateixa naturalesa sinodal. També n'ha ampliat la participació, no només als bisbes sinó als preveres, religiosos i laics, i per això ha generat una certa sorpresa en alguns grups i, al mateix temps, una gran esperança per l'enfocament renovador que suposa. Encara que els Sínodes habitualment es desenvolupen durant un mes, el Papa va decidir allargar-lo a dues sessions d'un mes, a l'octubre de l'any 2023 i del 2024. Ara vivim en un període intermedi amb sensacions diferents: per una banda, estem satisfets per l'enorme treball fet amb abundant participació i, per l'altra, expectants pel resultat de la pròxima i última sessió.

La nostra diòcesi ha participat amb interès en el Sínode des del primer moment en què va ser convocat (octubre de 2021) i ha presentat aportacions i suggeriments sobre tot allò que ens demanava la Secretaria General, amb un ritme similar al de les altres diòcesis coordinades per la Conferència Episcopal Espanyola. S'han format grups per arxiprestats i parròquies i, a més, la gran majoria de sacerdots s'han esforçat per orientar les reunions i explicar els passos que anava fent el procés sinodal. Durant aquest curs que acaba s'ha desenvolupat un treball intens i molt profitós, el resultat del qual serà objecte de reflexió a la pròxima Assemblea. Hi ha hagut moltes reunions en què s'ha resat, s'ha escoltat i s'ha parlat amb un clar afany de construir entre tots unes comunitats més participatives, amb la responsabilitat compartida entre membres ordenats i poble fidel, més acollidores i més lliures per acabar amb un més i millor impuls evangelitzador. El treball que es presentarà molt resumit en un format de sis folis, no us el puc reproduir aquí, però sí que desitjo que en conegueu una breu síntesi.

Els arxiprestats, el Consell de Presbiteri i els grups de professionals cristians que han treballat el qüestionari lliurat per a la preparació de la

segona fase del Sínode han remarcat –només enumero els enunciats dels epígrafs– aquests aspectes:

1. Criteris i conviccions compartides. La sinodalitat és per a l'Església un “signe dels temps” que la nostra generació ha de saber escrutar i afrontar. Hem de valorar si el que fem i descobrim està servant l'objectiu sinodal. Hem de treballar amb un determinat estil d'actuació pastoral.
2. Inquietuds i àmbits que recullen l'ànim de la diversitat de treballs pastorals.
3. Accions que hem d'iniciar o intensificar per aconseguir camins d'esperança en el procés de viure i anunciar l'Evangelí. Cal sumar totes les sensibilitats, corresponsabilitzar per a créixer i ser més eficaços, servir, formar –tant en l'àmbit diocesà com interdiocesà i universal–, celebrar la fe i pregar.

Tots hi som comptats, sense excloure ningú, per assolir aquestes bones pretensions.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Càritas és on la necessiten

26 de maig de 2024

Estimats diocesans:

Aquest dissabte hem celebrat l'Assemblea Diocesana. És un esdeveniment eclesial que omple d'alegria els assistents i ratifica la reconeguda unitat entre tots els diocesans. També vivim els últims dies de maig, el mes dedicat de manera vistosa i intensa a la Mare de Déu de qui, per diferents motius, n'hem parlat molt. Acosteu-vos a la Mare! Us mostra Jesús.

Comptant amb aquestes dues mostres del compromís cristià vull referir-me avui, en les jornades prèvies a la solemnitat del **Corpus Christi**, a la dimensió caritativa que marca especialment la nostra manera de veure el món i que es fonamenta, escoltant les paraules de Jesucrist, en l'exigència de l'amor, de la caritat, cap a totes les persones pròximes i llunyanes per promoure la fraternitat entre tots, ja que som fills d'un mateix Pare.

La festa del Corpus fa revivre en les nostres comunitats l'adoració pública de Crist-Eucaristia als carrers i places dels nostres pobles. El que

celebrem a l'interior dels temples, ho donem a conèixer a l'exterior a tots els qui ens envolten. I ho fem portant un trofeu per indicar el regal més gran rebut per la humanitat, Jesucrist, qui ens mana que ens estimem els uns als altres tal com Ell ho ha fet, fins a la mort en creu; amb un amor dirigit especialment als qui més el necessiten. Això és el que ens recorda Càritas cada dia, com també moltes altres institucions i organitzacions caritatives que hi ha en l'univers catòlic i que ens ajuden a actualitzar el missatge rebut a la catequesi i a les nostres celebracions, que Déu és amor. Al llarg de la història han proliferat persones i grups que han assenyalat amb la seva constant actuació el camí de la caritat com la forma de complir la voluntat de Déu i acostar-se als qui més el necessiten.

Aquest és el repte i l'obligació que els diversos grups de Càritas, coordinats i orientats per l'equip diocesà, realitzen a les parròquies. Tots són part de la comunitat eclesial que acull, celebra i anuncia la caritat. Mai no es presenten com una institució aïllada que actua amb un programa propi. És l'Església, amb les seves llums i ombres, la que visibilitza la caritat de Jesucrist en el moment actual i al llarg de la història.

Càritas diocesana vol concretar tot això amb un lema per a la campanya d'enguany que ens empeny a la reflexió i al compromís: **Som on ens necessitis, obrim camí a l'esperança**. Aquestes paraules resumeixen el conjunt d'activitats dutes a terme obrint la porta perquè altres persones i grups comprovin si és una realitat evident la intenció de ser allí on hi ha gent necessitada, i no són paraules buides i sense un sentit adequat a la realitat caritativa. Amb aquesta finalitat Càritas presenta una **Memòria** anual que es reparteix arreu i organitza, alhora, una concorreguda roda de premsa en què s'accepten preguntes i suggeriments dels mitjans de comunicació social. És la millor manera de complir amb l'obligació d'informar i a la vegada serveix per detectar noves necessitats que hi ha entre grups de persones vulnerables. D'aquesta manera serà possible ser on siguem necessaris: aquest és el gran desig dels responsables, dels empleats, dels col·laboradors i dels voluntaris d'aquesta institució tan reconeguda pels diversos sectors socials; un reconeixement que porta aparellada la gratitud per la seva feina diària i per l'atenció als qui més sofreixen.

La segona part del lema apunta al futur: un camí per recórrer junts. Sense perdre l'esperança de millorar les actituds dels cristians per servir amb autenticitat tots els qui ho sol·licitin. És per a això que demano la col·laboració de tothom per donar suport a les seves iniciatives.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Record del papa sant Joan XXIII

2 de juny de 2024

Estimats diocesans:

És molt recomanable buscar personatges que, per les seves qualitats personals, ens mouen a imitar el seu comportament positiu. Poden ser famosos que s'estudien als llibres d'història o també altres, molt propers entre parents i coneguts, a qui admirem per la seva forma de comportar-se a la vida. És una recerca valuosa que ens permet recuperar allò millor que té l'ésser humà i fixar la nostra mirada en els aspectes positius dels nostres semblants.

Em refereixo avui a la trajectòria del papa Joan XXIII perquè el dia 3 de juny de 1963 moria a Roma després de cinc anys de pontificat. Aquest proper dilluns es compleixen 61 anys de la seva mort i em sembla procedent el seu record en aquests moments en què la nostra societat viu amb certes tensions i continus enfrontaments verbals arribant a les actituds personals i a les accions violentes que acaben en guerres de destrucció i mort. Amb profunda fe en Crist irradiava bondat i mostrava una intensa bonhomia en les seves relacions amb les autoritats del món sencer i amb els seus col·laboradors propers. Va ser un fervent buscador de la pau intervenint en alguns esdeveniments mundials amb resultats encoratjadors. Va escriure un famós document, l'encíclica ***Pacem in terris***, molt apreciada i ben valorada per tothom, que reflecteix el tarannà espiritual, la transparència i senzillesa de la seva ànima i la seva preocupació per tots els patiments humans, el seu amor a la pau i el seu afany per la unitat del món. Com ell mateix va afirmar en alguna ocasió, “n’hi ha que s’entesten en complicar les coses senzilles; jo, en canvi, prefereixo simplificar i aclarir les coses complicades”. Una altra encíclica que ha passat a la història va se **Mare i Mestra**. I altres escrits.

Els que ja tenim bastants anys vam conèixer la figura del papa Joan a la premsa i en els primers moments de la televisió. Catòlics i gent d’altres confessions i cosmovisions es van sentir atrets per la seva imatge bonhomiosa i van quedar admirats per la seva profunda confiança en el Senyor. Els joves, o no tant, han sentit parlar d’ell a les aules escolars o en alguna xerrada de formació religiosa. Us recomano que llegiu alguns comentaris sobre aquest Papa i que imiteu les seves formes de comportament. A tots ens faria molt de bé.

Sintèticament anoto algunes dades de la seva biografia: Àngel Josep Roncalli neix l’any 1891 a Sotto il Monte (Bérgam) al nord d’Itàlia, va ingressar al Seminari de la seva diòcesi per cursar els estudis eclesiàstics, més tard a Roma rep el doctorat en Teologia (1904) i és ordenat prevere.

Comença estudis i fa treballs de caràcter històric. Servei militar i capellà (1915), President a Itàlia del Consell Central de les Missions. Visitador Apostòlic, posteriorment Delegat, a Bulgària i ordenat bisbe (1925). Amb un encàrrec semblant és traslladat després a Turquia i Grècia (1934). És nomenat Nunci Apostòlic a França (1945). Nomenat Patriarca de Venècia i creat cardenal (1952-53). El dia 28 d'octubre de 1958 és elegit Papa i pren el nom de Joan XXIII. Va ser beatificat l'any 2000 pel papa Sant Joan Pau II i canonitzat el 2014 pel papa Francesc.

La gran iniciativa d'aquest sant papa fou convocar el Concili Vaticà II (1962) que va continuar el seu successor Sant Pau VI, que el va culminar el 1965.

A més de recordar la seva vida, el meu desig és proposar-lo a imitació de tots, pastors i fidels, per recuperar la seva bondat, la seva confiança en Déu, el seu respecte i estima sense cap distinció, el seu optimisme, el seu afany renovador per fer més creïble l'Església en el món contemporani. Va ser un bon germà, un bon pare i un bon pastor. Li demanem que intercedeixi per tots nosaltres.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El Jubileu de l'any 2025

9 de juny de 2024

Estimats diocesans:

L'Església catòlica celebrarà a tot el món el Jubileu de l'any 2025, del 24 de desembre de 2024 al 14 de desembre de 2025. El lema serà **"Pelegrins d'esperança"**. El passat dia 9 de maig el papa Francesc en va publicar la Butlla de convocatòria. Aquest Jubileu coincideix, també, amb l'aniversari del Concili de Nicea que es va celebrar l'any 325. Han passat 1700 anys. Amb aquest record els catòlics mostrem el nostre agraïment al Senyor per aquelles sessions conciliars i pels processos posteriors al llarg dels segles que han fixat els ensenyaments revelats en la Paraula de Déu i que se sintetitzen en les veritats que recitem o cantem en el **Credo**. El Papa ha demanat, a més, que aquest 2024 sigui un any d'oració a totes les comunitats catòliques perquè els fruits del Jubileu brollin sempre de l'interior del creient.

Un any sant, o jubileu, és un temps de pelegrinatge, oració, penediment i obres de misericòrdia, basat en l'antiga tradició jueva d'un any jubilar de descans, perdó i renovació. Ho podeu comprovar en els nombrosos textos de la Bíblia que heu llegit o escoltat i que són una gran lliçó de vida per a tothom. Us cito solament un text del llibre del Levític: "Declareu sant l'any que fa cinquanta i proclameu la llibertat a tots els habitants del país. Serà per a vosaltres any jubilar; cada un de vosaltres recobrarà la seva propietat i retornarà a la seva família" (25,10). En els següents versicles del mateix capítol citat es troba el desenvolupament concret del que significa el temps jubilar. Al Nou Testament n'hi ha una referència a l'evangeli de sant Lluc, quan ens parla de la predicació de Jesús a Natzaret (4,16-30), que diu: "L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, [...] m'ha enviat [...] a proclamar l'any de gràcia del Senyor". Per a la preparació del gran jubileu cal donar molta importància a aquest passatge de l'evangeli on els pobres són els destinataris privilegiats de l'acció de Crist.

Dins de la història de l'Església va ser el papa Bonifaci VIII qui va declarar el primer Any Sant el 1300, i ara se celebren cada 25 anys, si bé el papa Francesc va convocar una edició providencial dedicada a la misericòrdia l'any 2015. L'anterior jubileu es va celebrar l'any 2000, convocat pel papa Sant Joan Pau II quan l'Església catòlica va encetar el tercer mil·lenni.

La crida del papa Francesc a celebrar el pròxim Jubileu la fa en un escrit (butlla) datat el dia 9 de maig, Solemnitat de l'Ascensió del Senyor, que ha titulat **"L'esperança no pot defraudar"** (Rm 5,5). "Sota el signe de l'esperança l'apòstol Pau infonia alè a la comunitat cristiana de Roma. L'esperança també constitueix el missatge central del pròxim Jubileu", diu el Papa en les primeres línies de l'esmentat document, que us n'aconsello la lectura perquè ajuda a obrir les portes del cor a l'experiència de Déu evitant caure en el derrotisme i la indiferència. Els títols dels breus apartats són molt suggeridors: *Una Paraula d'esperança; Un camí d'esperança; Signes d'esperança; Crida a l'esperança; Acorats en l'esperança*. Parla també del sagrament de la Penitència, que ens assegura que Déu lleva els nostres pecats, aconsellant-nos l'assídua assistència a sol·licitar-ne el perdó. Acaba amb una referència a la Mare de Déu, en qui trobem el testimoniatge més alt de l'esperança, que no és un fútil optimisme sinó un do de gràcia en el realisme de la vida. També ens recorda el Concili de Nicea i convida totes les diòcesis a participar en aquest gran esdeveniment de manera similar a com es realitzarà a Roma.

A la nostra diòcesi concretarem les indicacions del Papa i les informarem amb antelació per poder celebrar com cal aquest Jubileu.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunitats acollidores i missioneres

16 de juny de 2024

Estimats diocesans:

La qüestió dels desplaçaments humans és tan antiga com la vida de l'home sobre la terra. Hi ha mil motius per canviar de residència: polítics, de subsistència, religiosos o socioculturals. Les migracions han estat una constant d'ençà que coneixem la petjada humana en coves i en restes arqueològiques. Ha arribat fins als nostres dies i en constatem l'evidència de manera permanent a través de les notícies dels mitjans de comunicació social i de la pròpia experiència quan caminem pels carrers i places de les nostres poblacions. La percepció del fenomen migratori és diversa, segons els interessos i conviccions de cadascú. També és una situació complexa i, per tant, aquesta problemàtica no admet una solució simple.

En aquestes línies vull apropar la mirada evangèlica sobre aquesta qüestió, tant als cristians que segueixen la vida i l'ensenyament de Jesús de Natzaret, com als qui, des d'una altra cosmovisió, conviuen en aquesta societat plural i oberta.

El títol d'aquest comentari respon a un document dels bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola que es va aprovar el passat mes de març i es va difondre a totes les parròquies i centres catòlics a principis de maig amb la finalitat de donar a conèixer el seu contingut perquè arrel·li en el cor de tothom per tal que les accions pertinents i les actituds fraterne hi tinguin un constant desenvolupament. El document pren la figura d'*Exhortació Pastoral* que naix de les preocupacions motivades dels bisbes i es dirigeix a fomentar positivament la sensibilitat dels creients davant d'aquesta situació actual. El títol que se li ha donat és el de **Comunitats acollidores i missioneres. Identitat i marc de la pastoral amb migrants**, i és publicat en forma de fullet per l'editorial EDICE.

En el seu preàmbul es llegeix: “La present exhortació pivota sobre els dos grans reptes plantejats pel papa Francesc en el missatge per a la Jornada Mundial del Migrant i Refugiat de 2021 i desenvolupats pel Dicasteri en unes orientacions posteriors sobre la pastoral migratòria: a) El repte *ad intra* té a veure amb la manera de viure la catolicitat de la nostra fe [...] b) El repte *ad extra* es refereix a la manera de ser una Església veritablement missionera: sortir a l'encontre dels necessitats, els descartats, els marginats, els oprimits... que estem cridats a reconèixer i a cuidar, ja que això és un manament del Senyor”. El cos central del document té diversos apartats: 1. El context. 2. Viure la catolicitat. 3. Orientacions per a la conversió personal i pastoral. 4. Claus de transformació: d'una pastoral “**per a**” a una

pastoral “amb”. 5. Propostes i bones pràctiques. Acaba amb un epíleg en forma d’agraïment a totes les persones que han fet valuoses aportacions al diàleg i l’entesa global.

Faig un breu resum del punt cinc, molt concret i amb una mirada al present i al futur, que proposa créixer en la coordinació de persones i institucions; contribuir a la formació de tothom; cuidar la participació activa de les persones immigrades; com construir comunitats acollidores i hospitalàries; en coherència amb la cultura de la vida; treballar junts per la “plena ciutadania” de tothom; ser part de les narracions positives, al servei de la veritat; oberts al diàleg ecumènic i interreligiós; i, finalment, oferir signes d’esperança i comunió.

No hi afegeixo més consideracions perquè tots nosaltres vivim i veiem aquesta dura realitat a les notícies que es publiquen i als nostres carrers. Només demano que, com deia el profeta Ezequiel, canviem el nostre cor de pedra –insensible– per un cor –càlid i acollidor– de carn.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Vacances i voluntariat

23 de juny de 2024

Estimats diocesans:

Són dies de fi de curs escolar. Els alumnes de totes les edats han viscut unes setmanes de gran tensió emocional en enfrontar-se als exàmens de moltes matèries que determinen el resultat de la seva dedicació durant nou mesos. Segur que, com sempre, hi haurà hagut grans alegries i enormes tristesses en veure les notes; cansaments i esperances per les moltes hores a l’aula i preparatius per a les vacances d’estiu. Entreveure el descans és sempre motiu de goig. Passa també als adults –no sols als joves– perquè la publicitat en els diferents mitjans de comunicació permet somiar a milers de ciutadans en una espècie de paradís on s’obliden les rutines diàries i els problemes laborals. Fins i tot s’accepta que altres milers es quedin a casa per falta de recursos.

M’agradaria recordar que ambdós períodes, el del treball i el del descans, són fruit i premi de l’esforç personal i de les disponibilitats familiars. La nostra societat els considera com un dret conquerit després de moltes dècades de reivindicacions, però els hauríem d’aprofitar com una oportunitat

per compartir amb altra gent els millors aspectes de les dues situacions i mantenir el desig que tothom ho pugui aconseguir.

Tot això em porta a agrair a tants voluntaris que, amb les seves tasques, fan possible la felicitat aliena. Ho vull concretar en els joves que dediquen el seu temps al servei de nens i adolescents durant tot l'any en els centres de lleure en col·legis i parròquies. I, sobretot, quan lliuren part del seu descans estiuenc a acompanyar-los en colònies i campaments per completar la seva formació personal. Perquè no es tracta només de dedicar temps com un monitor voluntari, sinó de participar en processos educatius que promoguin actituds de respecte i solidaritat per al demà, una disposició digna d'elogi per part de tothom i un compromís d'ampliar aquest radi d'acció a molts més grups i col·lectius de la nostra societat.

Em sembla convenient no caure en un dels dos extrems de la disponibilitat dels joves voluntaris: l'adulació exagerada per la seva tasca o el lament per una joventut mancada de principis. Caldrà buscar el punt mitjà o l'equilibri entre les dues actituds. Els adults, i la societat en general, estem obligats a reconèixer aquest treball juvenil i no podem esgotar el nostre discurs en queixes sobre l'individualisme i l'hedonisme de gran part dels joves; necessitem crear un ambient favorable al servei, a la gratuïtat, a la solidaritat, i aquest objectiu ha de ser present en els mitjans de comunicació, en els discursos i en les homilies, en les propostes familiars i en els centres educatius, en la publicitat i en la lectura àmplia i assossegada. Em va sorprendre la rapidesa amb què es va acceptar el canvi de mentalitat respecte al tabac i als llocs on es permetia fumar. El canvi del signe de les coses és una realitat que, si millora la salut corporal o ambiental, l'ésser humà no en pot prescindir. Ha de lluitar per aconseguir-ho. I encara més si es refereix a l'àmbit de les emocions, de les conviccions i de la justícia social.

Fer costat a persones, promoure espais, generar processos educatius és un deure de tots els qui pensem a millorar el nostre món. Impressiona molt assistir a l'aniversari d'un centre d'educació en el lleure: rostres alegres, satisfacció pel treball en equip, gratitud per la dedicació de les generacions anteriors, felicitat en els més petits. Aquest és el camí.

Reconec que l'actitud de servei és universal, però els cristians la tenim com un mandat que neix de les paraules i els gestos de Jesús de Natzaret. Cal fomentar les coses positives entre els nostres joves i ajudar a rebutjar l'individualisme, l'egoisme i la despreocupació.

Amb el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El Papa i l'Església Universal

30 de juny de 2024

Estimats diocesans:

Tots els pobles i totes les institucions tenen, cada any, un dia especial de celebració per recordar la seva fundació, per commemorar un esdeveniment o per ressaltar la figura d'una persona concreta que ajuda a cohesionar i representar el conjunt. També els catòlics dediquem una jornada, el dia de Sant Pere i Sant Pau, a festejar i pregar per l'Església i, específicament, pel Papa que, a través del seu ministeri, l'orienta i la representa.

És en aquest dia dels Apòstols que l'Església universal celebra i s'alegra que Jesucrist els posà per sempre com a fonament seu. I així ho fem també a la nostra església particular de Lleida on ens coneixem gairebé tots, preguem junts, compartim vivències, èxits i fracassos pastorals, on tenim responsabilitats diferents posades sempre al servei de la comunitat que ens acull i donant testimoniatge del missatge de Crist als ciutadans que conviuen amb nosaltres. És un dia de goig, de desitjos d'unitat i de compromís pel servei responsable.

El Concili Vaticà II va discutir i aprovar una Constitució sobre l'Església, *Lumen Gentium*, on a l'apartat 8 diu: "Aquesta és l'única Església de Crist, la que confessem en el Credo que és una, santa, catòlica i apostòlica. El nostre Salvador, després de la seva resurrecció, la va lliurar a Pere perquè la pasturés. Li va encomanar a ell i als altres Apòstols que l'estenguessin i governessin, i la va erigir per sempre en columna i fonament de la veritat". Al llarg dels segles l'Església és governada pels successors de Pere i pels bisbes, en comunió amb ell. En aquest mateix paràgraf, utilitzant una felicit expressió de sant Agustí, afirma que "l'Església continua la seva peregrinació 'enmig de les persecucions del món i dels consols de Déu' anunciant la creu i la mort del Senyor fins que torni". És un document conciliar que ofereix un resum perfecte de la naturalesa de l'Església, que és alhora visible i espiritual. La defineix com a Poble de Déu, analitza el seu fonament i en descriu l'organització i la responsabilitat dels seus membres amb els mitjans que compten per a caminar buscant la santedat. Acaba amb una referència a la funció de la Mare de Déu en la història de la salvació.

Pel que fa a sant Pere, recordem que va ser el primer a confessar la fe; i sant Pau, el mestre insigne que la va interpretar. Tots dos, per camins diversos, van congregar l'única família de Crist i són venerats per tots nosaltres com a protectors i patrons de tota la comunitat.

És una veneració que coincideix amb l'alegria de pertànyer a aquesta Església i notar la felicitat de sentir-nos tots units, independentment del

poble, de la cultura o de l'estatus social. En tot això hi ha una crida a la responsabilitat dels batejats a viure amb coherència la seva fe, tractant d'eliminar aquells punts negatius que enfosqueixen el seu rostre davant del món perquè priven els altres que coneguin i es trobin amb Jesucrist. A més, manté el compromís d'intensificar i multiplicar oracions per l'Església i per l'actual successor de Pere, el papa Francesc, reconegut en qualsevol país i circumstància pels seus ensenyaments, per la seva proximitat i per la seva insistent preocupació davant els problemes que colpeixen el món actual: la guerra, la fam i la desnutrició infantil, les desigualtats, els maltractaments, el tràfic de persones, l'abandó i la solitud de nens i ancians, la cultura de la mort en l'espai occidental i tants d'altres.

Els catòlics, malgrat les diferències d'opinió i de sensibilitats diverses, expremem avui més que mai amb major intensitat el nostre afecte pel papa Francesc i preguem per ell i pel que representa el seu ministeri a favor de l'Església universal al servei de tot el món.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 254

Els dies 12 i 13 de febrer de 2024 ha tingut lloc la reunió n. 254 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, a Tiana (Barcelona).

1. Els membres de la CET, seguint la petició presentada pel bisbe de Solsona i membre de l'Assemblea General del Sínode dels Bisbes, **Mons. Francesc Conesa**, han reflexionat sobre l'aportació a fer al Sínode al voltant de com articular creativament les relacions entre unes Diòcesis i les altres, i entre agrupacions d'Esglésies i l'Església amb el seu conjunt.

2. Un altre tema de reflexió ha estat al voltant de la identitat cristiana de les nostres Fundacions, a partir de l'aportació inicial de **Mons. Joan Planellas**, arquebisbe de Tarragona i president de la CET, incidint de manera especial en les institucions educatives, assenyalant-se la importància de tenir-ne cura i potenciar-la.

3. S'ha acollit la visita de **Mn. Francisco Javier Ondo Bindang** i de **Mn. Andrés Pedro Sima Miaga**, que han presentat el projecte de les Capellanies de Catòlics Guineoecuatorians, ja presents a algunes de les diòcesis amb seu a Catalunya, compartint els reptes i les propostes pastorals que ja realitzen i altres que volen tirar endavant.

4. En un context més ampli, però també en relació als migrants, ha participat en la reunió de la CET el **P. Xabier Gómez OP**, director del Departament de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola, tot reflexionant entorn als objectius i desafiaments de la pastoral de migrants, tenint en compte l'especificitat d'aquelles comunitats procedents de terres amb fort arrelament cristià, i les d'aquelles procedents de contextos amb altres creences.

5. **Mons. Salvador Giménez**, president del Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS), ha informat de les reunions mantingudes amb la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya sobre el patrimoni.

I **Mons. Salvador Cristau**, president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) ha informat sobre els convenis d'assistència religiosa als hospitals amb el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

6. Els bisbes de la CET han donat el seu vistiplau a l'organització de la reunió de Secretaris generals dels bisbats per compartir informació i criteris comuns per dur a terme més coordinadament la tasca que tenen encomanada.

7. En referència a moviments presents a diverses diòcesis de Catalunya, els bisbes han aprovat la petició de reconeixement de la **Sra. Rocío Elvira Quezada** com a Presidenta de l'Acció Catòlica Obrera (ACO); del **Sr. Jordi Soriano Màrquez** com a President de l'ACO; i de **Mn. Josep Rodado León** com a Consiliari General de l'ACO.

De la mateixa manera, també han aprovat el reconeixement de la **Sra. Neus Carrobé Montalvo** com a Presidenta del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC).

8. Finalment s'han tractat diversos temes sobre el funcionament de la CET i la seva economia.

Barcelona, 15 de febrer de 2024

Comunicat de la reunió núm. 255

Els dies 6 i 7 de maig de 2024 ha tingut lloc la reunió 255 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto (Tarragona).

1. Aquesta ha estat la primera reunió en la que ha participat el nou bisbe de Girona, **Fra Octavi Vilà Mayo**, O. Cist. a qui els bisbes han felicitat per la nova responsabilitat eclesial que ha assumit. Els bisbes també han manifestat el seu agraïment a **Mn. Lluís Suñer Roca** pel seu treball en tant que Administrador diocesà de la seu gironina mentre aquesta ha estat vacant.

2. S'ha reflexionat llargament sobre els Seminaris, a partir de la proposta de treball que ha fet la Conferència Episcopal Espanyola a partir de l'informe de la visita als Seminaris d'Espanya encarregada per la Santa Seu, reflexió feta partint de l'experiència dels tres seminaris que existeixen a casa nostra, especialment de la llarga trajectòria del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya que aplega seminaristes de set de les diòcesis catalanes i que va començar les seves activitats el curs 1988-1989.

3. S'ha acollit la visita del **Sr. Ramon Tous Quintana**, vicepresident de la Fundació Centre Català de Solidaritat (CECAS); del seu secretari el **Sr. Jaume Solé Gener**; i del seu director general **Mn. Ferran Solé Mianes**. Aquesta Fundació, creada per les Càritas de Catalunya i impulsada pels bisbes catalans arran de la celebració del Concili Provincial Tarraconense de l'any 1995, atén persones amb drogodependència, especialment aquelles que es troben en alt risc d'exclusió social.

Ha estat una trobada per poder conèixer amb profunditat el treball que s'hi desenvolupa; els processos i les fases de l'acompanyament que es realitza amb les persones que atenen i les del seu entorn familiar; i la resposta que s'assoleix amb el treball realitzat. S'ha constatat un augment progressiu en el nombre de les dones ateses. Finalment s'han compartit els reptes i les necessitats que hi ha en el moment present, i com des dels diversos bisbats es podrien aportar vies d'ajuda.

4. Els membres de la Junta directiva de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), la seva presidenta, la **Gna. Susana García del Álamo**, Carmelita de Sant Josep; el vicepresident, el **P. Joan Codina i Giol**, salesià; i el seu secretari general, el **G. Xavier Fortuny Llobera**, germà de la Salle, han compartit amb els bisbes la feina que fa aquest organisme de coordinació dels religiosos en el camp de la formació inicial dels novicis/es i en la formació permanent per a tots els membres de la URC, així com la seva organització interna.

En la conversa han sortit alguns dels reptes que es viuen actualment, com són: l'envelliment i la disminució del nombre de religiosos i religioses, el que provoca un replantejament de la presència de les comunitats en el territori; la deslocalització de les cases provincials, fruit de la reestructuració del funcionament intern de les diverses congregacions, amb la presència o no d'un representant per a la realitat catalana; i la presència dels diversos carismes religiosos especialment en els camps sanitari i educatiu, i el repte que suposa la no presència efectiva dels religiosos i religioses en aquests camps.

5. S'han tractat temes diversos en relació als àmbits pastorals:

Mons. Salvador Giménez, president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de comunicació social (SIMCOS) ha compartit la reflexió sobre les possibilitats de col·laboració i de treball complementari d'aquest Secretariat amb alguna empresa externa experta en el camp comunicatiu, com a ajuda a les necessitats que es descobreixen en aquest camp comunicatiu tant en el conjunt de la CET com al SIMCOS.

Mons. Francesc Conesa, president del Secretariat Interdiocesà d'Ecumenisme i Relacions interreligioses ha demanat el parer dels bisbes sobre la proposta de constitució de la Taula de diàleg interconfessional de Catalunya, així com de la celebració ecumènica del 1.700 aniversari del Concili de Nicea, que s'escau el proper any 2025, propostes que s'ha vist pertinent dur endavant.

Mons. Joan Planellas, president del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC), ha presentat la proposta de reglament de funcionament d'aquest Secretariat. Els bisbes han fet un seguit de suggeriments al text presentat en vistes a la seva millora, de manera que després de parlar-ne amb els membres del SIERC es tornarà a presentar a la propera reunió de la CET.

Mons. Sergi Gordo, secretari general de la CET, ha informat de la reunió de Secretaris/es generals i Cancellers/es de les diòcesis amb seu a Catalunya que es va celebrar el passat 17 d'abril de 2024 a la Casa de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Els que hi van participar, majoritàriament laics i molts d'ells dones, van compartir coneixements i elements per a millorar el programa de la CEE de Gestió Integral de la Informació Diocesana (ERPGiiD), i sobre el procés d'implantació del Sistema *Compliance* i el Canal de denúncia a les respectives diòcesis.

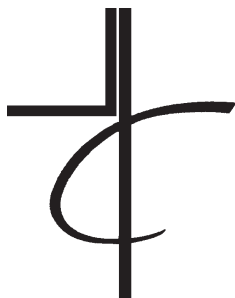
6. Els bisbes de la CET han confirmat la data del dimecres 30 d'octubre vinent per a la celebració d'una Trobada del clergat de Catalunya amb motiu del mil·lenari del Monestir de Montserrat, iniciativa proposada i animada per aquesta comunitat benedictina.

7. Finalment s'ha tractat de les iniciatives que es poden fer des de les diverses diòcesis i dels organismes interdiocesans en el marc del Jubileu del 2025: «Pelegrins d'esperança». A la pàgina web de la CET s'obrirà un apartat especial dedicat a aquest esdeveniment eclesial on es recolliran materials i notícies.

8. A nivell organitzatiu de la CET, havent acabat el temps en el càrrec del seu Secretari general, els bisbes han elegit per a aquest càrrec i per un quinquenni a **Mons. Sergi Gordo**, bisbe de Tortosa.

A continuació, a proposta del Secretari General, els bisbes han donat el seu vist i plau a què **Mn. Enric Termes**, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, realitzi les funcions de Vicesecretari de la CET pel mateix període de temps.

Tarragona, 13 de maig de 2024

124 Assemblea Plenària

Roda i nota de premsa

8 de març de 2024

Els bisbes espanyols han celebrat la **124a Assemblea Plenària** a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) del **4 al 8 de març de 2024**. L'ordre del dia ha estat marcat per la **renovació de càrrecs** per al **quadrienni 2024-2028**.

Abans de la sessió inaugural, els bisbes van celebrar l'**eucaristia** a la capella de la Successió Apostòlica. La va presidir el fins ara president de la CEE, el **cardenal Joan Josep Omella**, arquebisbe de Barcelona. A l'**homilia** va demanar «**al Senyor que l'experiència de fraternitat i de comunió que vivim a les Assemblees Plenàries creixi i que busquem més el bé comú, el bé de l'Església, que el bé particular, que el bé de cada diòcesi**».

Sessió inaugural

El cardenal Omella **també va parlar de comunió en el seu darrer discurs inaugural**, amb què va començar aquesta Plenària a les 11.00 hores del dilluns 4 de març.

L'encara president de la CEE, “en arribar al final del meu mandat” va voler dirigir la seva mirada “preferentment a la nostra vida de pastors de l'Església” i **donar gràcies “a tots vosaltres, germans bisbes, i a tot el personal que treballa a aquesta casa pel vostre suport, col·laboració i comprensió durant aquests quatre anys de servei**. Ha estat una bella etapa en el camí que fem junts cap a la meta, en què ens espera un premi impressionant”.

Després va intervenir l'encarregat de negocis de la Nunciatura Apostòlica a Espanya, **Mons. Roman Walczak**, que va complir amb l'encàrrec del Nunci d'expressar “**sentiments de viva gratitud**” al cardenal Omella “**per la diligència en el servei prestat a l'Església a Espanya durant el temps que, comptant amb la confiança merescuda d'aquesta Assemblea episcopal, ha estat al capdavant de la seva digna Presidència**”. També va avançar “**la seva felicitació al nou president que serà elegit en aquesta Assemblea**”.

Participants

En aquesta Assemblea d'eleccions hi han participat 78 persones amb dret a vot: 2 cardenals; 16 arquebisbes; 50 bisbes i 9 auxiliars i l'**administra-**

dor diocesà de Girona. També es compta amb la presència de cardenals, arquebisbes i bisbes emèrits.

S'han incorporat a la Plenària l'arquebisbe coadjutor de Mèrida-Badajoz, **Mons. José Rodríguez Carballo**; l'arquebisbe de Pamplona i bisbe de Tudela, **Mons. Florencio Roselló**; i el bisbe de Palència, **Mons. Mikel Garciandía**.

El bisbe electe de Girona, el monjo cistercenc **Octavi Vilà**, va **assistir a la sessió inaugural**, encara que no hi ha pogut participar perquè no és membre de ple dret fins a la seva ordenació episcopal, el proper 21 d'abril.

Agraïment per la contribució de l'Església espanyola a la JMJ

El **dilluns 4 de març** va intervenir a l'Assemblea Plenària el bisbe de Setúbal, el **cardenal Américo Aguiar**, com a president de la **Fundació JMJ Lisboa 2023**, per **mostrar el seu agraïment per la contribució de l'Església espanyola a aquesta trobada**. A més, va lliurar al cardenal Omella un quadre commemoratiu.

100.000 joves espanyols, entre inscrits i els que van viatjar pel seu compte, van participar de l'1 al 6 d'agost de 2023 a la Jornada Mundial de la Joventut. Amb ells, gairebé un miler de sacerdots i 71 bisbes espanyols.

Renovació dels càrrecs de la CEE

En aquesta Assemblea Plenària **s'han renovat tots els càrrecs de la CEE per al quadrienni 2024-2028**, excepte el de secretari general, que es tria per a un període de cinc anys. Abans de les votacions, es van repassar **les activitats que s'han dut a terme durant el quadrienni que ara s'acaba, el 2020-2024**.

Les votacions van començar dimarts 5 de març amb l'**elecció de Mons. Luis Argüello** com a president de la CEE, amb 48 vots a la primera votació. Després, va ser elegit **el cardenal José Cobo com a vicepresident**, amb 39 vots a la segona votació.

Aquell mateix dia es van triar els **sis membres de la Comissió Executiva i els presidents de les deu comissions i les vuit subcomissions episcopals**. Dimecres, 6 de març, al matí, van concloure les votacions amb l'elecció del **president del Consell Episcopal d'Afers Jurídics i dels tres membres del Consell Episcopal d'Economia**.

Dimecres a la tarda van quedar constituïdes la Comissió Executiva i la Comissió Permanent. I dijous, dia 7, les comissions episcopals a què s'han incorporat, com a membres, els bisbes que no ocupen cap dels càrrecs anteriors.

La CEE en el quadrienni 2024-2028

Aprovació de l'estructura del pla proposada per la Permanent per a la reparació integral de víctimes d'abusos sexuals.

L'Assemblea Plenària ha aprovat els principis informadors del **pla de reparació integral de víctimes d'abusos sexuals a l'àmbit eclesiàstic del qual emanaran les normes generals que s'aplicaran en els casos de reparació**. Ho ha presentat el Servei de coordinació i assessorament de les oficines per a la protecció de menors. Al gener, la Comissió Permanent va revisar el text que ja incorporava les observacions dels bisbes i les idees recollides al Missatge al Poble de Déu de la Plenària. Ara s'hi incorporaran les indicacions del Consell Episcopal per a Assumptes Jurídics i de l'òrgan de *compliance* de la Conferència Episcopal. Aquest pla de reparació integral està orientat a evitar que els casos d'abusos a menors tornin a repetir-se. Alhora, planteja com oferir a les víctimes una reparació integral i adequada donant resposta a la demanda que cada cas particular requereix.

D'altra banda, el director del Servei d'Assessorament a les Oficines de Protecció de menors, **Mons. Jesús Torrente**, també ha portat a la Plenària l'informe del treball realitzat per les oficines durant el 2023. **En aquest període s'ha duplicat el nombre de persones que han rebut formació per a la prevenció d'abusos: 250.000 persones**; entre elles 180.000 infants i adolescents, prop de 30.000 professors, 22.000 pares i mares, 8.000 sacerdots i consagrats i 8.200 monitors. **Més de la meitat dels seminaristes espanyols van rebre formació sobre aquesta qüestió. La tasca de formació és l'eix de la prevenció dels abusos que està desenvolupant l'Església.** També les oficines van acollir el testimoni de 155 persones que havien patit abusos des dels anys 40 fins als nostres dies. Amb ells es van seguir els protocols indicats.

Exhortació pastoral sobre la identitat i marc de la Pastoral amb migrants

La Plenària està debatent l'aprovació de l'**exhortació pastoral "Comunitats acollidores i missioneres**.

Exhortació pastoral sobre la identitat i marc de la Pastoral amb migrants". És un text redactat per la **Subcomissió Episcopal per a les Migracions i la Mobilitat humana**, però que també compta amb les aportacions dels bisbes de la **Subcomissió Episcopal per a l'Acció Caritativa i Social**. Aquestes dues subcomissions integren la Comissió Episcopal per a la Pastoral Social i Promoció Humana. El seu president, **Mons. Jesús Fernández González**, ha estat l'encarregat de fer-ne la presentació.

Aquesta Exhortació Pastoral, on s'ha treballat després un procés d'escolta i reflexió, **actualitza l'últim document de referència de la CEE**,

del 2007, per oferir un nou marc de referència per a la pastoral amb persones migrades a l'Església d'Espanya.

El document aporta **un enfocament transversal** amb l'objectiu d'aprofundir en la proximitat, la catolicitat, l'hospitalitat, la cultura de la trobada i la ciutadania plena, com a eixos per promoure la integració de les persones migrades i la seva diversitat cultural a tots els nivells de la vida del Poble de Déu. Proposa una **pedagogia pastoral** més centrada a treballar en xarxa i per projectes. A més, ofereix orientacions, claus de transformació i un conjunt de fins a 42 propostes i bones pràctiques.

Els criteris d'acció que proposa són: El dret a no haver de migrar, el dret a migrar i a la ciutadania mundial, la necessitat d'una autoritat mundial, la importància de la dimensió catòlica de l'Església i el desenvolupament en cada pastoral d'aquest poble de Déu que és «catòlic», així es desenvolupa a cada pastoral, l'horitzó de la cultura de la trobada. Es tracta també de fer una pastoral on la diversitat en harmonia sigui la manera de caminar junts.

Seminaris

Els bisbes espanyols van viatjar a Roma uns dies després de finalitzar la Plenària de novembre per assistir, el dia 28, a una **trobada amb el papa Francesc i el Dicasteri per al Clergat**. En aquesta reunió se'ls va lliurar el document **“Criteris per a l'actualització de la formació sacerdotal inicial als Seminaris Majors de les Esglésies particulars que conformen la Conferència Episcopal Espanyola”**. Un document que assenyalava les pautes i els criteris que s'han de posar en marxa a les diòcesis durant els dos propers anys.

El president de la Subcomissió Episcopal per als Seminaris, **Mons. Jesús Vidal**, ha treballat des de llavors sobre aquest text. A la Permanent de gener ja va presentar un avenç. A més, es va acordar la constitució d'una comissió ad hoc, formada per vuit rectors de diferents zones, per continuar treballant conjuntament sobre aquest tema.

A la Plenària, Mons. Vidal està presentant tot aquest procés. Està previst que els bisbes estableixin un calendari de treball i assenyalin els temes que s'inclouran en una enquesta que contestaran tots els prelatats sobre aquesta qüestió.

Sínodo sobre la Sinodalitat

Mons. Vicente Jiménez Zamora, com a coordinador de l'equip sinodal de la CEE, ha exposat a la Plenària les diferents iniciatives que s'estan duent a terme a les diòcesis com a preparació a la segona sessió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínodo, que tindrà lloc el proper octubre. Aquest equip sinodal continua treballant en coordinació amb les diòcesis per animar aquests projectes.

Altres temes de l'ordre del dia

L'Assemblea Plenària ha aprovat la celebració del **Congrés de Pastoral Vocacional que tindrà lloc el 2025** i s'estan buscant les dates més adequades.

Com és habitual a la primera Plenària de l'any, **també s'han aprovat les Intencions de la Conferència Episcopal de l'any 2025 per les quals resa la Xarxa Mundial de Pregària del Papa (Apostolat de l'Oració).**

A més, s'ha donat el vistiplau per a l'erecció i l'aprovació dels estatuts de la Fundació Educativa "Consolació" i per a la modificació dels estatuts de la Federació d'entitats cristianes de temps lliure "DIDANIA" i dels "Scout Catòlics de Galícia".

Els bisbes han rebut **informació** sobre l'estat actual del grup Absis (TRETZE I COPE) i del secretariat per al sosteniment de l'Església.

La Plenària ha tractat diversos assumptes econòmics i de seguiment.

Nomenaments de la Comissió Permanent

A la reunió de constitució de la Comissió Permanent, es van aprovar els nomenaments següents:

- José Antonio García Quintana, SJ, com a director del departament per a la Pastoral Penitenciària.
- Juan Vicente González Font, laic de l'arxidiòcesi de Burgos, com a president del Moviment Scout Catòlic (MSC).

57a Jornada Mundial de la Pau

Missatge del Sant Pare Francesc

Intel·ligència Artificial i Pau

1 de gener de 2024

Al començament del nou any, temps de gràcia que el Senyor ens dona a cadascú de nosaltres, voldria adreçar-me al Poble de Déu, a les nacions, als caps d'estat i de govern, als representants de les diverses religions i de la societat civil, i a tots els homes i dones del nostre temps per expressar-los els meus desitjos de pau.

1. El progrés de la ciència i de la tecnologia com a camí vers la pau

La Sagrada Escriptura atesta que Déu ha donat als homes el seu Esperit perquè tinguin «talent, intel·ligència i coneixements, i sigui un expert en tota mena de treballs» (Ex 35,31). La intel·ligència és expressió de la dignitat que ens ha donat el Creador en fer-nos a imatge i semblança seva (cf. Gn1,26) i ens ha fet capaços de respondre al seu amor a través de la llibertat i del coneixement. La ciència i la tecnologia manifesten de manera particular aquesta qualitat fonamentalment relacional de la intel·ligència humana: ambdues són producte extraordinari del seu potencial creatiu.

A la Constitució pastoral *Gaudium et spes*, el Concili Vaticà II ha insistit en aquesta veritat, declarant que «l'home s'ha esforçat sempre amb el treball i l'enginy a desenvolupar més i més la seva vida»¹. Quan els éssers humans, «amb l'ajut de la tècnica», s'esforcen perquè la terra «esdevingui un estatge digne de tota la família humana»², actuen segons el disseny de Déu i cooperen amb la seva voluntat de dur a terme la creació i de difondre la pau entre els pobles. També el progrés de la ciència i de la tècnica, en la mesura que contribueix a un millor ordre de la societat humana i a augmentar la llibertat i la comunió fraterna, porta al perfeccionament de l'home i a la transformació del món.

Ens n'alegrem justament i estem agraïts per les extraordinàries conquestes de la ciència i de la tecnologia, gràcies a les quals s'ha pogut posar remei a innombrables mals que afligien la vida humana i causaven grans

1 N. 33.

2 *Ibid.*, n. 57.

patiments. Al mateix temps, els progressos tècnico-científics, fent possible l'exercici d'un control sobre la realitat, mai vist fins ara, estan posant en mans de l'home una àmplia gamma de possibilitats, algunes de les quals poden representar un risc per a la supervivència humana i un perill per a la casa comuna³.

Els notables progressos de les noves tecnologies de la informació, especialment a l'esfera digital, presenten, per tant, apassionants oportunitats i riscos greus, amb serioses implicacions per a la recerca de la justícia i de l'harmonia entre els pobles. Per tant, cal plantejar-se algunes preguntes urgents. Quines seran les conseqüències, a mig i a llarg termini, de les noves tecnologies digitals?

I quin impacte tindran sobre la vida dels individus i de la societat, sobre l'estabilitat internacional i sobre la pau?

2. El futur de la intel·ligència artificial entre promeses i riscos

Els progressos de la informàtica i el desenvolupament de les tecnologies digitals els últims decennis ja han començat a produir transformacions profundes en la societat global i en les seves dinàmiques. Els nous instruments digitals estan canviant el rostre de les comunicacions, de l'administració pública, de la instrucció, del consum, de les interaccions personals i d'altres innombrables aspectes de la vida quotidiana.

A més, les tecnologies que utilitzen un gran nombre d'algoritmes poden extreure, dels rastres digitals deixats a Internet, dades que permeten controlar els hàbits mentals i relacionals de les persones amb finalitats comercials o polítiques, sovint sense que ho sàpiguen, limitant-los l'exercici conscient de la llibertat d'elecció. De fet, en un espai com el web, caracteritzat per una sobrecàrrega d'informacions, es pot estructurar el flux de dades segons criteris de selecció no sempre percebuts per l'usuari.

Hem de recordar que la recerca científica i les innovacions tecnològiques no estan desencarnades de la realitat ni són «neutrals»⁴, sinó que estan subjectes a les influències culturals. En tant que activitats plenament humanes, les direccions que prenen reflecteixen decisions condicionades pels valors personals, socials i culturals de cada època. El mateix s'ha de dir dels resultats que aconsegueixen. Aquests, precisament en tant que fruit d'acostaments específicament humans al món circumstant, tenen sempre una dimensió ètica, estretament lligada a les decisions de qui projecta l'experimentació i enfoca la producció vers objectius particulars.

3 Cf. Carta enc. *Laudato si'* (24 de maig de 2015), 104.

4 Cf. *ibid.*, 114.

Això val també per a les formes d'intel·ligència artificial, per a la qual, fins avui, no hi ha una definició unívoca en el món de la ciència i de la tecnologia. El mateix terme, que ja ha entrat en el llenguatge comú, abraça una varietat de ciències, teories i tècniques dirigides a fer que les màquines reproduïxin o imitin, en el seu funcionament, les capacitats cognitives dels éssers humans. Parlar en plural de "formes d'intel·ligència" pot ajudar a subratllar sobretot la diferència que no es pot omplir que existeix entre aquests sistemes, per més sorprenents i potents que siguin, i la persona humana. Aquests són, al cap i a la fi, "fragmentaris", en el sentit que només poden imitar o reproduir algunes funcions de la intel·ligència humana. L'ús del plural posa en evidència a més que aquests dispositius, molt diferents entre ells, s'han de considerar sempre com a "sistemes socio-tècnics". En efecte, el seu impacte, independentment de la tecnologia de base, no només depèn del projecte, sinó també dels objectius i dels interessos de qui els posseeix i de qui els desenvolupa, així com de les situacions en les que s'usen.

La intel·ligència artificial, per tant, ha de ser entesa com una galàxia de realitats diferents i no podem presumir *a priori* que el seu desenvolupament aportï una contribució benèfica al futur de la humanitat i a la pau entre els pobles. Aquest resultat positiu només serà possible si som capaços d'actuar de forma responsable i de respectar els valors humans fonamentals com «la inclusió, la transparència, la seguretat, l'equitat, la privacitat i la confiança»⁵.

No n'hi ha prou ni tan sols amb pressuposar, de part de qui projecta algoritmes i tecnologies digitals, un compromís d'actuar de forma ètica i responsable. És precís reforçar o, si cal, instituir organismes encarregats d'examinar les qüestions ètiques emergents i de tutelar els drets dels que utilitzen formes d'intel·ligència artificial o en reben la influència⁶.

La immensa expansió de la tecnologia, per tant, ha de ser acompanyada, per al seu desenvolupament, per una adequada formació en la responsabilitat. La llibertat i la convivència pacífica estan amenaçades quan els éssers humans cedeixen a la temptació de l'egoisme, de l'interès personal, de l'afany de lucre i de la set de poder. Tenim per això el deure d'ampliar la mirada i d'orientar la recerca tècnico-científica cap a la consecució de la pau i del bé comú, al servei del desenvolupament integral de l'home i de la comunitat⁷.

⁵ Discurs als participants a la trobada "Minerva Dialogues" (27 de març de 2023).

⁶ Cf. *ibíd.*

⁷ Cf. Missatge al President Executiu del "World Economic Forum" a Davos-Klosters (12 de gener de 2018).

La dignitat intrínseca de cada persona i la fraternitat que ens vincula com a membres d'una única família humana, han d'estar a la base del desenvolupament de les noves tecnologies i servir com a criteris indiscutibles per a valorar-les abans del seu ús, de manera que el progrés digital pugui realitzar-se en el respecte de la justícia i contribuir a la causa de la pau. Els desenvolupaments tecnològics que no porten a una millora de la qualitat de vida de tota la humanitat, sinó que, al contrari, agreugen les desigualtats i els conflictes, no podran ser considerats un veritable progrés⁸.

La intel·ligència artificial serà cada vegada més important. Els reptes que planteja no són només tècnics, sinó també antropològics, educatius, socials i polítics. Promet, per exemple, un estalvi d'esforços, una producció més eficient, transports més àgils i mercats més dinàmics, a més d'una revolució en els processos de recopilació, organització i verificació de les dades. És necessari ser conscients de les ràpides transformacions que estan passant i gestionar-les de manera que es puguin salvaguardar els drets humans fonamentals, respectant les institucions i les lleis que promouen el desenvolupament humà integral. La intel·ligència artificial hauria d'estar al servei del millor potencial humà i de les nostres aspiracions més altes, no en competència amb ells.

3. La tecnologia del futur: màquines que aprenen soles

En les seves múltiples formes la intel·ligència artificial, basada en tècniques d'aprenentatge automàtic (*machine learning*), encara que es trobi en una fase pionera, ja està introduint canvis notables en el teixit de les societats, exercitant una profunda influència en les cultures, en els comportaments socials i en la construcció de la pau.

Desenvolupaments com el *machine learning* o com l'aprenentatge profund (*deep learning*) plantegen qüestions que transcendeixen els àmbits de la tecnologia i de l'enginyeria i tenen a veure amb una comprensió estretament connectada amb el significat de la vida humana, els processos bàsics del coneixement i la capacitat de la ment d'assolir la veritat.

L'habilitat d'alguns dispositius per a produir textos sintàcticament i semàntica coherents, per exemple, no és garantia de fiabilitat. Es diu que poden "al·lucinar", és a dir, generar afirmacions que a primera vista semblen plausibles, però que en realitat són infundades o delaten prejudicis. Això planteja un seriós problema quan la intel·ligència artificial s'utilitza en campanyes de desinformació que difonen notícies falses i porten a una creixent desconfiança vers els mitjans de comunicació. La confidencialitat,

⁸ Cf. Carta enc. *Laudato si'*, 194; *Discurs als participants al Seminari sobre "El bé comú a l'era digital"* (27 de setembre de 2019).

la possessió de les dades i la propietat intel·lectual són altres àmbits en els que les tecnologies en qüestió plantegen greus riscos, als que s'afegeixen ulteriors conseqüències negatives unides al seu ús impropï, com la discriminació, la interferència en els processos electorals, la implantació d'una societat que vigila i controla les persones, l'exclusió digital i la intensificació d'un individualisme cada vegada més desvinculat de la col·lectivitat. Tots aquests factors corren el risc d'alimentar els conflictes i d'obstaculitzar la pau.

4. El sentit del límit en el paradigma tecnocràtic

El nostre món és massa ampli, variat i complex per a poder ser completament conegut i classificat. La ment humana mai no podrà esgotar-ne la riquesa, ni tan sols amb l'ajuda dels algoritmes més avançats. Aquests, de fet, no ofereixen previsions garantides del futur, sinó només aproximacions estadístiques. No tot pot ser pronosticat, no tot pot ser calculat; al final «la realitat és superior a la idea»⁹ i, per més prodigiosa que pugui ser la nostra capacitat de càlcul, hi haurà sempre un residu inaccessible que escapa a qualsevol intent de quantificació.

A més, la gran quantitat de dades analitzades per les intel·ligències artificials no és de per si garantia d'imparcialitat. Quan els algoritmes extrapolen informacions, sempre corren el risc de distorsionar-les, reproduint les injustícies i els prejudicis dels ambients en els que s'originen. Com més veloços i complexos es tornen, més difícil és comprendre per què han generat un determinat resultat.

Les màquines “intel·ligents” poden efectuar les tasques que se'ls assignen cada vegada amb una eficiència més gran, però l'objectiu i el significat de les seves operacions continuaran essent determinades o habilitades per éssers humans que tenen un propi univers de valors. El risc és que els criteris que estan a la base de certes decisions es tornin menys transparents, que la responsabilitat decisonal s'oculti i que els productors puguin eludir l'obligació d'actuar per al bé de la comunitat. En cert sentit, això és afavorit pel sistema tecnocràtic, que alia l'economia amb la tecnologia i privilegia el criteri de l'eficiència, tendint a ignorar tot allò que no està vinculat als seus interessos immediats¹⁰.

Això ha de fer-nos reflexionar sobre el “sentit del límit”, un aspecte sovint descuidat en la mentalitat actual, tecnocràtica i eficientista, i no obstant decisiu per al desenvolupament personal i social. L'ésser humà, en efecte, mortal per definició, pensant en sobrepassar tot límit gràcies a la tècnica,

9 Exhort. ap. *Evangelii gaudium* (24 de novembre de 2013), 233.

10 Cf. Carta. enc. *Laudato si'*, 54.

corre el risc, en l'obsessió de voler controlar-ho tot, de perdre el control de si mateix, i en la recerca d'una llibertat absoluta, de caure en l'espiral d'una dictadura tecnològica. Reconèixer i acceptar el propi límit de criatura és per a l'home condició indispensable per aconseguir o, millor, per acollir la plenitud com un do. En canvi, en el context ideològic d'un paradigma tecnocràtic, animat per una prometeica presumpció d'autosuficiència, les desigualtats podrien créixer de manera desmesurada, i el coneixement i la riquesa acumular-se en mans d'uns pocs, amb greus riscos per a les societats democràtiques i la coexistència pacífica¹¹.

5. Temes candents per a l'ètica

En el futur, la fiabilitat de qui demana un préstec, la idoneïtat d'un individu per a una feina, la possibilitat de reincidència d'un condemnat o el dret a rebre asil polític o assistència social podrien ser determinats per sistemes d'intel·ligència artificial. La manca de nivells diversificats de mediació que aquests sistemes introdueixen està particularment exposada a formes de prejudici i discriminació. Els errors sistèmics poden multiplicar-se fàcilment, produint no només injustícies en casos concrets sinó també, per efecte dòmino, autèntiques formes de desigualtat social.

A més, amb freqüència les formes d'intel·ligència artificial semblen capaces d'influir en les decisions dels individus per mitjà d'opcions predefinides associades a estímuls i persuasions, o bé mitjançant sistemes de regulació de les opcions personals basades en l'organització de les informacions. Aquestes formes de manipulació o de control social requereixen una atenció i una supervisió acurades, i impliquen una clara responsabilitat legal per part dels productors, dels qui les usen i de les autoritats governamentals.

La dependència de processos automàtics que classifiquen els individus, per exemple, per mitjà de l'ús generalitzat de la vigilància o l'adopció de sistemes de crèdit social, també podria tenir repercussions profundes en el teixit social, establint categoritzacions impròpies entre els ciutadans. I aquests processos artificials de classificació podrien dur fins i tot a conflictes de poder, no només pel que fa a destinataris virtuals, sinó a persones de carn i ossos. El respecte fonamental per la dignitat humana postula rebutjar que la singularitat de la persona sigui identificada amb un conjunt de dades. No hem de permetre que els algorismes determinin la manera en la que entenem els drets humans, que deixin de banda els valors essencials de la compassió, la misericòrdia i el perdó o que eliminin la possibilitat que un individu canviï i deixi enrere el passat.

11 Cf. *Discurs als participants en la Plenària de la Pontificia Acadèmia per a la Vida* (28 de febrer de 2020).

En aquest context, no podem deixar de considerar l'impacte de les noves tecnologies en l'àmbit laboral. Feines que en un temps eren competència exclusiva de la mà d'obra humana són ràpidament absorbides per les aplicacions industrials de la intel·ligència artificial. També en aquest cas es corre el risc substancial d'un benefici desproporcionat per a uns pocs a costa de l'empobriment de molts. El respecte de la dignitat dels treballadors i la importància de l'ocupació per al benestar econòmic de les persones, les famílies i les societats, la seguretat de les feines i l'equitat dels salaris haurien de constituir una gran prioritat per a la comunitat internacional, a mesura que aquestes formes de tecnologia es van introduint cada vegada més en els llocs de treball.

6. *Transformarem les espases en arades?*

Aquests dies, mirant el món que ens envolta, no podem eludir les greus qüestions ètiques vinculades al sector dels armaments. La possibilitat de conduir operacions militars per mitjà de sistemes de control remot ha dut a una percepció menor de la devastació que aquests han causat i de la responsabilitat en el seu ús, contribuint a un apropament encara més fred i distant a la immensa tragèdia de la guerra. La recerca sobre les tecnologies emergents en el sector dels anomenats "sistemes d'armes autònoms letals", inclòs l'ús bèl·lic de la intel·ligència artificial, és un gran motiu de preocupació ètica. Els sistemes d'armes autònoms no podran ser mai subjectes moralment responsables. L'exclusiva capacitat humana de judici moral i de decisió ètica és més que un complex conjunt d'algoritmes, i aquesta capacitat no pot reduir-se a la programació d'una màquina que, tot i ser "intel·ligent", no deixa de ser sempre una màquina. Per aquest motiu, és imperiós garantir una supervisió humana adequada, significativa i coherent dels sistemes d'armes.

Tampoc no podem ignorar la possibilitat que armes sofisticades acabin en mans equivocades, facilitant, per exemple, atacs terroristes o accions dirigides a desestabilitzar institucions de govern legítimes. En resum, realment l'últim que el món necessita és que les noves tecnologies contribueixin a l'injust desenvolupament del mercat i del comerç de les armes, promovent la bogeria de la guerra. Si ho fa així, no només la intel·ligència, sinó el mateix cor de l'home correrà el risc de tornar-se cada vegada més "artificial". Les aplicacions tècniques més avançades no han d'usar-se per a facilitar la resolució violenta dels conflictes, sinó per a pavimentar els camins de la pau.

En una òptica més positiva, si la intel·ligència artificial fos utilitzada per a promoure el desenvolupament humà integral, podria introduir importants innovacions en l'agricultura, l'educació i la cultura, una millora del nivell de vida de nacions i pobles sencers, el creixement de la fraternitat humana i de l'amistat social. En definitiva, la manera en què la usem per a incloure

els últims, és a dir, els germans i les germanes més febles i necessitats, és la mesura que revela la nostra humanitat.

Una mirada humana i el desig d'un futur millor per al nostre món porten a la necessitat d'un diàleg interdisciplinar destinat a un desenvolupament ètic dels algoritmes —l'*algorètica*—, en el que els valors orienten els itineraris de les noves tecnologies¹². Les qüestions ètiques haurien de ser tingudes en compte des de l'inici de la recerca, així com en les fases d'experimentació, planificació, distribució i comercialització. Aquest és l'enfocament de l'ètica de la planificació, en el que les institucions educatives i els responsables del procés decisonal tenen un rol essencial per exercir.

7. Reptes per a l'educació

El desenvolupament d'una tecnologia que respecti i estigui al servei de la dignitat humana té clares implicacions per a les institucions educatives i per al món de la cultura. Multiplicant les possibilitats de comunicació, les tecnologies digitals han permès noves formes de trobar-nos. No obstant això, continua essent necessària una reflexió permanent sobre el tipus de relacions al qual ens està portant. Els joves estan creixent en ambients culturals impregnats de la tecnologia i això no pot deixar de qüestionar els mètodes d'ensenyament i formació.

L'educació en l'ús de formes d'intel·ligència artificial hauria de centrar-se sobretot en promoure el pensament crític. És necessari que els usuaris de totes les edats, però sobretot els joves, desenvolupin una capacitat de discerniment en l'ús de dades i de continguts obtinguts al web o produïts per sistemes d'intel·ligència artificial. Les escoles, les universitats i les societats científiques estan cridades a ajudar els estudiants i els professionals a fer propis els aspectes socials i ètics del desenvolupament i l'ús de la tecnologia.

La formació en l'ús dels nous instruments de comunicació hauria de tenir en compte no només la desinformació, les falses notícies (*fakenews*), sinó també l'inquietant augment de «pors ancestrals [...] que han sabut amagar-se i potenciar-se rere noves tecnologies»¹³. Lamentablement, una vegada més ens trobem havent de combatre «la temptació de fer una cultura de murs, d'aixecar murs, murs en el cor, murs a la terra per evitar aquest trobament amb altres cultures, amb altres persones»¹⁴ i el desenvolupament d'una coexistència pacífica i fraterna.

¹² Cf. *ibíd.*

¹³ Carta enc. *Fratelli tutti* (3 d'octubre de 2020), 27.

¹⁴ Cf. *ibíd.*

8. Reptes per al desenvolupament del dret internacional

L'abast global de la intel·ligència artificial fa evident que, juntament a la responsabilitat dels estats sobirans de disciplinar internament el seu ús, les organitzacions internacionals poden exercir un rol decisiu en la consecució d'acords multilaterals i en la coordinació de la seva aplicació i actuació¹⁵. A aquest propòsit, exhorto la comunitat de les nacions a treballar unida per a adoptar un tractat internacional vinculant, que reguli el desenvolupament i l'ús de la intel·ligència artificial en les seves múltiples formes. Naturalment, l'objectiu de la reglamentació no hauria de ser només la prevenció de les males pràctiques, sinó també encoratjar les millors pràctiques, estimulants plantejaments nous i creatius i facilitant iniciatives personals i col·lectives¹⁶.

En definitiva, en la recerca de models normatius que puguin proporcionar una guia ètica a qui desenvolupa tecnologies digitals, és indispensable identificar els valors humans que haurien d'estar a la base del compromís de les societats per a formular, adoptar i aplicar els marcs legislatius necessaris. El treball de redacció de les orientacions ètiques per a la producció de formes d'intel·ligència artificial no pot prescindir de la consideració de qüestions més profundes, relacionades amb el significat de l'existència humana, la tutela dels drets humans fonamentals, la recerca de la justícia i de la pau. Aquest procés de discerniment ètic i jurídic pot revelar-se com una valuosa ocasió per a una reflexió compartida sobre el rol que la tecnologia hauria de tenir en la nostra vida personal i comunitària i sobre com el seu ús pot contribuir a la creació d'un món més just i humà. Per aquest motiu, en els debats sobre la reglamentació de la intel·ligència artificial, s'hauria de tenir en compte la veu de totes les parts interessades, inclosos els pobres, els marginats i altres que sovint queden sense ser escoltats en els processos decisionals globals.

* * *

Espero que aquesta reflexió encoratgi a fer que els progressos en el desenvolupament de formes d'intel·ligència artificial contribueixin, en última instància, a la causa de la fraternitat humana i de la pau. No és responsabilitat d'uns pocs, sinó de tota la família humana. La pau, en efecte, és el fruit de relacions que reconeixen i acullen l'altre en la seva dignitat inalienable, i de cooperació i esforç en la recerca del desenvolupament integral de totes les persones i de tots els pobles.

15 Cf. *ibid.*, 170-175.

16 Cf. Carta enc. *Laudato si'*, 177.

La meva pregària al començament del nou any és que el ràpid desenvolupament de formes d'intel·ligència artificial no augmenti les ja nombroses desigualtats i injustícies presents al món, sinó que contribueixi a posar fi a les guerres i els conflictes, i a alleujar tantes formes de patiment que afligeixen la família humana. Que els fidels cristians, els creients de diferents religions i els homes i dones de bona voluntat puguin col·laborar en harmonia per aprofitar les oportunitats i afrontar els reptes que planteja la revolució digital, i deixar a les generacions futures un món més solidari, just i pacífic.

Vaticà, 8 de desembre de 2023

Franciscus

X Jornada Mundial de Pregària i Reflexió contra el Tràfic de Persones

Missatge del Sant Pare Francesc

Caminant per la dignitat: escoltar, somiar, actuar

8 de febrer de 2024

Benvolgudes germanes i benvolguts germans,

Avui, en la memòria litúrgica de santa Josefina Bakhita, se celebra la desena Jornada mundial de pregària i reflexió contra el tràfic de persones. De tot cor m'uneixo a vosaltres, en particular als joves, que arreu del món us esteu esforçant per combatre aquest drama de proporcions globals.

Junts caminem rere els passos de santa Bakhita, aquella religiosa sudanesa que de ben petita va ser venuda com a esclava i va ser víctima del tràfic de persones. Recordem la injustícia que va patir, el seu sofriment, però també la seva fortalesa i el seu camí d'alliberament i renaixement a una vida nova. Santa Bakhita ens anima a obrir els ulls i les oïdes, per a veure els qui romanen invisibles i escoltar els qui no tenen veu; per a reconèixer la dignitat de cadascú i per a actuar contra el tràfic i contra qualsevol forma d'explotació.

El tràfic és sovint invisible. Els mitjans de comunicació, gràcies també a reporters valents, treuen a la llum les esclavituds del nostre temps, però la

cultura de la indiferència ens anestesia. Ajudem-nos recíprocament a reaccionar, o obrir les nostres vides i els nostres cors a tants germans i germanes que són tractats com esclaus. Mai no és massa tard per a decidir-se a fer-ho.

Gràcies a Déu són nombrosos els joves que participen en els treballs d'aquesta Jornada mundial. El seu impuls ens n'indica el camí, ens diu que contra el tràfic hem d'escoltar, somiar i actuar.

És fonamental tenir la capacitat d'escoltar el qui sofreix. Penso en les víctimes dels conflictes i de les guerres, en tots aquells que han sofert els efectes del canvi climàtic, en les multituds de migrants forçosos i els qui són objecte d'explotació sexual o laboral, de manera particular les dones i les nenes. Escoltem la seva crida d'auxili, deixem-nos interpel·lar per les seves històries, i juntament amb les víctimes i amb els joves tornem a somiar en un món en què les persones puguin viure amb llibertat i dignitat.

I després, germanes i germans, amb la força de l'Esperit de Jesucrist hem de convertir aquest somni en realitat, mitjançant accions concretes que combatin el tràfic. Comprometem-nos a pregar i actuar per aquesta causa de la dignitat: pregar i actuar tant personalment com en les famílies, en les comunitats parroquials i religioses, en les associacions i en els moviments eclesials, així com en els diferents àmbits socials i polítics.

Sapiguem que és possible combatre el tràfic, però cal arribar a l'arrel del fenomen, erradicant-ne les causes. Us animo, per tant, a respondre a aquesta crida a la transformació en record de santa Josefina Bakhita, símbol d'aquells que, reduïts desgraciadament a la condició d'esclaus, poden encara reconquerir la llibertat. És una crida a no quedar-nos paralitzats, a mobilitzar tots els nostres recursos en la lluita contra el tràfic i per la restitució de la plena dignitat dels qui n'han estat víctimes. Si tanquem els nostres ulls i les nostres oïdes, si restem inerts, en serem còmplices.

Agraeixo de cor i beneeixo els qui treballen per aquesta Jornada, i beneeixo a tots aquells que volen comprometre's contra el tràfic i contra qualsevol forma d'explotació per a poder construir un món de fraternitat i de pau.

*Roma, Sant Joan del Laterà,
8 de febrer de 2024,
Memòria de santa Josefina Bakhita*

Franciscus

32a Jornada Mundial del Malalt

Missatge del Sant Pare Francesc

**«No és bo que l'home estigui sol.»
Cuidar els malalts tenint cura de les relacions**

11 de febrer de 2024

«No és bo que l'home estigui sol» (Gn 2,18). Des del principi, Déu, que és amor, va crear l'ésser humà per a la comunió, inscrivint en el seu ésser la dimensió de les relacions. Així, la nostra vida, plasmada a imatge de la Trinitat, està cridada a realitzar-se plenament en el dinamisme de les relacions, de l'amistat i de l'amor mutu. Estem creats per a estar junts, no sols. I precisament perquè aquest projecte de comunió està tan profundament inscrit en el cor humà, l'experiència de l'abandonament i de la solitud ens espanta i ens és dolorosa i fins i tot inhumana. Ho és encara més en moments de fragilitat, incertesa i inseguretat, sovint provocats per l'aparició de qualsevol malaltia greu.

Penso, per exemple, en els que estaven terriblement sols durant la pandèmia de la Covid-19: pacients que no podien rebre visites, però també infermeres, metges i personal de suport, tots sobrecarregats de feina i tancats en sales d'aïllament. I, per descomptat, no oblidem tots el que van haver d'afrontar l'hora de la mort sols, assistits pel personal sanitari però lluny de les seves famílies.

Al mateix temps, comparteixo amb dolor la condició de sofriment i de solitud d'aquells que, per la guerra i les seves tràgiques conseqüències, es troben sense suport i sense ajuda: la guerra és la més terrible de les malalties socials i les persones més fràgils en paguen el preu més alt.

Tanmateix, cal subratllar que, fins i tot en els països que gaudeixen de pau i de més recursos, l'etapa de la vellesa i de la malaltia sovint es viu en solitud i, a vegades, fins i tot en l'abandonament. Aquesta trista realitat és sobretot conseqüència de la cultura de l'individualisme, que exalta el rendiment a tota costa i cultiva el mite de l'eficiència, esdevenint indiferents i fins i tot despietats quan la gent ja no té la força necessària per a seguir el ritme. Aleshores esdevé una cultura de l'exclusió, en la qual «les persones no es consideren un valor primari que cal respectar i emparar, especialment si són pobres o discapacitades, si “encara no són útils” —com els no nascuts—, o si “ja no serveixen” —com els vells» (Enc. Fratelli tutti, 18). Malauradament, aquesta lògica també impregna determinades opcions polítiques que no posen al centre la dignitat de la persona humana i les seves necessitats, i no sempre afavoreixen les estratègies i els recursos necessaris per a garantir

a cada ésser humà el dret fonamental a la salut i l'accés a les cures. Paral·lelament, l'abandonament dels fràgils i la seva solitud també es veu afavorit per la reducció de l'atenció únicament als serveis sanitaris, sense que vagi acompanyat, com seria una actuació intel·ligent, d'una "aliança terapèutica" entre metge, pacient i familiar.

Ens fa bé tornar a escoltar aquesta paraula bíblica: no és bo que l'home estigui sol! Déu la pronuncia a l'inici de la creació i així ens revela el sentit profund del seu pla per a la humanitat, però al mateix temps la ferida mortal del pecat s'introdueix generant sospites, fractures, divisions i, per tant, aïllament. Això afecta la persona en totes les seves relacions: amb Déu, amb ella mateixa, amb els altres, amb la creació. Aquest aïllament ens fa perdre el sentit de l'existència, ens treu l'alegria de l'amor i ens fa experimentar una sensació opressiva de solitud en totes les etapes crucials de la vida.

Germans i germanes, la primera cura que necessitem en la malaltia és una proximitat plena de compassió i de tendresa. Per això, cuidar els malalts vol dir, en primer lloc, tenir cura de les seves relacions, de totes les seves relacions: amb Déu, amb els altres —familiars, amics, agents sanitaris—, amb la creació, amb ells mateixos. És possible? Sí, és possible i tots som cridats a treballar dur perquè això passi. Fixem-nos en la imatge del bon samarità (cf. Lc 10,25-37), en la seva capacitat per aturar-se i fer-se proïsme, en la tendresa amb què alleuja les ferides del seu germà que pateix.

Recordem aquesta veritat central de la nostra vida: hem vingut al món perquè algú ens va acollir, estem fets per a l'amor, som cridats a la comunió i a la fraternitat. Aquesta dimensió del nostre ésser ens sosté sobretot en el temps de la malaltia i de la fragilitat, i és la primera teràpia que hem d'adoptar entre tots per a curar les malalties de la societat en què vivim.

A vosaltres, que esteu afectats per la malaltia, ja sigui temporal o crònica, voldria dir-vos: no us avergonyiu del vostre desig de proximitat i de tendresa! No ho amagueu i no penseu mai que sou una càrrega per als altres. La condició de malalt convida tothom a frenar els ritmes exasperats en què estem immersos i a redescobrir-nos.

En aquesta època canviant que estem vivint, els cristians som especialment cridats a adoptar la mirada compassiva de Jesús: cuidem els qui pateixen i estan sols, potser marginats i descartats. Amb l'amor mutu que Crist Senyor ens dona en la pregària, especialment en l'eucaristia, guarim les ferides de la solitud i de l'aïllament. Cooperem així per a contrarestar la cultura de l'individualisme, de la indiferència, de l'exclusió, i fem créixer la cultura de la tendresa i de la compassió.

Els malalts, els fràgils, els pobres estan en el cor de l'Església i també han de ser el centre de les nostres atencions humanes i de la nostra pas-

toral. No ho oblidem! I confiem-nos a Maria Santíssima, salut dels malalts, perquè intercedeixi per nosaltres i ens ajudi a ser artesans de proximitat i de relacions fraternals.

Roma, Sant Joan del Laterà,
10 de gener de 2024

Franciscus

III Congreso Latinoamericano sobre el tema: “Vulnerabilidad y abuso”

Missatge del Sant Pare Francesc

[Panamá, 12-14 de marzo de 2024]

Estimados congresistas:

Quiero enviar mi saludo a los organizadores y participantes en este III Congreso Latinoamericano promovido por el CEPROME bajo el título «Vulnerabilidad y abuso: Hacia una mirada más amplia de la prevención» y encomendar al Señor sus trabajos para seguir avanzando en la erradicación de la lacra de los abusos en todos los ámbitos de la sociedad.

En mi encuentro del pasado 25 de septiembre con una delegación de este Consejo, evidenciaba el compromiso de la Iglesia por ver en cada una de las víctimas el rostro de Jesús sufriente. Pero, al mismo tiempo, la necesidad de poner a sus pies «el sufrimiento que hemos recibido y causado», pidiéndole por «los pecadores más infelices y desesperados, por su conversión, para que puedan ver en el otro los ojos de Jesús que les interpelan».

En esa ocasión los invitaba, y los invito también hoy, a ver esta problemática con los ojos de Dios, a entablar un diálogo con Él. Esa mirada divinizada puede ayudar a nuestra comprensión de la vulnerabilidad, pues el Señor ha sacado “fuerza de lo débil, haciendo de la fragilidad su propio testimonio” (cf. *Prefacio de los mártires*, I). Dios nos llama a un cambio de mentalidad absoluto sobre nuestra concepción de las relaciones privilegiando al menor, al pobre, al servidor, al ignorante, sobre el mayor, el rico, el amo, el letrado, en base a la capacidad de acoger la gracia que nos viene dada por Dios y de hacernos nosotros mismos don para los demás.

Ver la propia flaqueza como una excusa para dejar de ser personas cabales y cristianos enteros, incapaces de asumir el control de su destino, creará personas infantiles, resentidas, y en modo alguno representa la pequeñez a la que Jesús nos invita. Por el contrario, la fortaleza de aquel que, como san Pablo, se gloria en sus debilidades y confía en la gracia del Señor (cf. 2 Co 12,8-10) es un don que hemos de pedir de rodillas para nosotros y para los demás. Con ella, podremos afrontar las contradicciones de la vida y dar una contribución al bien común en la vocación a la que hayamos sido llamados.

En orden a la prevención, nuestros trabajos tienen que mirar sin duda a erradicar las situaciones que protegen a quien se escuda en su posición para imponerse al otro de forma perversa, pero también a comprender por qué es incapaz de relacionarse con los demás de forma sana. Del mismo modo, no puede ser indiferente la razón por la que algunos aceptan ir contra la propia conciencia, por temor, o se dejan engatusar con falsas promesas, sabiendo en el fondo de su corazón que están en el camino equivocado. Humanizar las relaciones en cualquier sociedad, también en la Iglesia, supone trabajar con denuedo para formar personas maduras, coherentes, que, firmes en su fe y en sus principios éticos, sean capaces de afrontar el mal, dando testimonio de la verdad con mayúsculas.

Una sociedad que no esté basada en esos presupuestos de entereza moral será una sociedad enferma, con relaciones humanas e institucionales pervertidas por el egoísmo, la desconfianza, el miedo y el engaño. Pero nosotros confiamos nuestra debilidad en la fuerza que el Señor nos da. Y reconocemos que «llevamos ese tesoro en recipientes de barro, para que se vea bien que este poder extraordinario no procede de nosotros, sino de Dios» (2 Co 4,7).

Pidamos al Rey de los mártires esa gracia para ser sus testigos en el mundo. Que Él los bendiga y la Virgen Santa los cuide. Y, por favor, no se olviden de rezar por mí.

*Roma, San Juan de Letrán,
1 de marzo de 2024*

Franciscus

Quaresma 2024

Missatge del Sant Pare Francesc

A través del desert Déu ens guia cap a la llibertat

Benvolguts germans i germanes,

Quan el nostre Déu es revela, comunica llibertat: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir del país d'Egipte, la terra on eres esclau» (Ex 20,2). Així s'obre el Decàleg donat a Moisès a la muntanya del Sinaí. El poble sap prou bé de quin èxode parla Déu; l'experiència de l'esclavitud encara està impresa a la seva carn. Rep les deu paraules en el desert com un camí de llibertat. Nosaltres les anomenem manaments, subratllant la força d'amor amb què Déu educa el seu poble. La crida a la llibertat és, efectivament, una crida vigorosa. No s'esgota en un esdeveniment únic, perquè madura durant un camí. Com Israel en el desert encara porta Egipte dins seu “en efecte, sovint troba a faltar el passat i murmura contra el cel i contra Moisès”, també avui el poble de Déu porta dins seu lligams opressors que ha de decidir-se a abandonar. Ens n'adonem quan ens falta l'esperança i vaguem per la vida com per un erm desolat, sense una terra promesa vers la qual encaminar-nos junts. La Quaresma és el temps de gràcia en el qual el desert torna a ser “com ho anuncia el profeta Osees” el lloc del primer amor (cf. Os 2,16-17). Déu educa el seu poble perquè abandoni els seus esclavatges i experimenti el pas de la mort a la vida. Com un espòs ens atrau novament cap a ell i xiuxiueja paraules d'amor als nostres cors.

L'èxode de l'esclavatge a la llibertat no és un camí abstracte. Per tal que la nostra Quaresma sigui també concreta, el primer pas és voler veure la realitat. Quan a la bardissa ardent el Senyor va atraure Moisès i li va parlar, es va revelar immediatament com un Déu que hi veu i sobretot escolta: «He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments, per això he baixat a alliberar-lo del poder dels egipcis i fer-lo pujar des d'Egipte cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel» (Ex 3,7-8). També avui arriba al cel el crit de molts germans i germanes oprimits. Preguntem-nos: ens arriba també a nosaltres? Ens sacseja? Ens commou? Molts factors ens allunyen els uns dels altres, negant la fraternitat que ens uneix des de l'origen.

En el meu viatge a Lampedusa, davant la globalització de la indiferència, vaig plantejar dues preguntes que són cada vegada més actuals: «On ets?» (Gn 3,9) i «On és el teu germà?» (Gn 4,9). El camí quaresmal serà concret si, en escoltar de nou aquestes preguntes, confessem que encara avui estem sota el domini del Faraó. És una dominació que ens deixa exhaustos i ens torna insensibles. És un model de creixement que ens divideix i ens roba

el futur. La terra, l'aire i l'aigua estan contaminats per ell, però les ànimes també. Perquè, si bé amb el baptisme ja ha començat el nostre alliberament, resta en nosaltres una enyorança inexplicable de l'esclavitud. És com una atracció per la seguretat del que ja s'ha vist, en detriment de la llibertat.

Voldria assenyalar-vos un detall de força importància en el relat de l'Èxode: és Déu qui els veu, qui es commou i qui els allibera, no és Israel qui ho demana. El Faraó, en efecte, destrueix fins i tot els somnis, roba el cel, fa que sembli immodificable un món en el qual es trepitja la dignitat i es neguen els lligams autèntics. És a dir, aconsegueix mantenir-ho tot sota a ell. Preguntem-nos: desitjo un món nou? Estic disposat a trencar els compromisos amb el món vell? El testimoniatge de molts germans bisbes i d'un gran nombre d'aquells que treballen per la pau i la justícia em convenç cada vegada més que el que cal denunciar és un dèficit d'esperança. És un impediment per a somiar, un crit mut que arriba fins al cel i commou el cor de Déu. S'assembla a aquella enyorança per l'esclavitud que paralitza Israel en el desert i l'impedeix d'avançar. L'èxode es pot interrompre: no s'explicaria d'una altra manera que una humanitat que ha assolit el llindar de la fraternitat universal i nivells de desenvolupament científic, tècnic, cultural i jurídic, capaç de garantir la dignitat de tothom, camini en la foscor de les desigualtats i els conflictes.

Déu no es cansa de nosaltres. Acollim la Quaresma com el temps fort en el qual la seva Paraula s'adreça de nou a nosaltres: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir del país d'Egipte, la terra on eres esclau» (Ex 20,2). És temps de conversió, temps de llibertat. Jesús mateix, com ho recordem cada any el primer diumenge de Quaresma, va ser conduït per l'Esperit al desert per a ser provat en la llibertat. Durant quaranta dies anirà davant nostre i amb nosaltres: és el Fill encarnat. A diferència del Faraó, Déu no vol súbdits, sinó fills. El desert és l'espai en el qual la nostra llibertat pot madurar en una decisió personal de no tornar a caure en l'esclavitud. Per Quaresma trobem nous criteris de judici i una comunitat amb la qual podem emprendre un camí que no havíem recorregut mai abans.

Això implica una lluita, que el llibre de l'Èxode i les temptacions de Jesús al desert ens narren clarament. A la veu de Déu, que diu: «Ets el meu Fill, el meu estimat» (Mc 1,11) i «No tinguis cap altre déu fora de mi» (Ex 20,3), s'hi oposen, de fet, les mentides de l'enemic. Més terribles que el Faraó són els ídols; podríem considerar-los com la seva veu en nosaltres. Sentir-se omnipotents, ser reconeguts per tots, agafar avantatge damunt els altres: tot ésser humà sent en el seu interior la seducció d'aquesta mentida. És un antic costum. Per això podem aferrar-nos als diners, a certs projectes, idees, objectius, a la nostra posició, a una tradició i fins i tot a algunes persones. Aquestes coses en comptes d'impulsar-nos, ens paralitzaran. En

comptes d'unir-nos, ens enfrontaran. Hi ha, però, una nova humanitat, la dels petits i els humils que no han sucumbit a l'encant de la mentida. Mentre que els ídols fan emmudir, tornar cecs, ensordir i immobilitzar els qui els serveixen (cf. Sl 115,5-7), els pobres d'esperit estan immediatament oberts i ben disposats; són una força silenciosa del bé que guareix i sosté el món.

És temps d'actuar, i per Quaresma actuar és també aturar-se. Aturar-se en pregària, per a acollir la Paraula de Déu, i aturar-se, com el samarità, davant el germà ferit. L'amor a Déu i al proïsme és un únic amor. No tenir altres déus és aturar-se davant la presència de Déu, en la carn del proïsme. Per això la pregària, l'almoina i el dejuni no són tres exercicis independents, sinó un únic moviment d'obertura, de buidament: fora els ídols que ens angoixen, fora els lligams que ens empresonen. Aleshores el cor atrofiat i aïllat es despertarà. Per tant, cal desaccelerar i aturar-se. La dimensió contemplativa de la vida, que la Quaresma ens farà redescobrir, mobilitzarà noves energies. Davant la presència de Déu ens convertim en germanes i germans, percebem els altres amb una nova intensitat; en comptes d'amenaces i enemics trobem companyes i companys de viatge. Aquest és el somni de Déu, la terra promesa vers la qual anem quan sortim de l'esclavitud.

La forma sinodal de l'Església, que en aquests últims anys estem redescobrint i cultivant, suggereix que la Quaresma sigui també temps de decisions comunitàries, de petites i grans decisions a contracorrent, capaces de modificar la quotidianitat de les persones i la vida d'un barri: els hàbits de compra, la cura de la creació, la inclusió dels invisibles o els rebutjats. Convido totes les comunitats cristianes a fer això: a oferir als seus fidels moments per a reflexionar sobre els estils de vida; a donar-se temps per a verificar la seva presència al barri i la seva contribució per a millorar-lo. Ai de nosaltres si la penitència cristiana fos com la que entristia Jesús. També a nosaltres ell ens diu: «No feu un posat trist, com els hipòcrites, que es desfiguren la cara perquè tothom noti que dejunen» (Mt 6,16). Més aviat, que es vegi l'alegria als rostres, que se senti la fragància de la llibertat, que s'alliberi aquest amor que fa noves totes les coses, començant per les més petites i properes. Això pot passar a cada comunitat cristiana.

En la mesura en què aquesta Quaresma sigui de conversió, aleshores, la humanitat perduda sentirà un impuls de creativitat: el flaix d'una nova esperança. Voldria dir-vos, com als joves que vaig trobar a Lisboa l'estiu passat: «Cerqueu i arrisqueu, cerqueu i arrisqueu. En aquest moment històric els desafiaments són enormes, els gemecs dolorosos. Estem vivint una tercera guerra mundial a trossets. Però abracem el risc de pensar que no estem en una agonia, si no en un part; no al final, sinó al començament d'un gran espectacle. I ens cal coratge per a pensar això» (Discurs als universitaris,

3 d'agost de 2023). És el coratge de la conversió, de sortir de l'esclavitud. La fe i la caritat porten de la mà aquesta petita esperança. Li ensenyen a caminar i, al mateix temps, és ella la que les arrossega cap endavant.¹

Us beneeixo a tots vosaltres i el vostre camí quaresmal.

*Roma, Sant Joan del Laterà,
3 de desembre de 2023,
I Diumenge d'Advent*

Franciscus

1 Cf. CH. PÉGUÉ, *Il portico del mistero della seconda virtù*, Milano 1978, 17-19; *El pórtico del misterio de la segunda virtud*, Madrid 1991, 21-23.

Urbi et orbi

Missatge del Sant Pare Francesc per a la Pasqua 2024

Diumenge, 31 de març de 2024

Benvolguts germans i germanes, bona Pasqua!

Avui ressona arreu del món l'anunci que va sortir fa dos mil anys des de Jerusalem: «Jesús de Natzaret, el crucificat, ha ressuscitat» (Mc 16,6)

L'Església reviu l'astorament de les dones que van anar al sepulcre a la sortida de sol del primer dia de la setmana. La tomba de Jesús havia estat tancada amb una gran pedra; i de la mateixa manera també avui hi ha roques pesades, massa pesades, que tanquen les esperances de la humanitat: la roca de la guerra, la roca de les crisis humanitàries, la roca de les violacions dels drets humans, la roca del tràfic de persones, i altres més. També nosaltres, com les dones deixebles de Jesús, ens preguntem els uns als altres: «Qui ens farà rodolar la pedra?» (Mc 16,3).

I heus aquí el gran descobriment del matí de Pasqua: la pedra, aquella pedra tan gran, ja havia estat apartada. L'astorament de les dones és el nostre astorament. La tomba de Jesús és oberta i buida. A partir d'aquí comença tot. A través d'aquell sepulcre buit hi passa el camí nou, aquell que cap de nosaltres sinó només Déu va poder obrir: el camí de la vida enmig de la mort, el camí de la pau enmig de la guerra, el camí de la reconciliació enmig de l'odi, el camí de la fraternitat enmig de l'enemistat.

Germans i germanes, Jesucrist ha ressuscitat, i només ell és capaç d'apartar les pedres que tanquen el camí cap a la vida. Encara més, ell mateix, el Vivent, és el Camí; el Camí de la vida, de la pau, de la reconciliació, de la fraternitat. Ell ens obre un passatge que humanament és impossible, perquè només ell treu el pecat del món i perdona els nostres pecats. I sense el perdó de Déu aquella pedra no pot ser apartada. Sense el perdó dels pecats no és possible sortir dels entossudiments, dels prejudicis, de les sospites recíproques o de les presumpcions que sempre absolen un mateix i acusen els altres. Només Crist ressuscitat, donant-nos el perdó dels pecats, ens obre el camí a un món renovat.

Només ell ens obre les portes de la vida, aquelles portes que tanquem contínuament amb les guerres que proliferen en el món. Avui adrecem la nostra mirada sobretot a la Ciutat Santa de Jerusalem, testimoni del misteri de la passió, mort i resurrecció de Jesús, i a totes les comunitats cristianes de Terra Santa.

El meu pensament s'adreça principalment a les víctimes de tots els conflictes que hi ha en curs en el món, començant pels d'Israel i Palestina, i a Ucraïna. Que Crist ressuscitat obri un camí de pau per a les martiritzades poblacions d'aquelles regions. Al mateix temps que convido a respectar els principis del dret internacional, advoco per un intercanvi general de tots els presoners entre Rússia i Ucraïna: tots per tots!

A més, reitero la crida perquè es garanteixi la possibilitat de l'accés d'ajudes humanitàries a Gaza, exhortant novament al ràpid alliberament dels hostatges segrestats el passat 7 d'octubre i a un immediat alto el foc a la Franja.

No permetem que les hostilitats en curs continuïn afectant greument la població civil, ja extenuada, i principalment els infants. Quant de sofriment veiem en els ulls dels infants: s'han oblidat de somriure aquells infants en aquelles terres de guerra! Amb la seva mirada ens pregunten: per què? Per què tanta mort? Per què tanta destrucció? La guerra és sempre un absurd, la guerra és sempre una derrota. No permetem que els vents de la guerra bufin cada vegada més forts damunt Europa i damunt la Mediterrània. Que no se cedeixi a la lògica de les armes i del rearmament. La pau no es construeix mai amb les armes, sinó estenent la mà i obrint el cor.

Germans i germanes, no ens obliden de Síria, que fa tretze anys que pateix les conseqüències d'una guerra llarga i devastadora. Moltíssims morts, persones desaparegudes, molta pobresa i destrucció esperen respostes per part de tots, també de la Comunitat internacional.

La meua mirada s'adreça avui de manera especial al Líban, afectat des de fa temps per un bloqueig institucional i per una profunda crisi econòmi-

ca i social, agreujats ara per les hostilitats a la frontera amb Israel. Que el Ressuscitat consoli l'estimat poble libanès i sostingui tot el país en la seva vocació a ser una terra d'encontre, convivències i pluralisme.

El meu pensament s'orienta en particular a la Regió dels Balcans Occidentals, on s'estan fent passos significatius cap a la integració en el projecte europeu. Que les diferències ètiques, culturals i confessionals no siguin causa de divisió, sinó font de riquesa per a tot Europa i per a tot el món.

Així mateix, encoratjo les converses entre Armènia i Azerbaidjan perquè, amb l'ajuda de la Comunitat internacional, puguin prosseguir el diàleg, ajudar les persones desplaçades, respectar els llocs de culte de les diferents confessions religioses i arribar com més aviat millor a un acord de pau definitiu.

Que Crist ressuscitat obri un camí d'esperança a les persones que en altres parts del món pateixen a causa de la violència, els conflictes i la inseguretat alimentària, com també pels efectes del canvi climàtic. Que el Senyor doni consol a les víctimes de qualsevol forma de terrorisme. Preguem pels qui han perdut la vida i implorem el penediment i la conversió dels autors d'aquests crims.

Que el Ressuscitat assisteixi el poble haitià, perquè acabi com més aviat millor la violència que lacera i ensangona el país, i pugui progressar en el camí de la democràcia i la fraternitat.

Que conforti els Rohingya, afligits per una greu crisi humanitària, i obri el camí de la reconciliació a Myanmar, país colpejat des de fa anys per conflictes interns, per tal que abandoni definitivament qualsevol lògica de violència.

Que el Senyor obri vies de pau al continent africà, especialment per tal que les poblacions exhaustes al Sudan i a tota la regió del Sahel, a la Banya d'Àfrica, a la regió de Kivu a la República Democràtica del Congo i a la província de Cabo Delgado a Moçambic, i posi fi a la prolongada situació de sequera que afecta àmplies zones i provoca escassetat i fam.

Que el Ressuscitat faci resplendir la seva llum damunt els migrants i damunt tots aquells que estan passant per un període de dificultat econòmica, oferint-los consol i esperança en els moments de necessitat. Que Crist guiï totes les persones de bona voluntat a unir-se en la solidaritat, per a afrontar junts els nombrosos desafiaments que concerneixen les famílies més pobres en la seva cerca d'una vida millor i de felicitat.

En aquest dia en què celebrem la vida que se'ns dona en la resurrecció del Fill, recordem l'amor infinit de Déu per cada un de nosaltres, un amor que supera qualsevol límit i qualsevol debilitat. I malgrat això, amb quanta freqüència es menysprea el do preciós de la vida. Quants infants no poden

veure ni tan sols la llum? Quants moren de fam o tenen manca de cures essencials o són víctimes d'abusos i violència? Quantes vides es compren i es venen pel comerç creixent d'éssers humans?

Germans i germanes, en el dia en què Crist ens ha alliberat de l'esclavatge de la mort, exhorto els qui tenen responsabilitats polítiques perquè no escatimin esforços a combatre el flagell del tràfic d'éssers humans, treballant incansablement per a desmantellar les seves xarxes d'explotació i conduir a la llibertat els qui són les seves víctimes. Que el Senyor consoli les seves famílies, sobretot les que esperen ansiosament notícies dels seus éssers estimats, assegurant-los confort i esperança.

Que la llum de la resurrecció il·lumini les nostres ments i converteixi els nostres cors, fent-nos conscients del valor de qualsevol vida humana, que ha de ser acollida, protegida i estimada.

Bona Pasqua a tots!

Franciscus

61a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Missatge del Sant Pare Francesc

Cridats a sembrar l'esperança i a construir la pau

21 d'abril de 2024

Benvolguts germans i germanes,

Cada any, la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions ens convida a considerar el preciós do de la crida que el Senyor ens adreça a cadascun de nosaltres, el seu poble fidel en camí, per tal que puguem ser partícips del seu projecte d'amor i encarnar la bellesa de l'Evangelí en els diferents estats de vida. Escoltar la crida divina, lluny de ser una obligació imposada des de fora, fins i tot en nom d'un ideal religiós, és, en canvi, la manera més segura que tenim per a alimentar el desig de felicitat que portem

a dins. La nostra vida es realitza i arriba a la plenitud quan descobrim qui som, quines són les nostres qualitats, en quins àmbits podem fer-les fructificar, quin camí podem recórrer per a convertir-nos en signes i instruments d'amors, d'acollida, de bellesa i de pau, en els contextos on cadascú viu.

Per això, aquesta Jornada és sempre una bonica ocasió per a recordar amb gratitud davant el Senyor el compromís fidel, quotidià i sovint amagat d'aquells que han abraçat una crida que implica tota la seva vida. Penso en les mares i en els pares que no anteposen els seus interessos i no es deixen portar pel corrent d'un estil superficial, sinó que orienten la seva existència, amb amor i gratuïtat, a la cura de les relacions, obrint-se al do de la vida i posant-se al servei dels fills i del seu creixement. Penso en els qui tiren endavant el seu treball amb dedicació i esperit de col·laboració; en els qui es comprometen, en diferents àmbits i de diferents maneres, a construir un món més just, una economia més solidària, una política més equitativa, una societat més humana; en tots els homes i dones de bona voluntat que es desgasten pel bé comú. Penso en les persones consagrades, que ofereixen la seva existència al Senyor tant en el silenci de la pregària com en l'acció apostòlica, a vegades en llocs de frontera i exclusió, sense escatimar energies, tirant endavant el seu carisma amb creativitat i posant-lo a disposició d'aquells que troben. I penso en els qui han acollit la crida al sacerdoci ordenat i es dediquen a l'anunci de l'Evangeli, i ofereixen la seva vida, juntament amb el Pa eucarístic, pels germans, semblant esperança i mostrant a tots la bellesa del regne de Déu.

Als joves, especialment a tots aquells que se senten allunyats o que desconfien de l'Església, voldria dir-los: deixeu-vos fascinar per Jesús, plantegeu-li les vostres inquietuds fonamentals. A través de les pàgines de l'Evangeli, deixeu-vos inquietar per la seva presència, que sempre ens posa beneficiosament en crisi. Ell respecta la nostra llibertat, més que ningú, no s'imposa, sinó que es proposa. Doneu-li cabuda i trobareu la felicitat en el seu seguiment i, si se li demana, en l'entrega total a Ell.

Un poble en camí

La polifonia dels carismes i de les vocacions que la comunitat cristiana reconeix i acompanya, ens ajuda a comprendre plenament la nostra identitat com a cristians. Com a poble de Déu que camina pels camins del món, animats per l'Esperit Sant i inserits com pedres vives en el cos de Crist, cadascun de nosaltres es descobreix membre d'una gran família, fill del Pare i germà i germana dels seus semblants. No som illes tancades en elles mateixes, sinó que som parts del tot. Per això, la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions porta imprès el segell de la sinodalitat: molts són els carismes i som cridats a escoltar-nos mútuament i a caminar junts per a descobrir-los i per a discernir a què ens crida l'Esperit per al bé de tots.

A més, en el moment històric present, el camí comú ens condueix a l'Any Jubilar del 2025. Caminem com a peregrins d'esperança cap a l'Any Sant per tal que redescobrint la nostra vocació i posant en relació els diferents dons de l'Esperit, siguem en el món portadors i testimonis de l'anhel de Jesús: que formem una sola família, unida en l'amor de Déu i sòlida en el vincle de la caritat, de la compartició i de la fraternitat.

Aquesta Jornada està dedicada a la pregària per a invocar del Pare, en particular, el do de vocacions santes per a l'edificació del seu Regne: «Pregueu a l'amo dels sembrats que envii segadors als seus sembrats» (Lc 10,2). I la pregària —ho sabem— es fa més amb l'escolta que amb paraules adreçades a Déu. El Senyor parla al nostre cor i vol trobar-lo disponible, sincer i generós. La seva paraula s'ha fet carn en Jesucrist, que ens revela i ens comunica plenament la voluntat del Pare. En aquest any 2024, dedicat precisament a la pregària en preparació al Jubileu, som cridats a redescobrir el do inestimable de poder dialogar amb el Senyor, de cor a cor, convertint-nos en peregrins d'esperança, perquè «la pregària és la primera força de l'esperança». «Pregues i l'esperança creix, continua. Jo diria que la pregària obre la porta de l'esperança. L'esperança ja hi és, però amb la meua pregària n'obro la porta» (Catequesi, 20 de maig de 2020).

Peregrins d'esperança i constructors de pau

Però, què significa ser peregrins? Qui comença una peregrinació procura sobretot tenir clara la meta, que porta sempre en el cor i en la ment. Però, al mateix temps, per a aconseguir aquell objectiu és necessari concentrar-se en l'etapa present, i per a afrontar-la cal anar lleugers, desfer-se de càrregues inútils, portar l'essencial i lluitar cada dia perquè el cansament, la por, la incertesa i les tenebres no obstaculitzin el camí iniciat. D'aquesta manera, ser peregrins significa tornar a començar cada dia, recomençar sempre, recuperar l'entusiasme i la força per a recórrer les diferents etapes de l'itinerari que, malgrat el cansament i les dificultats, obren sempre davant nostre nous horitzons i panorames desconeguts.

El sentit de la peregrinació cristiana és precisament aquest: ens posem en camí per a descobrir l'amor de Déu i, al mateix temps, per a conèixer-nos a nosaltres mateixos, a través d'un viatge interior, sempre estimulat per la multiplicitat de les relacions. Per tant, som peregrins perquè hem estat cridats, cridats a estimar Déu i a estimar-nos els uns als altres. Així, el nostre caminar en aquesta terra mai no es resol en un cansar-se sense sentit o en un vagar sense rumb; al contrari, cada dia, responem a la nostra crida, intentem fer els passos possibles cap a un món nou, on es visqui en pau, amb justícia i amor. Som peregrins d'esperança perquè tendim a un futur millor i ens comprometem a construir-lo al llarg del camí.

Aquest és, en definitiva, el propòsit de qualsevol vocació: arribar a ser homes i dones d'esperança. Com a individus i com a comunitat, en la varietat dels carismes i dels ministeris, tots som cridats a “donar cos i cor” a l'esperança de l'Evangeli en un món marcat per desafiaments de l'època: l'avenç amenaçador d'una tercera guerra mundial a bocins; les multituds migrants que fugen de les seves terres a la cerca d'un futur millor; l'augment constant del nombre de pobres; el perill de comprometre de manera irreversible la salut del nostre planeta. I a tot això s'hi afegeixen les dificultats que trobem quotidianament i que, a vegades, amenacen amb deixar-nos en la resignació i l'abatiment.

En el nostre temps és, doncs, decisiu que nosaltres, els cristians, cultivem una mirada plena d'esperança per a poder treballar de manera fructífera, responent a la vocació que ens ha estat confiada, al servei del Regne de Déu, Regne d'amor, de justícia i de pau. Aquesta esperança —ens assegura sant Pau— «no enganya» (Rm 5,5), perquè es tracta de la promesa que el Senyor Jesús ens ha fet de romandre sempre amb nosaltres i d'involucrar-nos en l'obra de redempció que Ell vol realitzar en el cor de cada persona i en el “cor” de la creació. Aquesta esperança troba el centre propulsor en la resurrecció de Crist, que «entranya una força de vida que ha penetrat el món». «Allí on sembla que tot ha mort, pertot arreu tornen a aparèixer els brots de la resurrecció. És una força imparable. És cert que moltes vegades sembla que Déu no existeixi: veiem injustícies, maldats, indiferències i crueltats que no cedeixen. Però també és cert que enmig de la foscor sempre comença a brotar alguna cosa, que tard o d'hora produeix fruit» (Exhort. Ap. Evangelii gaudium, 276). Fins i tot l'apòstol Pau afirma que «només en esperança» nosaltres «hem estat salvats» (Rm 8,24). La redempció realitzada per Pasqua dona esperança, una esperança certa, segura, amb la qual podem afrontar els desafiaments del present.

Ser peregrins d'esperança i constructors de pau significa, doncs, fonamentar la nostra existència en la roca de la resurrecció de Crist, sabent que cada compromís contret, en la vocació que hem abraçat i que portem endavant, no cau en sac foradat. Malgrat els fracassos i els contratemps, el bé que semblrem creix de manera silenciosa i res no pot separar-nos de la meta conclusiva, que és l'encontre amb Crist i l'alegria de viure en fraternitat entre nosaltres per tota l'eternitat. Aquesta crida final hem d'anticipar-la cada dia, perquè la relació d'amor amb Déu i amb els germans i germanes comença a realitzar des d'ara el projecte de Déu, el somni de la unitat, de la pau i de la fraternitat. Que ningú no se senti exclòs d'aquesta crida! Cadascun de nosaltres, dins les nostres possibilitats, en l'específic estat de vida pot ser, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, sembrador d'esperança i de pau.

El coratge d'involucrar-se

Per tot això us dic una vegada més, com durant la Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa: «Rise up! 'Aixequem-vos!» Despertem del somni, sortim de la indiferència, obrim les reixes de la presó en la qual moltes vegades ens tanquem, per tal que cadascun de nosaltres pugui descobrir la seva vocació en l'Església i en el món i es converteixi en peregrí d'esperança i artífex de pau. Apassionem-nos per la vida i comprometem-nos en la cura amorosa d'aquells que són al nostre costat i de l'ambient on vivim. Us ho repeteixo, tingueu el coratge d'involucrar-vos! Orente Benzi, un infatigable apòstol de la caritat, sempre en favor dels darrers i dels indefensos, acostumava a repetir que no hi ha ningú tan pobre que no tingui res, ni hi ha ningú tan ric que no tingui necessitat d'alguna cosa per rebre.

Aixequem-nos, per tant, i posem-nos en camí com a peregrins d'esperança, per tal que, com ho va fer Maria amb santa Elisabet, també nosaltres portem anuncis d'alegria, generem vida nova i siguem artesans de fraternitat i de pau.

*Roma, Sant Joan del Laterà,
21 d'abril de 2024,
IV Diumenge de Pasqua*

Franciscus

I Jornada Mundial dels Infants

Missatge del Sant Pare Francesc

«Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5)

25-26 de maig de 2024

Benvolgudes nenes i benvolguts nens!

S'acosta la vostra primera Jornada mundial, que serà a Roma els dies 25 i 26 de maig del proper mes de maig. Per això m'ha semblat bé enviar-vos un missatge. M'alegra que pugueu rebre'l i dono les gràcies a tots els qui treballaran per tal que això sigui possible.

L'adrego sobretot a cada un de vosaltres personalment, a tu estimada nena, a tu estimat nen, perquè «ets valuós» als ulls de Déu (Is 43,4), com ens ho ensenya la Bíblia i com Jesús ho va demostrar moltes vegades.

Al mateix temps aquest missatge l'envio a tothom, perquè tots vosaltres sou importants, i perquè junts —els qui són a prop i els qui són lluny— manifesteu el desig de cada un de vosaltres de créixer i renovar-vos. Vosaltres ens recordeu que tots som fills i germans, i que ningú no pot existir sense algú que el porti al món, ni créixer sense tenir altres persones per estimar i sentir-se estimat (cf. Carta enc. Fratelli tutti, 95).

D'aquesta manera, tots vosaltres, nens i nenes, que sou l'alegria dels vostres pares i de les vostres famílies, sou també l'alegria de la humanitat i de l'Església, on cadascú és com una baula d'una llarguíssima cadena, que s'estén del passat al futur i que cobreix tota la terra. Per això us aconsello que escolteu sempre amb atenció els relats de les persones grans: de les vostres mares i dels vostres pares, dels vostres avis i dels vostres besavis. I al mateix temps no oblideu aquells que, d'entre vosaltres, malgrat ser tan petits, ja estan lluitant contra malalties i dificultats, a l'hospital o a casa seva, aquells que són víctimes de la guerra i de la violència, aquells que sofreixen per fam i per set, aquells que viuen al carrer, aquells que es veuen obligats a ser soldats o a fugir com a refugiats, separats dels seus pares, aquells que no poden anar a l'escola, aquells que són víctimes de bandes criminals, de les drogues o d'altres formes d'esclavatge i d'abusos. En definitiva, a tots aquells infants als quals encara avui se'ls roba la infància cruelment. Escolteu-los, o encara millor, escoltem-los, perquè amb el seu sofriment, amb els ulls purificats per les llàgrimes i amb el desig constant de bé que neix del cor de qui ha vist veritablement com n'és, de terrible, el mal, ens parlen de la realitat.

Petits amics meus, per a renovar-nos a nosaltres mateixos i al món no és suficient que estiguem units entre nosaltres: cal que estiguem units

amb Jesús. Ell ens infon molt de valor, perquè és sempre al costat nostre, el seu Esperit ens precedeix i ens acompanya pels camins del món. Jesús ens diu: «Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5); aquestes són les paraules que he escollit com a tema per a la primera Jornada mundial. Aquestes paraules ens conviden a ser àgils com infants per a comprendre les novetats que l'Esperit suscita en nosaltres i al nostre voltant. Amb Jesús podem somiar una humanitat nova i comprometre'ns per una societat més fraternal i atenta a la nostra casa comuna, començant per les coses senzilles, com saludar les altres persones, demanar permís, disculpar-se, donar les gràcies. El món es transforma, sobretot, per mitjà de les coses petites, sense avergonyir-se de fer només passos petits. Encara més, la nostra petitesa ens recorda que som fràgils i que necessitem els uns dels altres, com a membres d'un únic cos (cf. Rm 12,5; 1Co 12,26).

I encara hi ha més. De fet, benvolgudes nenes i benvolguts nens, no podem arribar a ser feliços en solitari, perquè la felicitat creix en la mesura que es comparteix, perquè neix amb la gratitud del dons que hem rebut i que a la vegada compartim amb els altres. Quan allò que hem rebut ho guardem només per a nosaltres, o fins i tot ens enreveixinem per aconseguir aquest o aquell regal, en realitat ens oblidem que el do més gran som nosaltres mateixos, els uns per als altres; nosaltres som el “regal de Déu”. Els altres dons serveixen, sí, però en la mesura que ens ajuden a estar junts; si no els utilitzem per a això estarem sempre insatsfets i mai no seran suficients.

En canvi, si estem junts tot és diferent. Penseu en els vostres amics; que bonic que és estar amb ells, a casa, a l'escola, a la parròquia, a l'oratori, a tot arreu; jugar, cantar, descobrir coses noves, divertir-se, tots junts, sense deixar ningú enrere. L'amistat és preciosa i només creix així, compartint i perdonant, amb paciència, valentia, creativitats i imaginació, sense por i sense prejudicis.

I ara vull confiar-vos un secret important: per tal de ser realment feliços cal resar, resar molt, cada dia, perquè la pregària ens connecta directament amb Déu, ens omple el cor de llum i de calor i ens ajuda a fer-ho tot amb confiança i serenitat. També Jesús resava sempre al Pare. I sabeu com l'anomenava? En la seva llengua li deia senzillament Abbà, que significa ‘papa’ (cf. Mc 14,36). Diguem-li també així nosaltres i el sentirem sempre proper. Ens ho va prometre Jesús mateix, quan ens va dir: «On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).

Benvolgudes nenes i benvolguts nens, sabeu que al maig em trobaré a Roma amb molts de vosaltres, que vindran en gran nombre d'arreu del món. I llavors, per a preparar-nos bé, resant, us proposo que emprem les mateixes paraules que Jesús ens va ensenyar: el pàrenostre. Reciteu-lo cada matí i cada tarda, i també en família, amb els vostres germans, germanes i

avis. Però no com una fórmula, no, sinó pensant en les paraules que Jesús ens va ensenyar. Jesús ens crida i vol que, amb ell, siguem protagonistes d'aquesta jornada mundial, com a constructors d'un món nou, més humà, just i pacífic.

Ell, que es va oferir a la creu per a reunir-nos a tots en l'amor; ell, que va vèncer la mort i ens va reconciliar amb el Pare, vol continuar la seva obra a l'Església per mitjà de nosaltres. Penseu en això, especialment els qui us esteu preparant per a rebre la primera comunió.

Estimats amics, Déu, que ens estima des de sempre (cf. Jr 1,5), té per a nosaltres la mirada del papa més amorós i de la mama més tendra. Ell no s'oblida mai de nosaltres (cf. Is 49,15) i cada dia ens acompanya i ens renova amb el seu Esperit.

Juntament amb Maria Santíssima i sant Josep resem amb aquestes paraules:

Vine, Esperit Sant,
mostra'ns la teva vellesa
que es reflecteix en els rostres
de les nenes i els nens de la terra.

Vine, Jesús,
que fas noves totes les coses,
que ets el camí que ens condueix al Pare,
vine i queda't amb nosaltres.

Amén.

*Roma, Sant Joan del Laterà,
2 de març de 2024*

Franciscus

